

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

AUCTARIUM
LEXICI GRÆCI SCHNEIDERIANI

EXAMINI PUBLICO

IN SCHOLA REGIA FREDERICOBURGENSE

MENSE SEPTEMBRI ANN. MDCCCXXXVII INSTITUENDO

PRÆLUSURUS SCRIPSIT

Dr. H. M. FLEMMER,

RECTOR SCHOLÆ.

PARTICULA V, LITTERAS Z—K CONTINENS.

H. M. Flemmer
HAUNIÆ.

TYPIS EXCUDERAT J. D. QUIST.

J. D. Quist

Addenda ad particulas priores.

- * ' **Ἀκρηθής**. ἄψεκτος, Hesych. in κρηθεῖν, quam vocem exponit per κακολογεῖν.
- * ' **Ἀμετάφραστος**, Hesych. in θριπτόν, quod alio vocabulo commode exprimi nequit.
- * ' **Ἀναπαυτικός**, i. q. ἀναπαυστήριος, Etym. Gud. 270, 24.
- * ' **Ἀποκτένισμα**. Hesych. κεσκίον. στυπεῖον, τὸ ἀποκτένισμα τοῦ λινοῦ.
- * ' **Ἀποσκληραίνω**, i. q. ἀποσκληρώω vel ἀποσκληρύνω. Cfr. κατασκληραίνω. Hesych. in ἀποσκιρωθέν.
- * ' **Ἀποσπερματισμός** (ἀποσπερματίζω), Hesych. in καράς.
- * ' **Ἀρμενοθήκη** (ἄρμενα, vela navis), Hesych. in καρὰ δάλη.
- * ' **Ἀρωματοποιέω**, Hesych. in ζειρεῖν.
- * ' **Ἄσελγόκερως**, Plato Comicus ap. Hesych. in κριὸς ἄσελγόκερως.
- * ' **Ἄστατογνώμος**, sentiendiis varius, Etym. Gud. 270, 30.
- * ' **Ἄφερéπoνoς**, Schol. ex Schol. Apollonii. Hic * ἀφερéπoνoς, Eustath. Od. 1827, 26.
- * ' **Βακτηριοφόρος**, Hesych. in καλαυρόφις.
- * ' **Βουλευτοτόλμηρος**, in consiliis amdux, Etym. Gud. 441, 20.
- * ' **Γεροντοποιέω**, senem reddo. Hesych. κάρψαι. ξηρᾶναι, ῥυσσῶσαι, ἀφανίσαι, γεροντοποιῆσαι.

- * Γυναικοθήτης, moribus muliebribus, Etym. Gud. 270, 29.
- * Δημητρίουλος, i. q. καλλίουλος, Eustath. 1162, 42.
- * Δυσθέωρος, i. q. δυσθεώρητος, Etym. Gud. 441, 19.
- * Ἐδαφόω. Hesych. ἠδάφωται. κατώκισται.
- * Ἐκκαχρύω vel ὕζω. Hesych. ἐκκαχρύσω. ἐκκοκκίσω, ἐκτινάξω, ἢ συντρίψω. Cfr. quæ infra notabo ad κατακαχρύσω.
- * Ἐξελευθεριώτης, ό, i. q. ἐξελεύθερος, Hesych. in κροτάνεροι, Tom. II p. 359.
- * Ἐπεμβαφίζω et *ἐπεμβάπτω (ἐπέμβαμμα), Hesych. in κάπεμβαφίζων.
- * Ἐπηλυγισμός. ἐπισκισμός, Hesych. in ἠλύγη.
- * Ἐπικράνισμα, i. q. ἐπίκρανον, tegumentum capitis, Hesych. in ἱανοκρήδεμος.
- * Εὐκαλλώπιστος, bene comptus, Hesych. in κοσμιωτάτη.
- Εὐλογοφανής. Schol. Soph. adde Eustath. Od. 1827, 34.
- Εὐωδιάζω. Locis I. adde Hesych. in κρίνα.
-

Ζ.

* Ζάβατος. πίναξ ἰχθυηρός. παρὰ Παφίους, Hesych. qui postea ad ζάλματος, ubi interpp. emendant * ζάματος eandem habet explicationem.

* Ζαβουλών. Etym. M. 406, 43: ζαβουλών, παρὰ τὸ ζα ἐπιτατικὸν μόνιον καὶ τὸ βουλῆ γίνεται ζαβουλών, ὁ πάνυ βουλευτικώτατος. Etym. Gud. 227, 35 fere eadem, nisi quod rectius βουλευτικός. Zonaras p. 950 ὁ Ζαβουλών sine explicatione. Tittmannus statuit Diabolum significari voce ab Origene desumpta. Plane aliter Hesychius et ejus interpp., qui hanc vocem ad Hebræorum sermonem referunt.

Ζαβρός. Hesychio et Suidæ adde Phot. Lex. s. v. et Zonar. p. 947.

* Ζάγρη. βόθρος, λάπαθον, Hesych.

* Ζαγρός. ἀνυπόδητος, Zonar. 948; Suidas.

* Ζαιός. εἶδος ἰχθύος, Hesych. Comparant interpp. piscem zeum ap. Plin. II. N. IX, 18, 32.

* Ζάλαξ. Hesych. ζάλακες. ἐχῖνοι.

* Ζαλμάτιον. τρυβλίον, Hesych.

* Ζάξ, puls e farina. Hesych. ζάκτι. κρίμνω ἐν ἔτνει ἐφθῶ.

Ζάπεδον. Hesychio adde Etym. Gud. 134. 36: ζάπεδον. μέγα πεδίον.

Ζαπληθής. Anthologiae adde Æschyl. Pers. 308.

* Ζαπλούσιος, i. q. ζάπλουτος, Etym. M. 406, 40.

* Ζαρτός. ζωμός τριπτός, Hesych.

* Ζάφορος. πολύφορος, et * ζαφορήσαι. μεγάλως φορτίσαι, Hesych.

* Ζειρέω. Hesych. ζειρεῖν. ἀρωματοποιεῖν.

* Ζειρόν. ποικίλον, Hesych.

* Ζειρός. εἶδος σταφυλῆς. Hesych.

Ζέμα. Tzetz. Chil. I, 509.

- * Ζευξιδία, i. q. ζυγία. Etym. M. 409, 28: ζευξιδία.
 ἢ Ἡρα οὕτω τιμᾶται ἐν Ἀργεῖ. Cfr. Zonar. p. 954.
- Ζήλωμα. Locis l. adde Dion. Cass. 738, 53; 881, 64;
 906, 85.
- Ζήλωσις. Dio Cass. 203, 21; 493, 83; 669, 94; 856, 7.
- Ζηλωτής. Dio Cass. 153, 87.
- Ζητητικός. Dio Cass. 1173, 46.
- * Ζίγγος. ὁ τῶν μελισσῶν ἦχος ἢ τῶν ὁμοίων, Hesych.
- * Ζιγνώω. Etym. M. 411, 52: ζιγνῶ. τὸ σκυθρωπάζω.
 καὶ ζιγνῶσαι. τὸ σκυθρωπάσαι. Eadem fere Zonaras
 p. 960 et Suidas. Hesychius ζικνῶσαι.
- * Ζίω. Etym. M. 411, 51: ζίω. τὸ ζητῶ. ἐξ οὗ καὶ
 ζίεται. τὸ ζητεῖται. Hesychius: ζίεται. ζητεῖ. Com-
 parant. interpp. δίσταται.
- Ζοφοειδής. Nicandro adde Hymnos Orphicos passim.
- Ζοφομηγία. Locis l. adde Zonar. 960.
- * Ζοφόπνοια. Schol. II. Φ, 334: ἢ ἀπὸ δύσεως πνοῇ
 ζοφόπνοια καλεῖται.
- * Ζοφοφθόρος, tenebras perdens et evanescere faciens.
 Theodosii Acroas. I, 225, ἡμέρα ζοφοφθόρος de Aurora.
- Ζοφώδης. Anal. adde Menandr. Hist. Byz. 416, 17.
- Ζύγαινα. Oppian. Halient. I, 367; V, 37.
- Ζυγηφόρος, Æschyl. Fragm. 341.
- * Ζώγη. εἶδος βοτάνης. Hesych.
- * Ζωγορίτης. ὁ ὀπὸς τοῦ ὀποβαλσάμου. Hesych.
- Ζωγράφημα. Dio Cass. 718, 46.
- Ζωγράφητος. Schol. Aristoph. adde Tzetz. Chil. VIII,
 322. ζωγραφία ap. eundem III, 170 est *imago*: ἐμὲ
 βλέπετω, Κάτωνος ἔμψυχον ζωγραφίαν.
- Ζωδάριον. Athenæo adde Alexid. in Anecd. Bekk.
 98, 3; Etym. M. 488, 35.
- * Ζωδιοκράτωρ, Damascius in Anecd. Bekk. p. 1378.
- Ζωηρός. Suidæ adde Zonar. 963.
- * Ζοήρβρυτος. Michael Glycas 86, 16 de Christo cruci

affixo: τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ζωήρρυτον αἷμα ἐκχέει, de latere suo sanguinem effundit, verum vitæ rivum.

Ζωηφόρος. Etym. Gud. 112, 54; 233, 34; Nicetas Chon. p. 762, 16; Schol. II. Θ, 70; Eustath. 1130, 45; The- mist. Or. XIX, 228, D.

Ζωμήρυσσις. Athenæo adde Etym. M. 387, 5.

Ζωμός. Theophr. Char. 8, πολὺν τὸν ζωμὸν γεγονέναι magnam cædem fuisse. Apte Casaubonus comparat Plaut. Mil. Gl. I, 1, 8, *fartum facere ex hostibus*.

* Ζώνεκρος. Tzetz. Jamb. 288: ζώνεκρον ἔξεις τὸ παι- δῖον, habebis puerum, qui, quamvis vivus, possit tamen fere mortuus existimari. Barbare.

Ζώνη. Hinc *ζωνιαῖος, Lobeck ad Phryn. p. 543 ex Athen. de Machin. p. 11. Damascius autem in Anecd. Bekk. p. 1378 *ζωναῖος. Eustath. II. 1068, 23 *ζωνοειδής.

* Ζωντόθαπτος, vivus sepultus, Ducas, 72, 1. Idem significat *ζώθαπτος ap. Methodium Michaelis Glycæ p. 538, 10 in versu Jambico: τοὺς ταῖς βίβλοισιν οὐ- ρανῶν κλησιγράφους Καὶ πρὸς μέτωπα σωφρόνως ἐστιγ- μένους Προσεῖπεν ὁ ζώθαπτος ὡς συνδεσμῖους.

Ζωογονέω. Etym. Gud. 590, 47.

* Ζωόγραπτος. In oraculo ap. Theodor. Prodr. 9, 397, Cyprus vocatur νῆσος ζωόγραπτος, quia a variis ani- malibus fuit denominata. Dorv. ad Charit. p. 575.

* Ζωοδοτικός, i. q. ζωόδωρος, Zonar. 1090.

* Ζωοδόχος, vitam sive vivum recipiens. Cinnamus 87, 2, ὁ ζωοδόχος Χριστοῦ τάφος.

* Ζωοπάροχος, vitam præbens, Nicet. Chon. 52, 12; 545, 13.

Ζωοποιέω. Luciano adde Etym. Gud. 590, 48.

Ζωοτόκος. Etym. Gud. 233, 34.

Ζωοφορέω. Geopon. adde Etym. M. 404, 37.

Ζωοφόρος. Diodor. Sic. VIII, 73, Bip. ζωοφόροι πί- νακες.

- * Ζώστειον, i. q. ζώτειον, Etym. M. 414 ex Aristophanis Babyloniiis.
- * Ζωτελιστής. Ἀπόλλων, ἐν Κορίνθῳ. Hesych.
- * Ζωῦλλιον, i. q. ζωῦφιον, Tzetz. Chil. IX, 957, 961; XII, 722; Jambi, 329.
- Ζωωτός. Athenæo adde Polybium XXXI, 3, 10.

Η.

- * Ἡγάνιον, i. q. ἥγανον. Hesych. ἥγανέα (sic). πέμματα τὰ ἀπὸ τηγάνου.
- * Ἡγανῆς. Hesych. ἥγανές. καθαρὸν, νέον.
- * Ἡγάνος. νεανίσκος, Hesych.
- * Ἡγέμαχος, Etym. M. 299, 43. Hesych. ἥγεμάχος (sic). πολέμαρχος.
- Ἡγεμονίς. Philoni et Appiano adde Strabonem VIII, 227, Tzscucke; Nicephoram Gregoram p. 657, 19.
- Ἡγέομαι. Observat Schn., Perf. ἥγημαι ap. scriptores prosæ orationis cum notione *existimandi* ut Præsens poni. Rectius Buttmann, Gr. Gr. II p. 146 observat hunc usum esse Jonicæ et Doricæ dialecto proprium, præcipue Herodoto, unde in poetarum sermonem transgressus sit; inter prosæ orationis scriptores tantummodo seriores, veluti Lucianum, Pausaniam, hanc vocem ita usurpasse.
- Ἡδύγαιον. Athenæo adde Zonar. 976: ἡδύγαιον. τὸ καλὴν ἔχον γῆν, læto solo proveniens.
- * Ἡδυπνοῖς. Hesych. ἡδυπνοῖδης (sic). πόντος. καὶ ἡ λιβανωτός. Emedant ἡδυπνοῖς, ut tamquam Femin. pertineat ad ἡδύπνοος.
- * Ἡδύραβδον. τὸ κιννάμωμον, Hesych. Cinnamomum enim virgas fert suavissimi saporis.
- * Ἡδυσμός, i. q. ἡδυσμα, Hesych. s. v.

- * Ἡδύφθογγος, i. q. ἡδύφωνος, Hesych. in ἡχέται et in ἡχηταί.
- Ἡερόπλαγκτος. Orphico adde Maneth. IV, 510.
- Ἡεροφοῖτις. Mascul. * ἡεροφοίτης Etym. Gud. 238, 8. Cfr. 248, 50.
- * Ἡϊκανός. ὁ ἀλεκτρυών, Hesych. Volunt esse quasi *auroricanium*.
- * Ἡκαῖος (ἦκα). Hesych. ἡκαῖον. ἀσθενές.
- * Ἡκάς. Hesych. ἡκάδα. ἡνδρωμένην γυναῖκα.
- * Ἡκέα. ὀξέα (ἀκώκη), Hesych.
- Ἡκριβωμένως, accurate, Tzetz. Chil. IV, 788, 826; V, 164.
- * Ἡλακάρια. ἀγὼν ἐν Λακεδαιμονίᾳ ἐπὶ Ἡλακάρῳ, ὃς ἦν ἐρώμενος Ἡρακλέους, ὡς φησὶ Σωσίβιος. Hesych.
- * Ἡλαξός. Etym. M. 425, 4, ἡλαξός, ἀπὸ τοῦ ἡλαξόος, ἡλαξός, ὡσπερ βοηθόος, βοηθός.
- * Ἡλεκτροφόρος. Tzetz. Chil. IV, 381; VII, 714, ἡλεκτροφόρα δένδρα. IV, 600, ἡλεκτροφόρον δάκρυον.
- Ἡλέματος et ἡλεμάτως. Locis l. adde Etym. M. 425, 41; 524, 26.
- * Ἡλιαυγής, a sole illustratus. Etym. M. 425, 24; Etym. Gud. 242, 59, ἡλιαυγής ἐστὶν ἡ ἡμέρα.
- * Ἡλιγάληθος, Etym. Gud. 441, 19. Sed est vox nihili, et emendanda in * ὀλιγάληθος, *parum verax*, quæ vox præterea legitur apud eundem 108, 2.
- Ἡλικία, statura, magnitudo corporis. Herod. III, c. 16, 22; Tzetz. Chil. II, 365.
- Ἡλιθιάζω. Aristoph. Equ. 1123.
- * Ἡλιόβατος. Etym. M. 427, 45, ἡλίβατος οἱ δὲ δασύνουσι, λέγοντες παρὰ τὸν ἥλιον ἡλιόβατος, ἡλίβατος, ὅπου πρῶτον ὁ ἥλιος βαίνει.
- Ἡλιοειδής. Dio Cass. 964, 39.
- * Ἡλιοκτυπος, *solis radiis ictus*, Æschyl. Suppl. 146, Wellauer, ex conjectura.

- * Ἡλιτόμηνης. ὁ μάτην ἐγκαλῶν, Hesych. *Volunt esse e μήνης, ira, qui temere irascitur.*
- Ἡλιῶτις, *Lama*. Etym. M. adde Tzetz. Chil. XII in inscriptione hist. 410, σφαῖρα ἠλιῶτις.
- * Ἡλυκῆσαι. σπαράξαι, σφάξαι, Hesych., *quam glossam varie tentarunt interpp., quum nihil expedierint.*
- Ἡμελημένως, Dio Cass. 642, 42; Arrian. Indica, 20, 3.
- Ἡμερήσιος. Locis l. adde Æschyl. Agam. 22; Dion. Cass. 610, 75; 849, 34; 1028, 18; Polyb. IX, 13, 6; 14, 8.
- Ἡμερινός. Arato adde Dion. C. 167, 15.
- * Ἡμεροβαπτιστής. Zonar. 989, ἡμεροβαπτισταί, οἱ τὰ αὐτὰ φρονούσι τοῖς γραμματεῦσι καὶ Φαρισαίοις. τοῦτο δὲ περιττὸν κέκτηνται, τὸ καθ' ἡμέραν βαπτίζεσθαι. Tittmann. ad h. l. laudat Epiphau. hæres. XVII.
- Ἡμερόδρομος. Tzetz. Chil. I, 722, πολλοῖς ἡμεροδρομοῖς κύκλοις, *multorum dierum spatio.*
- Ἡμελολεχτέω. Schn. h. v. addubitat. *Utitur ea Zonaras, 995, bis.*
- Ἡμερονύκτιον. Basilio adde Eustath. 832, 46; Etym. M. 540, 21; Ducam 188, 19, quo loco per errorem scribitur ἡμερονύχθιον.
- * Ἡμερόχειρος, ὁ, ἡ, *mansuetus*. Ducas 128, 1.
- * Ἡμερωλίας. τοὺς ἐν αὐτῇ διακόνους, Hesych. Eminentant ἡμερωλέας vel ἡμερολέτας, atque servos hoc nomine a Comico aliquo vocitatos fuisse statuunt, quod *dies perdant* et sæpe omnem ætatem inutiliter consumant. Alii malunt ἡμερώρους.
- * Ἡμιάγρυπνος, *semivigil*, Agathias, 246, 11.
- * Ἡμιβραχύς, Anecd. Bekk. 824, 25, de litteris, quas Grammaticus dividit in longas, breves, semibreves.
- Ἡμίγυμνος. Luciano adde Arrian. Indic. XXIV, 8.
- * Ἡμιδανάκιον. νόμισμά ποιον, Hesych. Cfr. δανάκη.
- * Ἡμιδωδέκατον. τὸ ἡμίχοον. Hesych.
- * Ἡμίῖππος. Anecd. Bekk. p. 733, 3, ἡμίονος, οὐχ ἡμίῖππος.

- Ἡμικάδιον. Etym. Gud. 289, 55.
- Ἡμικάκος. Alexis ap. Antiatt. Bekk. p. 98; Euthycles et Sophocles Pollucis VI, 161; Anonymus Suidæ s. σπάδων.
- Ἡμίκαστος, Chariton Aphrod. p. 7; Zonar. 991; Hesych. s. ἡμιδαῆς et s. ἡμίφλεκτος. Sed ἡμίκαστος, Ælian. V. II. XIII, 2; Dio Cass. 629.
- Ἡμικεφάλαιον. Phrynicho adde Hesych. in ἡμίκρανα.
- * Ἡμικυκλοειδῶς. Hoc Adv. Schäfer ad Schol. Apollonii Rhod. IV, 614 laudat ex Tzetz. ad Hesiodum p. 109, a, Heins., unde conjicit, Adject. ἡμικυκλοειδῆς quoque in usu fuisse. Hanc conjecturam firmat Hesych. s. ἡμίαρτον, ubi legitur * ἡμικυκλώδης.
- Ἡμικύων. Ap. Hesiodum Strabonis I, p. 115, Siebenk. Ἡμίκυνες referuntur inter Μακροκεφάλους et Πυγμαίους et alia fabularum monstra. Simmias ap. Tzetz. Chil. VII, 703: Ἡμικύνων ἐνόησα γένος περιώσιον ἀνδρῶν. Eadem vox ap. eund. v. 693 et v. 708; et in fragm. Apollodori ap. eundem VII, 763.
- * Ἡμίμιτρον. Hesych. ἡμίμιτρον (sic). ὕφασμα ὃ ἐκαλύπτετο. Quum aliquid deesse pateat, emendant: ὃ ἐκαλύπτετο τὰ ἱερὰ κανᾶ.
- Ἡμιμόχθηρος. Locos e Platone, Philone, Galeno, Synesio, vide ap. Lobeck ad Phryn. p. 336.
- * Ἡμίξενος. Etym. M. 651, 56: παράξενος. ὃ ἡμίξενος, οὐκ ἀληθινὸς πολίτης.
- * Ἡμιόγδοος, Hesych. s. v.
- Ἡμιολία. Phot. ἡμιολία. ληστρικὸν πλοῖον, οὗ τὸ ἡμιόλιον μέρος φιλὸν ἐρετῶν ἐστὶ πρὸς τὸ ἀπ' αὐτοῦ μάχεσθαι.
- Ἡμίοπος, *exiguus*. Æschyl. Ixion, 80, τὸν ἡμίοπον καὶ τὸν ἐλάσσονα Ταχέως ὃ μέγας καταπίνει. Ad quam l. cfr. Schütz.
- * Ἡμιούσιος. Zonar. 992, ἡμιούσιόν τινες εἰρήκασι τὴν σάρκα νεκρῆν ζωῆς κεχωρισμένην.

- * Ἡμιπληγῆς, i. q. ἡμιπλήξ, Olympiod. l. ap. Lobeck ad Phryn. p. 530.
- Ἡμιπόδιον. Polyb. VI, 23, 2.
- Ἡμισάλευτος, Hesych. s. v.
- * Ἡμισευτής, ὁ (ἡμισεύω, divido), Hesych. in ἡμιτιεύς.
- Ἡμισίκλιον, Hesych. s. v.
- Ἡμιστάδιον, Dio Cass. 150, 43; 735 7; Polyb. III, 54, 7; IV, 83, 4; V, 22, 4.
- * Ἡμισύθλαστος, i. q. ἡμίκλαστος, Hesych. s. v.
- Ἡμισυτρίτον, Archilochus Hesych. s. v.
- * Ἡμισύχοιρος et * ἡμισυφοῖνιξ, Theognostus ex Herodiano Grammatico in Anecd. Bekk. p. 1379.
- * Ἡμίσχετος, Olympiodor. in Anecd. Bekk. p. 1379.
- * Ἡμιτέχνιον. Anecd. Bekk. p. 671, 25, ἡμιτέχνιον ἔστιν ἢ ἐξ ὀλίγων θεωρημάτων συνεστηκυῖα τέχνη, ὡς ἡ ξυστικὴ καὶ ἡ ἀπονυχιστικὴ.
- Ἡμιτέλεστος. Thucydidi adde Dionys. Halic. Ant. 150, 1; Dion. Cass. 139, 40. Sed ἡμιτελής ap. Dionys. Halic. Ant. 324, 12; Rhet. 1024; Lucian. Catapl. 8; Diodor. Sic. I, 34; VII, 11, Bip.
- Ἡμιτύμβιον. Suidæ adde Etym. M. 430, 30; Zonar. 992.
- * Ἡμιφωσώνιον. Hesych. ἡμιφώσιον. σινδόνων βράκος. Ad quem l. interpp. laudant Polluc. VII, 16, 71: ἔστι δὲ καὶ ὁ φῶσων Αἰγύπτιος ἐκ παχέος λίνου. ἧπου δὲ καὶ ἡμιφασώνιον. Ex quibus locis invicem collatis suspicantur legendum esse ἡμιφωσώνιον.
- * Ἡμοιρικός, i. q. ἡμορος. Hesych. ἡμοιρικοί. μὴ μετέχοντες.
- * Ἡμωνιάω. Zonar. 995, ἡμωνιάω. ἀκοντίζειν. καὶ ἡμων. ὁ ἀκοντιστής. Vox ἡμων ex II. XXIII, 886 nota est.
- Ἡναγκασμένως, Dionys. Hal. Rhet. 774.
- * Ἡνεμώδης, i. q. ἀνεμώδης, et ἡνεμος, i. q. ἄνεμος, Hesych. s. v.
- * Ἡνιοχάρτης (al. ἡνιοχάρτης). διδάσκαλος ἱππικῆς τῶν νέων. Λάκωνες. Hesych.

- * Ἡνιοχευτικός. Schol. Pind. Ol. XI, 83, Boeckh.
 ἡνιοχευτικὴ ἀρετή, *aurigandi ars*.
- Ἡνιοχησις, Dio Cass. 1031, 42; et ἡνιοχικός, id. 1030,
 100.
- * Ἡπειγμένως (ἐπέιγω). συντόνως, σπευδόντως, Hesych.
 Ἡπήσασθαι. Aristophanes Δαιδαλεῦσι, ut auctor est
 Phrynicus. Zonar. 1002: ἡπῆσθαι. ἐββάφθαι.
- Ἡπητήριον. Libanio adde Eustath. 1647, 60.
- * Ἡπιάργυρον. τὸ βάλσαμον.
- Ἡπίολος, i. q. βίγοπύρετος. Hinc * ἡπιόλιον, τὸ,
febricula, Hesych. s. v.
- Ἡπιότης, ἡ. Schn. h. v. addubitat. Hesych. ἡπιότητι.
 πραότητι.
- * Ἡράσιος. μῆν, παρὰ Λάκωσι, Hesych. Quinam men-
 sis, non liquet.
- Ἡρέμα. Ab Agathia h. v. sapissime nulla fere vi in-
 seritur. Cfr. Ind.
- * Ἡρεσίδες. αἱ ἰέρειαι ἐν Ἀργεῖ Ἡρας, Etym. M. 436, 48.
 Hesych. Ἡρεσίδες. κόραι αἱ λουτρὰ κομίζουσαι τῇ Ἡρᾷ.
- * Ἡριγένιον τὴν ἡρύγγιον πόαν. Hesych.
- * Ἡρινόθερμος, *veris calore tepifactus*, Hesych.
- * Ἡρίστριον. ἱμάτιον ἡρινον (vestis verna), Hesych.
- * Ἡρίφακον. θαμνίσκον. Λάκωνες, Hesych.
- * Ἡροσάνθεια. ἀνθολογία. ἐορτὴ γυναικεία λαμπρὰ ἀγο-
 μένη ἐν Πελοποννήσῳ κατὰ τὸ ἔαρ, Hesych. Ad quem
 locum interpp. laudant e Photii Lexico: ἡροάνθεια. ἐορτὴ
 γυναικεία, ὅτι τὸ ἔαρ ἀνθεῖ.
- * Ἡρόχια. τὰ θεοδαΐσια. οἱ δὲ ἐορτήν, Hesych. In mar-
 more Cretico, no. 2556 Boeckh., quod continet foedus
 inter Priansios et Hierapytnios ictum, Chishull v. 37
 edidit: ἐν τοῖς Ἡροχίοις καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἐορταῖς.
 Sed Boeckh. edidit ἐν τοῖς Ἡρωικοῖς, sprete Hesychii
 auctoritate, quod nihil similitudinis sit inter Θεοδαΐσια
 Cretica, quæ Bacchica sunt, et Herochia Junonis, de
 quibus laudat Hoeck. Creta, Tom. III, p. 313, qui

liber mihi non praesto est. In loco Hesychii patet, post ἑορτήν excidisse Ἦρας.

Ἦρωελεγεῖον. Locis l. adde Vit. Pind. Tom. II p. 8, Boeckh, ubi unus codex hanc formam habet, reliqui ἦρωελεγεῖος sc. στίχος.

* Ἦρωϊάμβος. Ap. Tzetz. Chil. IV, 868. Homerus dicitur in Margiten ἦρωϊάμβους scripsisse.

Ἦσσάω. Buttman Gr. Gr. II p. 147 observat, ap. bonos scriptores tantummodo Passivum h. v. usurpari, unde seriores Activum formaverint.

* Ἦφαιστόδαμος, a *Vulcano subactus*. Hesych. ἦφαιστόδαμα. πυρίκαυτα.

* Ἦφαιστόχειρος, Choeroboscus in *Anecd. Bekk.* p. 1380.

Ἦχικός. Schneideri conjecturam pro ἦχικὸς Αἰολίδος, *Æolicam dialectum sonans*, Genitivum ἦχόος substituentis ap. poetam de Lyricis poetis post Vit. Pindari refutat locus ipse vel leviter inspectus: Ἐννέα τῶν Λυρικῶν Ὡν Μιτυληναῖος μὲν ἔην, γεραρώτερος ἄλλων, Ἀλκαῖος πρότερος κ' ἦχικὸς Αἰολίδος.

Θ.

Θᾶκος. Ap. Theophr. Char. 14, ἐπὶ θᾶκον ἀνίστασθαι est *surgere ad album exonerandam*, ubi cfr. Casaubonum, qui ipsas latrinas publicas θάκουσ dictas fuisse putat. Ap. Agathiam 269, 17, θᾶκος est *regium solium*. *Æolicam* h. v. formam θάβακος exhibet Hesych. s. v.

Θαλάμη. Euripid. Suppl. 983, θαλάμαι Καπανέως τυμβοέτε, de sepulcro Capanei.

* Θαλαμίς, *Etym. Gud.* 263, 10, videtur idem esse quod ἡ θαλαμή.

Θαλασσοκράτωρ, Dionys. Halic. Ant. 32, 6.

* Θαλασσοτείχιστος, a *mari munitus et cinctus*, Schol. Pind. Ol. VIII, 34.

- * Θαλασσογράφος, *qui maria describit*, Tzetz. Chil. I, 843.
- * Θαλασσοδομέτρης. Tzetz. Chil. XII, 977. In glossario Dufresn. est: θαλασσοδόμετρον, pyxis nautica, quæ maris vias metitur. In ipso loco Tzetz. sermo est de variis Archimedis libris, ex quibus seriores τὰ ὑδρική τε ἔγραψαν καὶ τὰ πνευματικά τε, βαρυολκά τε σύμπαντα καὶ θαλασσοδομέτρας.
- * Θαλασσοῦχος, *mare tenens et incolens*, Nicomachus Gerasenus ap. Phot. Bibl. 143, b, 43.
- * Θαλιόπλος, *armis florens et vigens*. Hesych. θαλιπόδους. οἱ πολλοὺς καὶ ἐνδόξους ἔχοντες. ἢ γένος ἐν ὄπλοις ἐνδόξον. Prior pars glossæ ita emendatur, ut pro θαλιπόδους legatur θαλιόπλους, et post ἔχοντες inseratur ὀπλίτας.
- * Θαλπεινός, i. q. θαλπνός, Etym. M. 479, 22, bis. Etym. Gud. 284, 29.
- * Θαλυκρέομαι. Hesych. θαλυκρέονται. ψεύδονται. Emendant φλέγονται. Cfr. θαλυκρός.
- * Θαματροχέω, *frequenter curro*. Hesych. θαματροχεῖ. οὐχ ἡσυχάζει.
- Θαμινός, Agathias, 40, 4. θαμίζω cum Dat. ap. eundem, 6, 20, in re aliqua versor, studio alicui do operam.
- * Θάμιξ. ἀλώπηξ, Hesych.
- Θανατηφόρος. Analectis adde Dionys. Halic. Ant. 458, 3; 468, 9; Dion. Cass. 50, 71; 1207, 34; Diodor. Sic. II, 308; Æschyl. Choeph. 363. Plures locos vide ap. Lobeck ad Phryn. 651.
- Θανάτωσις. Dio Cass. 732, 2; 635, 73; 877, 9.
- Θανή, ἡ, i. q. θάνατος, vox recentioris sive barbaræ Græcitatæ, Tzetz. Chil. IX, 26; Ducas, 142, 19.
- Θάπος. Dubitat Schn. Etym. Gud. 254, 22.
- * Θαρσοποιός, *animum addens*, Eustath. 1344, 12.
- Θαρσούντως. Dio Cass. passim.
- * Θάρραλειδης, i. q. θάρραλέος. Etym. M. 166, 5,

inter exempla vocabulorum in ειδης desinentium ponit
σχυθρωπειδης, θαββαλειδης.

* Θαυλακίζειν. μετὰ βοῆς ἐπαιτεῖν τι. Ταράντινοι.
Hesych. Videtur esse i. q. θυλακίζειν, quod etiam ad
Tarentinos idem refert.

* Θαυλία. ἐορτὴ ἀχθεῖσα ὑπὸ Κτεάτου, παρ' ὃ καὶ θαυ-
λίζειν φασὶ λέγειν τοὺς Δωριεῖς. Hesych. θαυλίζω ad-
dendum Lexicis.

Θαυμάλωψ. Etym. Gud. 254, 18: θαυμαπαλωπες. οἱ
ἡμίφλεκτοὶ ἄνθρακες. θάμψαι γὰρ τὸ καῦσαι. Aliquam
medelam huic loco affert Etym. M. 443, 50, θαυμά-
λωπες et θάψαι exhibens. Zonaras, 1022, θαμάλωπες.
Sed scribendum est θυμάλωπες, quam formam omnia
Lexica hodie agnoscunt.

Θαυμασμός, Chariton Aphrod. p. 18 et p. 28. Dorvill.
ad h. l. laudat praeterea Heliodor. X, 506.

* Θεανῶσται. οἱ ξυστῆρες, ὑπὸ Θετταλῶν. Hesych.

* Θέαρχος, ὁ, Etym. Gud. 256, 25, unde Adj. θεαρχικός.

Θεατρομανέω, Schn. e Manethone. Adj. *θεατρο-
μανής, Nicet. Chon. 375, 18.

Θεάφιον, sulphur. Aliam formam θειάφιον habet Tzetz.
Chil. XII, 743, 749, 752. 770.

Θεηγόρος. Substant. ap. Tzetz. Chil. VII, 924. Ita
quoque Etym. Gud. 261, 4: θεηγόροι. θεολόγοι, οἱ ἐκ
θεοῦ λαμπόμενοι.

Θεητόκος. Etym. Gud. 116, 27; 407, 8; Eustath. 422, 31.

* Θειαστής, *admirator*. Tzetz. Chil. VIII, 346: ὁ Ἄλ-
καμένης καὶ θειαστὰς καὶ φιλητὰς καὶ θιασώτας εἶχεν.
Et v. 352: ὁ Φειδίας καὶ φιλητὴν καὶ θειαστὴν εἶχε
τὴν τέχνην μόνην. Nicet. Chon. 629, 20: οὐ μὲν Ἄλα-
μανοὶ ἐπιτηδείων γυναιξὶν ἐμπορημάτων καὶ στολισμά-
των φιλοῦσι θειασταὶ καθεστάναι.

Θειλοπεδεύω, Eustath. 1573, 38.

Θεῖον, *sulphur*. Hinc *θεώματα (vel rectius θείωματα).

τὰ περικαθαρθήρια. Hesych. Sulphuris enim in lustrationibus magnus usus fuit.

* Θεληματικῶς, Eustath. 920, 19.

* Θελητικός, i. q. θελητής. Etym. Gud. 257, 37: θέλημα καὶ θελητικὸν καὶ θελητὸν οὐ τ' αὐτὸν ἐστὶ. θέλημα μὲν γὰρ ἐστὶ οὐσίας νοερᾶς νοερὰ ὄρεξις, θελητικὸν δὲ ἐστὶν αὐτὸ τὸ θέλησιν ἔχον, θελητὸν δὲ τὸ ἀγαπώμενόν ἐστι. Eadem Zonaras, 1034, ap. quem in sqq. vox θελητικόν sæpius repetitur.

* Θέλκτωρ, i. q. θελκτήρ. Æschyl. Suppl. 1023, Wel-lauer ex emendatione Bothii: οὐδὲν ἄπαρνον τελέθει θέλκτορι Πειθοῖ.

Θέλξις, ἦ, i. q. θέλγμα. Etym. M. 510, 33.

Θέμα. Ap. Tzetz. Chil. V, 608, 885, θέματα sunt provincie imperii. Cfr. Fabr. Biblioth. Gr. vol. VIII, p. 3.

* Θεματοποιέω. Schol. Od. E, 807: ἀλείτω, ὁ μέλλων δευτέρος ἀλιτῶ. θεματοποιεῖται οὖν ὁ μέλλων δευτέρος, καὶ γίνεται ἀλιτέω, ἀλιτῶ. τούτου ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἡλίτημαι. Est igitur formam aliquam tamquam thema sive originem vocis ponere.

Θέμις. In formula illa, θέμις ἐστί, vox θέμις quodammodo indeclinabilis est. Nam ubi Infinitivo jungitur, non tamen mutatur. Buttman Gr. Gr. I, p. 232 laudat e Platonis Gorgia p. 505, D: φασὶ ... θέμις εἶναι. Soph. Oed. Col. 1191: ὥστε μὴ θέμις εἶναι. Idem in Add. addit Xenoph. Oec. XI, 11; Æschyl. Suppl. 340; Choeph. 640. Repugnat tamen Astius in Comm. ad l. l. Platonis.

Θεμιστεῖος. Hanc vocem ap. Pind. Ol. I, 18. Schn. putat idem esse quod νόμιμον. Rectius Boeckh. ad h. l. θεμιστεῖον σαῦπτον explicat: *sceptrum regis jus dicentis*.

* Θέναρον, τὸ, i. q. θέναρ, Etym. Gud. 256, 47.

* Θεοαδής. ὁ θεοῖς ἀρέσκων, Etym. Gud. 258, 54.

- Θεοβλάβεια. Æschini adde Dionys. Hal. Ant. 757, 14; 857, 4. θεοβλαβία, Dio Cass. 386, 75.
- Θεόγραφος, Schn. Sed Etym. Gud. 258, 18, etiam θεογράφος. Ita enim ille: θεογράφος. ὁ ὑπὸ θεοῦ γραφεὶς, θεόγραφος δὲ ὁ τὸν θεὸν γράφων. Patet accentus esse invicem permutandos.
- Θεόδμητος. Etym. Gud. 199, 18; 258, 24. Pind. Ol. III, 7, θεόδματον χρέος, debitum divinitus injunctum per victoriam deorum beneficio datam. Intellexit officium victoriæ celebrandæ. Ita ap. eundem improprie θεόδματος ἐλευθερία, Pyth. I, 61; κέλαδος, fragm. 169; ὄχος, Pyth. IX, 10; ἀρεταί, Isthm. V, 10.
- Θεοέχθρια. Schol. Aristoph. adde Etym. M. 107, 23; 486, 4; Etym. Gud. 296, 23.
- Θεοκατασκευάστος. Schol. Pind. adde Zonar. 1035.
- Θεοκρασία. l. l. adde Damascium ap. Phot. Bibl. 335, a, 34.
- * Θεόλεκτος. Nicet. Chon. 92, 18, στρατὸς θεόλεκτος, *exercitus divinitus collectus*.
- * Θεοληπτέομαι, *divino afflatu impletus sum*, Philo de Cherubin p. 112, D.
- Θεομαχέω. Euripidi adde Diodor. Sic. VI, 172, Bip.
- Θεομαχία. Platoni adde Diodor. Sic. VI, 182, Bip.
- * Θεόπαιστος. ὑπὸ θεοῦ παιόμενος, Hesych.
- * Θεοπασχίτης. Phot. Bibl. 88, b, 26: ἄμφω αἵρετικοὶ (hæretici) καὶ τῆς τῶν θεοπασχιτῶν μερίδος (secta) ὑπάρχουσι. Id. 260, b, 38: ἡ τῶν θεοπασχιτῶν αἵρεσις (hæresis).
- Θεοπλαστία. Locos ex Dionys. Areopagita et ex Auctore anonymo laudat Tittmann ad Zonar. p. 1030.
- Θεοπληγής. Synesio adde Annam Comnenam XV, 488, D.
- Θεοποιέω. Lucian. Scyth. 1; Dionys. Hal. Ant. 356, 5.
- Θεοποιήτος. Scholiastis adde Isocratem II, 138, 8, Auger.
- Θεοπραγία. Dubitat Schn. *θεοπραγέω, Zonar. 1038.

- * Θεοπροεπεία, i. q. θεοπροπία. Tzetz. Chil. III, 428:
 χρησµῶν λόγια καὶ θεοπροεπείαν.
- Θεοπτία, ἡ. Dionys. Areop. Ep. 8, § 1.
- Θέορτος. Æschyl. Prom. 764; Pind. Ol. II, 40.
- Θεόσεπτος. Aristoph. Nub. 291.
- Θεοσηµεία, ἡ. Locos ex Dionys. Areop. et ex Joanne
 Damasceno laudat Tittmann ad Zonar. p. 1030.
- * Θεοσύλλεκτος, i. q. θεόλεκτος. Nicet. Chon. 692, 11,
 φάλαγξ θεοσύλλεκτος.
- Θεότιμος. Orphicis adde Pind. Isthm. V, 11.
- Θεότευκτος. Zonar. 1035.
- Θεοφόρος. Æschyl. Ag. 1121; Sisyph. fr. 206.
- * Θεοφύτευτος, i. q. θεόφυτος, Nicet. Chon. 716, 8.
- Θεοχολωσία. L. I. adde Schol. Od. Θ, 232.
- * Θεοχολωτηθείς, i. q. θεοχόλωτος, Malalas 76, 15.
- * Θεραπευτήριος, i. q. θεραπευτικός. Nicet. Chon.
 729, 2; θεραπευτήρια τούτοις ἐπινενόηται, *officia et
 honores, quibus eos colerent, excogitarunt.*
- Θέραψ, i. q. θεράπων. Joni Chio adde Eurip. Suppl.
 764; tum fragm. anonymi Tragici ap. Zonar. 1027, quod
 fr. etiam Suidas s. v. habet; porro Anacreon. ap. Athen.
 IV, 177, A, ex emend. Casauboni. Pro θεράπων Etym.
 Gud. 413, 54 habet Æolicam formam θεβράπων.
- * Θεραπωλή, Theognostus in Anecd. Bekk. 1381.
- Θερείβοτος. Etym. M. adde Etym. Gud. 259, 21;
 Suidam, Eustath. 222, 20; Zonar. 1027.
- Θέρετρον. Galeni gl. adde Etym. Gud. 486, 2.
- Θερίστριον. L. I. adde fragm. Eubuli ap. Schol. II.
 II, 234: κιλλός. εἶδος χρώματος. ἐν Στεφανοπόλεισιν
 Εὐβούλου· εὐχρων τι κιλλὸς μαθηάνεις θερίστριον. Cfr.
 Eustath. ad h. l. p. 1057, 57. Vox κιλλός accedat
 Lexicis. Photii Lex. κιλλόν. χρώμα παρὰ τὸ φαιόν.
 Hesych. κιλλόν. εἶδος τι χρώματος φαιού.
- Θερμοσποδία. Geopon. VIII, 20, 543; Gregor. Cor.
 p. 557, quos locos l. Lobeck ad Phryn. p. 603.

- * Θερσίχλων. θερμαίνων, γῆν καίων, Hesych.
- * Θέρσος, Ætol. i. q. θάρσος, Etym. M. 447, 24; Etym. Gud. 259, 42, 49.
- * Θερτήρια. ἐορτή τις. Hesych.
- Θέρω. Activum h. v. auctoritate idonea carere, observat Butt. Gr. Gr. II, 149. Passivum θέρομαι ap. scriptt. prosæ orationis tantummodo Præs. et Imperf. habet.
- * Θεσμοδότης, i. q. θεσμοθέτης, Malalas 237, 9.
- Θεσμός, *cantus*, Æschyl. Suppl. 1016, Wellauer, quem vide.
- Θεσμοφόριον, Schn. ex Aristoph. Polyb. XV, 29, 8; 33, 8 habet θεσμοφορεῖον de Cereris et Proserpinæ templo, quod Alexandriae fuit.
- * Θεσπιόφημον. παροιμίαν τινά, Hesych. quam glossam neque ego intelligo, neque quidquam annotant interpp. Sed θεσπιόφημος est vox proba seriorum sermone.
- * Θεσσαλῶπις. ἐναγισμός τις, παρὰ Λάκωσι. Hesych.
- * Θεσφατόομαι. Hesych. θεσφατοῦται. θεσφατίζει, μαντεύεται.
- Θεωρεῖον et θεώριον. Addubitat Schn. Nicetas Chon. 521, 8: διεχεῖτο ἵππων ἀμίλλαις καὶ θεωρείοις ἐγάνυτο. Atque Lobeck ad Phryn. p. 519 θεώριον laudat e Basilio Gramm. p. 597.
- Θέωσις, Dionys. Arcop. l. ap. Tittmann. ad Zonar. p. 1032.
- * Θῆβις. τὸ κιβώτιον πλεκτικόν, Etym. Gud. 263, 1. Est i. q. θίβη, et fortasse inde corruptum. Alias formas huc pertinentes dat Hesych. θίβωνος. κιβωτός. Κύπριοι. Et θίγωνος. κιβωτοῦ.
- Θηγήτωρ. Etym. Gud. 263, 3: θηγήτορα. ἀγρευτήν. Litterarum series non patitur solum sed jubet emendari θηρήτορα, unde voci θηράτωρ, quam Schn. ex Nicolao Damasceno et Clemente Al. habet, aliqua auctoritas additur.
- * Θηκάρη. θήκη ἄρεως. ἄρης γὰρ ὁ πόλεμος λέγεται, ἢ ὁ σίδηρος. Etym. Gud. 261, 32.

- * **Θηκτῆρ**, *qui acuit*. Anonymus ap. Etym. M. 360, 27: *θηκτῆρ ἐπίκλωπος*.
- Θηλάστρια**. Cratino Photii adde Sophocl. Hesychii s. v.
- Θηλυγενής**. Euripidi adde Maneth. IV, 505: *θηλυγενεῖς γυναῖκες*. Porro Aeschyl. Suppl. 28.
- Θηλυδριώδης**. Dio Cass. 931, 31.
- Θηλυδριῶτις**. Anonymo Suidæ adde Priscum, Hist. Byz. 227, 22: *πρὸς ἄνεσιν ἐτράπη καὶ βραστῶνην θηλυδριῶτιν*.
- * **Θηλύμαστος**. ὁ γαλουχῶν, Etym. Gud. 261, 40. Γαλουχέω idem esse quod γαλακτουχέω, notum est.
- Θηλύνω**. Ap. Lucian. Deor. Dial. V, 3, et Piscat. 31, var. lect. *τεθηλυσμένος, τεθηλυμμένος et τεθηλυμένος*.
- * **Θηλύπρινον**. Eustath. 203, 29: *Ἐρατοσθένης παρὰ Ἄρκασι φησὶ φελλὸν μέσον τι πρίνου καὶ δρυὸς ὃ ἐνίους θηλύπρινον καλεῖν*.
- Θηλύτερος**. *Ut ἀγρότερος, ὀρέστερος, ἀρίστερος, δεξιτέρος aliaque id genus formæ, ita θηλύτερος quoque est Positivus, non ut Schu. placet Comparativus cum notione Positivi*. Vide Buttm. Gr. Gr. I, 279.
- * **Θήνη**. σημαίνει τὸν μαζόν, Etym. Gud. 454, 7. Et * *θήνιον*. γάλα, Hesych.
- Θηραγρέτης**. L. I. adde Tzetz. Jamb. 133.
- * **Θηρανόμος**, i. q. *θηρονόμος*, Theognostus in Anecd. Bekk. 1381.
- Θηρατής**. Hinc * *θηρατεύομαι*, Zonar. 1044.
- * **Θήραυλος**. ἄγριός τις, Hesych.
- * **Θηρεφόνος**. Hanc formam pro *θηροφόνος* probat Etym. M. 502, 3.
- Θηριόβρωτος**. Straboni adde Diod. Sic. VIII, 92; tum Hephæstionem Thebanum, quem laudat Dorvill. ad Charit. p. 528.
- * **Θηριογνώμων**. Ducas, 29, 21, τὸ *θηριόγνωμον αὐτοῦ, ferus ejus animus*. Nicetas 200, 24: *ἀνδριστέον κατὰ τευτωνὶ τῶν θηριογνωμόνων βαρβάρων*.

* Θηριότροπος, *ferox*, Tzetz. Chil. I, 314, ex conjectura.

Θηριωδία. Aristoteli adde Etym. Gud. 261, 41.

* Θηριώνυμος. Tzetz. Ep. II, p. 525, Kiessling: τὴν ἡμῶν λεοντώνυμον κλήσιν ὡς θηριώνυμον μετακαλέσας μετέτρεψας πρὸς ἰλαράν τε καὶ χαριτώνυμον. Nicetas, 802, 18: οὐκ εἶχε πεῖθειν ταῖς σοφαῖς ταύταις ὑποθημοσύναις ἐκείνον τὸν θηριώνυμον, *hominem illum ferocem, feræ nomine dignum, placare non valuit.*

* Θηροβάχχος, in *feras debacchans et impetum faciens*. Theodos. Acroas. I, 194: θηροβάχχος ποιμένας.

* Θηροδίωξ, ὅ, *qui feras insequitur*, Etym. M. 451, 23; Choerobosc. in Anecd. Bekk. 1381.

Θηροκόμος, Schm. e Suida. Hinc *θεροκομέω, ap. Nicet. Chon. 161, 13; 647, 17, in quibus locis metaphorice ponitur de eo, qui ferum alicujus ingenium placat et mitigat.

Θηροκτόνος. Tzetz. Chil. IV, 482. Hinc * ἡ θηροκτονία, Cinnamus, 266, 9; 267, 14.

Θηρολέξης. Hesychio adde Zonar. 1041.

Θηρολέτης. Anal. adde Malalam, 40, 4. Femin. *θηρολέτις ap. Hesych., ubi pro θηρότις. θηρεύτρια, probabilis conjectura emendatur θηρολέτις. Forma θηρεύτρια accedat Lexicis.

Θησαυροφυλάκιον. Suidæ adde Etym. M. 219, 38.

Θησαυροφύλαξ. Diodor. Sic. adde Arriau. Ind. XII, 7.

* Θηταλά. θαυμαστά, ψεύδεσιν ὅμοια, Hesych.

Θητικόν, τὸ, i. q. οἱ θῆτες, Leo Diac. 132, 21; Agathias, 80, 5; 175, 1; 252, 14; Menander Hist. Byz. 286, 7.

* Θιαγών. Athenæus III, p. 114, B: Τρύφων ἐν πρώτῳ Φυτικῶν μνημονεύει τῶν θιαγόνων ὀνομαζομένων. οὗτοι δ' εἰσὶν ἄρτοι θεοῖς πεττόμενοι ἐν Αἰτωλίᾳ. Idem brevi post eandem h. v. explicationem repetit et ad Nicandrum

- auctorem refert. Hesych. θαγόνες. ἄρτοι οἱ παρετίθεντο τοῖς θεοῖς.
- * Θιάλλαι. θημῶνες, Hesych. Idem θίλα. ὁ θημῶν.
- * Θίασμος (sic), i. q. θιάσος, Etym. M. 453, 56 ex Euripide, bis.
- Θίγω. Futurum Act. θίξω idonea auctoritate caret; nam προσθήξεις ap. Eurip. Heracl. 652 emendandum est in προσθήξει juxta codd., auctore Buttm. Gr. Gr. p. 149, qui Schn. opinionem de Imperf. ἔθιγεν ap. Apollon. Rhod. deque Præs. Part. θίγων ap. Æschyl. refutat: esse enim has formas Aor. 2, et proinde θιγῶν, non θίγων esse scribendum. Itaque fecit Wellauer.
- * Θικέλιον. τὴν γογγυλίδα. Λάκωνες. Hesych.
- * Θλάτης, i. q. θλάστης, Etym. M. 40, 50; Etym. Gud. 23, 49.
- Θλιβερός. Paulo Ægin. adde Etym. M. 566, 44; Etym. Gud. 371, 16.
- Θλιμύος. Exod. III, 9; Deuteron. XXVI, 7.
- * Θνήσιμος, i. q. θνησιμαῖος, Etym. Gud. 261, 19.
- * Θνησις, i. q. θάνατος. Malalas 481, 12; 482, 6; 488, 4; 489, 15; Michael Glycas 503; 510, 18; Suidas; Zonar. p. 1046.
- * Θνητότης, *mortalitas*, Schol. II. II, 59.
- * Θνητόψυχος, Tzetz. Chil. VII, 802; VIII, 222. Priore loco est: *mortali anima præditus, mortalis*; posteriore, *qui animam mortalem esse putat*.
- * Θόαξος. (θοάξω, *impetuosus*). Ἐπόλλων. Hesych.
- * Θοηρός. ὁ τεταραγμένος, Etym. M. 453, 20; Suidas, Hesych. Sed videtur emendandum esse θολερός. Zonaras, p. 1048, θοκρός, quod aperte corruptum est.
- * Θοῖα. Ζεῦχος ἡμιόνων, Zonar. Lex. 1050. Hesychius autem θοιά, Suidas θοία.
- * Θολερόφρων, mente turbidus, Hesych. s. v.
- * Θολιά, i. q. θόλος. Etym. M. 717, 42: τοὺς οἴκους τοὺς περιφερεῖς οἱ μὲν θόλους, οἱ δὲ θολιάς προσαγορεύουσιν.

* Θοράτης. Ἀπόλλων παρὰ Λάκωσιν, Hesych. Sunt qui pro θοράτης sive θοραῖος, quo nomine apud Græcos cultum fuisse Apollinem docet Macrob. Saturn. I, 9, dictum esse velint; rectius alii verterunt *genitalem*, ut sit i. q. θοραῖος, quam vocem Schol. Lycophr. 352 explicat: τὸν σπερμογόνον καὶ γεννητικόν, ad Apollinem sive Solem referens.

Θορέω. Hanc formam, quam Schn. ap. seriores ut Præs. usurpari statuit, Buttman Gr. Gr. II, 151, idonea auctoritate carere docet. Quamquam Heraclides ap. Eustath. 1064, 5, habet θορῶ. θορίσκω. Sed ejusmodi auctoritatem non moror. Neque vero Activum θόρνυμι idoneam habet auctoritatem.

* Θόρνυσμα. δέλεαρ ἔχθουσι. Hesych.

* Θορυβάζω, i. q. θορυβέω, Etym. M. 633, 34.

* Θουριάω, i. q. συνουσιάζω, Hesych.

Θράζω, i. q. θραύω. Hinc Aor. I. Conj. θράση, Tzetz. Chil. IX, 34.

* Θραμβόν. καπυρόν. (emendant καπρόν) et * θραμίς. κριός. Hesych.

* Θράνυξ, υκος, Corinna, et θρηῆνυξ, Euphorion ap. Choerob. in Anecd. Bekk. p. 1381, i. q. θράνος sive θρηῆνυξ.

* Θρασύλογος, *sermone audax*, Etym. M. 133, 42.

Θρασύμυθος, Pind. Ol. XIII, 10.

* Θράσυνος. Etym. M. 204, 17: ὡςπερ παρὰ τὸ θρασὺς γίνεται θράσυνος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ βαθὺς βάθυνος καὶ βοθυνος, ὁ λάκκος.

Θρηγήτρια. Theophylacto adde Etym. M. 313, 44.

* Θρινία. ἄμπελος, ἐν Κρήτῃ. Hesych.

* Θρίπηδον. ἱμάτιον βεβρωμένον, Anecd. Bekk. 190, 3; fortasse corruptum ex θριπήδεστον.

* Θροῖζω. ἐκπλήττω, Etym. Gud. 162, 3.

* Θρόνιον, Dim. vocis θρόνος. Etym. Gud. 328, 35; 518, 11.

- * Θρυασμός. φωνή, Hesych. Fortasse corruptum ex φρυαγμός.
- * Θρυμίσ. ἰχθύς ποιός. Hesych.
- Θρύμμα. Æliano addē Hesych.; Etym. Gud. 129, 37.
- * Θρύπτακον. κλάσμα ἄρτου. Hesych.
- * Θρύσιος. Etym. M. 456, 31: θρύον. εἶδος πόας ὁ λεγόμενος θρύσιος.
- * Θρύψιχος. φοβερός. Theognost. in Anecd. Bekk. p. 1382.
- * Θρυψίχρως, *delicato colore*, Hesych.
- * Θύανον, *placenta sacrorum*. Hesych. θύανον. τὴν θυώνην. πέμματα δέ ἐστι ἀντί βοός.
- * Θυάρπαξ. ἱερόσυλος. Hesych.
- * Θυγατρώτεκνον. Tzetz. Chil. I, 595 τὰ θυγατρώτεκνα, *filiae liberi*. Idem significat *θυγατρόπαις ap. Nicet. 623, 17; 676, 2.
- Θυεῖδιον. Aristoph. Plat. 710.
- * Θυηχόος. Eustath. 1601, 3: θυηχόοι. ἱερεῖς ὑπὲρ ἄλλων θύοντες.
- * Θύλλα. κλάδους ἢ φύλλα. ἢ ἐορτὴ Ἀφροδίτης. Hesych.
- * Θυμαμόργας. ἢ νόσος. Ἐρετριεῖς. Hesych. Placet interpp., vel morbos hoc nomine vocitatos esse, quia mentis vigorem detergerent, vel certam morbi speciem hac voce significari.
- * Θυμιατρίς, ἢ, ἴδος, Phot. Bibl. 347, a, 35, videtur esse i. q. τὸ θυμιατήριον.
- Θυμομαχέω. Polybio adde Dionys. Hal. Ant. 870, 11; Diodor. Sic. IV, 31; VII, 310.
- Θυμόσοφος. L. I. adde Arrian. Ind. XIV, 4.
- * Θυμοχεύω. Etym. Gud. 267, 33: θυμοχεύων. θύμον ἀχέων, τὴν φυχὴν λυπούμενον.
- * Θυννεία, ἢ τῶν θύννων ἄγρα. Zonar. 1061.
- * Θυργανᾶν. κρίνειν. Hesych.
- * Θύρδα. ἕξω. Ἀρκαδες. Hesych. Est i. q. reliquis Græcis θύραζε.
- * Θυρεατικοί. στέφανοί τινες, παρὰ Λακεδαιμονίοις,

Hesych. Athenæus XV, 678, B: θυρατικοί. οὕτω καλοῦνται στέφανοί τινες παρὰ Λακεδαιμονίοις, ὡς φησι Σωσίβιος ἐν τοῖς περὶ Θυσιῶν, ψιλίνους αὐτοὺς φάσκων νῦν ἀνομάζεσθαι, ὄντας ἐκ φοινίκων. φέρειν δ' αὐτοὺς, ὑπόμνημα τῆς ἐν Θυρέᾳ γενομένης νίκης, τοὺς προστάτας τῶν ἀγομένων χορῶν ἐν τῇ ἑορτῇ ταύτῃ, ὅτε καὶ τὰς γυμνοπαιδιάς ἐπιτελοῦσι.

Θυρεοφόρος. **Diodor. Sic. IX, 300; Polyb. X, 29, 6; Menand. Hist. Byz. 408, 13.** Plures locos vide ap. **Lobeck. ad Phryn. p. 657.** Hinc *θυρεοφορέω, **Polyb. X, 13, 2.**

* **Θυροκοπιστικός, i. q. θυροκοπικός, Hesych. s. v. Alii emendant *θυροκοπητικός. De θυροκοπικός Athenæo adde Eustath. 1236, 57.**

Θυσανώδης, Schn. ἀμαρτύρως. Ennapius, 50, 3 θυσανοειδής, quam formam Schn. ignorat.

* **Θυσιατήριος, Schol. Pind. Pyth. II, 1, de carmine inter sacra canendo.**

* **Θυστήριος. ἀπὸ τοῦ θύειν, ὃ ἐστὶν ὄρμαῖν, impetuosus. Etym. M. 455, 31.**

* **Θυωρέομαι. Hesych. θυωρεῖσθαι. θυωθεῖσθαι, εὐωχεῖσθαι. In qua glossa θυωθεῖσθαι corruptum est. Etym. M. 460, 31, observat, Dorienses θυωρεῖσθαι dixisse pro εὐωχεῖσθαι. Cfr. θυωρίτης. Huc pertinet *θυωστήρια. εὐωχητήρια, Hesych. et θώσασθαι. εὐωχηθῆναι, μεθυσθῆναι ap. eundem.**

Θύω, cum impetu feror. Hinc Aor. II syncop. θύμενος ap. Pratinam Athenæi XIV, 617, D, juxta emendationem nunc receptam. Cfr. Buttm. Gr. Gr. II, 152.

* **Θωός. ὄρνις ποιός. Hesych.**

* **Θωῦσμός, clamor, strepitus. Nicet. Chou. 433, 14: θωῦσμός κυνῶν.**

I.

- * Ἰαλεμέω et Jonice ἤλεμέω, i. q. ἰαλεμίζω. Etym. Gud. 269, 8: ἤλεμησαι. ἐπὶ τοῦ θρηνησαι. Sed suspicetur fortasse aliquis pro ἤλεμησαι legendum esse ἤλεμίσαι.
- * Ἰαλία. φωνή. Κρητες. Hesych.
- * Ἰάλιον. ἐρέβινθον. ἢ τὴν θάλασσαν. Κρητες. Hesych.
- * Ἰαλλίς. χιών. Hesych. Alii legunt χιτών.
- * Ἰάλοι. θάλαμοι. Hesych. Cfr. ἰάω.
- * Ἰαμβαυλεῖν. τὸ δι' αὐλοῦ παριαμβύζειν ἐν τῇ κιθάρα καὶ ᾠδῇ, Hesych.
- * Ἰαμβέλεγος (sc. στίχος), quid sit vide ap. Schol. Pind. Ol. III, p. 89. Cfr. Ol. VIII, p. 188.
- Ἰαμβόκροτος. Schol. Hermogenis adde Joann. Siccotam in Anecd. Bekk. 1382.
- * Ἰαμβολόγος. Etym. Gud. 96, 54: ἦκω παρὰ τοῖς ποιηταῖς διὰ τοῦ ι γράφεται, παρὰ δε τοῖς πεζολόγοις καὶ ἰαμβολόγοις διὰ τοῦ η. Et ap. eundem p. 274, 54, οἱ πεζολόγοι opponuntur τοῖς ἰαμβολόγοις.
- * Ἰανοκρήδεμος. ἰοῖς ὅμοιος τὸ ἐπικράνισμα, Hesych. Lexicographus Anon. l. ad h. l. explicat h. v. per στέμμα ἐξ ἴων φορῶν.
- * Ἰανόχροκα. λεπτά. Hesych. Est i. q. εἰανόχροκος.
- * Ἰάραξ, Dor. i. q. ἰέραξ, et * ἰάρειον i. q. ἰέρειον, Hesych.
- * Ἰαριγμόν. χαράν. καὶ θροῦν. Κρητες, Hesych. Volunt esse i. q. * εἰαριγμός, ut proprie sit *vernatio*, verno enim tempore ridere omnia et florere.
- * Ἰαροχρείαν. τὴν ὄσφυν. Ἰταλοί, Hesych. Emendant ἰαροχρόαν, carnes enim lumborum aris imponendorum puras esse aptasque ad rem sacram faciendam, si sanguineo colore florerent. Ἰαρ vel εἶαρ sanguinem significare constat. Mihi tamen magis placet, Dorice dictum esse pro ἰεροχρόα et ἰερόχρους.

- * Ἰαρπάλαμος (emendatur ἰαροπάλαμος). ἀκρόχειρος (emenda ἀκρόχειρ i. q. ἀνδροφόνος). Hesych. Est ex ἶαρ, et significat cum qui manus sanguine pollutas habet, sive percussorem.
- * Ἰάρωμα. κοσμάριον παιδικόν, μηνίσκοι καὶ τὰ τοιαῦτα, Hesych.
- * Ἰασσεῖν. θυμοῦσθαι, δάκνειν. Hesych.
- * Ἰαυος. κοίτη, Hesych. Est igitur i. q. ἰαυθμός et fortasse inde corruptum.
- * Ἰβηνα. τὸν οἶνον. Κρηῆτες, Hesych. Volunt esse ex ἰβάνη sive ἴβη, *cadus*, ut significet vinum e cado haustum. Eodem pertinere videtur ap. eundem ἴβη-νος. πλησμονή.
- * Ἰβινος. ἀετός, Hesych.
- * Ἰβρύκαλος. ὁ χοῖρος, Zonar. 1083. Tittmann emendat ἰβύκαλος, et cogitat de instrumento musico, simili ei, quod ab hodiernis musicis *porco* dicitur. Hesych. ἰβρίκαλοι (sic). χοῖροι. Nonnullis placet hanc vocem referre ad ὀβρίκαλα ap. Æschyl., quam vocem Phot. Lex. s. v. et Eustath. Od. A, p. 1395, 48, explicant per λεόντων καὶ λύκων σκυμνία, sed ad Od. I, p. 1625, 48 per ὑστρίχων καὶ τῶν τοιούτων νεογνά. Hesych. autem: ὀβρικάλους. τοῖς τῶν θηρίων ἐκγόνοις.
- * Ἰγδισμα, no. 2. Etym. M. et Suidæ adde Etym. Gud. 271, 17, ubi ἴδισμα emendandum est in ἰγδισμα, tum Zonar. 1085.
- * Ἰγγια. εἷς. Πάφιοι. Hesych.
- * Ἰδήρατος. καλός, ὠραῖος, Hesych. Est i. q. ὁ ἐρατεινός τῆν ἰδέαν sive τὸ εἶδος.
- * Ἰδιάζω. Schol. Pind. Ol. VI, 23, p. 133 Boeckli: ἰδιάζει καὶ ἐν τούτοις ὁ Πίνδαρος ὡς καὶ ἐν ἄλλοις, etiam hanc fabulam Pindarni, ut solet, proprio et singulari modo exponit. Eustath. 1070, ἰδιάζεν πρὸς λειτούργημα, in divino cultu a cæteris dissentiens proprios ritus observabat.

- Ἰδιοβουλεύω et ἰδιοβουλέω. Herodoto adde Dionys. Halic. Rhet. 1087, 3; Dio Cass. 360, 86; Menandr. Hist. Byz. p. 76.
- Ἰδιογνωμονέω. Dio Cass. 447, 36, Præterea idem, 360, 86; 716, 71 juxta emend. Reimari et Sturtzii. Sed his duobus locis vulgata pro ἰδιογνωμοῶν exhibet ἰδιογνωμῶν, quam formam Lobeck ad Phryn. p. 382 defendit, tertium locum laudans ex Cyrillo adv. Julian. I, 53, E, atque verbum ἰδιογνωμέω Lexicis addi jubens.
- Ἰδιολογέομαι, Schol. Activam formam eodem sensu habet Schol. Od. A, 132.
- Ἰδιοπαθέω, Galeuo adde Basilii Ep. 286 p. 277, B; Socrat. Hist. Eccl. II, 18, 97.
- Ἰδιοπράγμων, Schol. Aristoph. Nab. 47.
- Ἰδιωτεία, quum ap. Xenoph. et Platonem significet vitam hominis privati, Hesych. novam significationem addit: ἰδιωτείας. ἀγροικίας, ἀμαθίας.
- * Ἰδομαλίδης. Hesych. ἰδομαλιάδαι (sic). οἱ τὰς ὄψεις κοσμούμενοι. Eustath. p. 1571, 45, Ἀλκαῖος ὁ κωμικὸς εἰδομαλίδην ἔφη σκωπτικῶς τινὰ διὰ τὸ καλλωπίζεσθαι τὰ μῆλα τῆς ὄψεως. Eadem omissa Alcaei auctoritate repetuntur p. 1412, 32.
- Ἰδρύνω. Formam illam idonea auctoritate carere, docuit Buttm. Gr. Gr. II, 37.
- * Ἰδρωχόος, sudorem fundens, Etym. Gud. 272, 11.
- * Ἰδυξ, ἴδυκος, ἐπὶ τῆς ἰκτίδος, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος. Choerob. in Anecd. Bekk. 1383.
- * Ἰεμένως. Schol. Apoll. Rhod. III, 890: ἰεμένως καὶ προθύμως.
- * Ἰερακοτρόφος, i. q. ἰερακοβόσχος, Ennapius, 95, 18.
- Ἰερακιδεύς, Eustath. 753, 56.
- * Ἰεράμοιβοι. προφηται θεῶν, Hesych.
- * Ἰεραφόρος, i. q. ἰεροφόρος, Plutarch. de Iside et Osiride, c. 3.

- * Ἰέρισσα, i. q. Ἰέρεια, Eriphanus l. ap. Lobeck ad Phryn. p. 456.
- Ἰερόθυτος. Pind. fr. 225; Aristoph. Av. 1228. Plures locos ex Pindaro, Aristotele, Plutarcho, Athenæo, Cyrillo vide ap. Lobeck ad Phryn. p. 159, qui eodem loco verbum ἱεροθυτέω, Schn. dubium visum, a suspitione vindicat, laudans Lexicon Rhet. p. 265, Bekk. et Tim. p. 11.
- * Ἰεροθύσιον. Pausan. IV, c. 32 init. τὸ ὄνομαζόμενον ὑπὸ τῶν Μεσσηνίων ἱεροθύσιον, de templo, ubi deorum statnæ, quotquot a Græcis colebantur, erant positæ.
- Ἰερολόγος, Dionys. Areop. de divin. nom. c. IV, 12. ἱερολογία ap. eundem sæpius. Locos ipsos vide ap. Tittmann. ad Zonar. p. 1093.
- * Ἰερόμυκος. Etym. 694, 46: συλῶ, ἱερόσυλος. μυκῶ, ἱερόμυκος.
- * Ἰεροπόλος, *sacerdos*. Cinnamus, 187, 20; 249, 12; 278, 1.
- Ἰεροτελεστία. Suidæ adde Ducam 38, 16; 102, 14. Verbum * Ἰεροτελεστέω, Eustath. II. p. 1070, fin.
- * Ἰερούργικός, i. q. ἱερούργός. Etym. M. 489, 9: ἱερούργικαὶ μάχαιραι.
- * Ἰεροφάντωρ, i. q. ἱεροφάντης, Etym. Gud. 273, 5.
- Ἰεροφυλάκιον. Dionys. Hal. Ant. 384, 12.
- Ἰεροφῶνος. Suidæ adde Zonar. 1093.
- Ἰεροψάλτης, Joseph. Ant. Gud. l. XII, c. 3, sect. 3.
- Ἰερωστί. L. l. adde Eustath. 1899, 57.
- Ἰζῶ. Æschyl. Eum. 3, ἢ τὸδ' ἔζετο μαντεῖον, *quæ hoc oraculum constituit*; ad quem l. cfr. Wellauer.
- * Ἰζέλος. ὁ θαλάττιος σκορπίος, Hesych.
- * Ἰζηματίας. ἄνεμος. καὶ ὁ κεραυνός. ἢ εἶδος σεισμοῦ, Zonar. 1095. Comparat Tittmann Subst. Ἰζημα ap. Plutarch. Videtur igitur dictum esse de tempestate *subsidente*.
- * Ἰηγορεῖν. ἐγρηγορέναι. Λάκωνες. Hesych.

- *"Ιημα. τὸ ἀκόντιον (*id quod emittitur*), Zonar. 1096.
- *"Ιησις, *emissio*. Etym. M. 462, 54, ἦσις τῶν βελῶν.
- *"Ιήτης. τοξότης. ἰοβόλος, Hesych.
- "Ιθαγενής, *indigena*, Agathias 56, 21; 65, 2; 96, 3; 120, 15; 237, 14; 300, 11.
- *"Ιθανα. σχοινία, Hesych.
- *"Ιθαρ. εὐθέως, ταχέως, Hesych.
- *"Ιθείη. ἄμαξα. Θεσσαλοί, Hesych.
- *"Ιθίτας. ὁ βλέννος καὶ μωρός, Hesych.
- *"Ιθμη. ἡ τρίβος, Zonar. 1098. Cfr. τὸ ἴσμα.
- *"Ιθμία. ἡ τῶν μελισσῶν ἐρυθρὰ κόπρος, Hesych.
- "Ιθυμβος. Hesychius, paulo aliter quam Pollux, ἴθυμβος: γελοιαστής. καὶ τὸ σκῶμμα. ἀπὸ τῶν ἰθύμβων, ἅτινα ποιήματα ἦν ἐπὶ χλευή καὶ γέλωτι συγκαίμενα.
- *"Ιθύρ. τὸ σιδήριον τοῦ ἄξονος τὸ τριβόμενον. Hesych.
- *"Ιθών. πυγή. καὶ λαγαρόπρωκτος (*pathicus*). Hesych.
- *"Ικανέω, *sum ikanos*, Cinnamus, 288, 23.
- *"Ικετικῶς. Schol. Apoll. Rhod. I, 824, ἱκετικῶς αἰτήσαντες.
- "Ικετοδόχος, Eustath. 1897, 9.
- *"Ικκος. σημαίνει τὸν ἵππον. Etym. M. 474, 12.
- *"Ικματώδης, i. q. ἱκμαλέος, Hesych. in ἱκμενον.
- *"Ικνά. τροφεία, et *ἱκνεΐαν. τροφείαν, διακονίαν, et *ἱκνεΐος. τροφεύς. Ῥόδιοι. Hesych.
- *"Ικνιον. κόνιον, σμῆγμα. Hesych.
- *"Ικρίωμα, i. q. ἱκρίον, Hesych. in κατήλιψ.
- *"Ικταίνομαι. Hesych. ἱκταίνοντο. ἡσθάνοντο.
- *"Ικτάω. Hesych. ἱκτᾶ. ἦκει, ἦλθεν.
- "Ικτορεύω. Schn. Hesychium laudat, sed debebat Sophoclem Hesychii. Ita enim ille: ἱκτορεύσομεν. ἱκετεύσομεν. Σωφοκλῆς Αἰχμαλώτοις. Idem supra: ἱκτορευσομεν (*sic*). ἱκετεύσομεν. Subst. ἱκτωρ habet Æschyl. Suppl. 640.
- *"Ικτόν. τὸ εἰκόξ, et *ἱκτύς. ἑμοίωμα, εἰκῶν, Theognost. in Anecd. Bekk. p. 1383.

- * Ἰλᾶς, ἰλᾶντος, σημαίνει τὸν εὐμενῆ. *Anecd. Bekk.* 1186.
- * Ἰλίγγη, ἰ. γ. Ἰλιγγος, *Hesych.*
- * Ἰλιγγίζομαι, ἰ. γ. ἰλιγγιάω. *Hesych.* ἰλιγγιζόμενον, συστρεφόμενον.
- * Ἰλιγγίφοβοι. ἠδύφωνοι. *Hesych.*
- * Ἰλλάζω (ἰλλάς). *Hesych.* ἰλλάζει. δεσμεύει, συστρέφει.
- * Ἰλλικον. τὸν τραγίσκον, *Hesych.*
- * Ἰλμῆ. δεσμός, σειρά, *Theognost. in Anecd. Bekk.* 1383.
- Ἰλυώδης. *Hesych.* s. v.
- Ἰμαλῖς. ἐπιμύλιος ὠδή. ἢ σταφυλῆς εἶδος. *Hesych.*
Idem: ἱμαλος. ὠδή ἐπιμύλιος καὶ ἐπανταῖος καὶ ἐπί-
 νοστος. *Et* ἱμαλία. τὸ ἐπίμετρον τῶν ἀλεύρων. ἐπι-
 γέννημα ἀλητρίδος. *Porro:* ἱμαλίην. ἱκανήν. καὶ ὁ
 ἀπὸ τῶν ἀχύρων χνοῦς. *Tum ad ἱμάλιον præter*
cæteras explicationes, σταφυλῆς εἶδος. *Rursus ad*
ἱμαλῖς, νόστος, δύναμις, ἐπικαρπία, ἠδονή, ἀπαρχή
 τῶν γινομένων.
- * Ἰμαντομάχος, *pygil.* *Tzetz. Chil. VII, 421 in ora-*
culo post Thebas ab Alexandro M. eversas reliquis
Thebanis dato, quod Tzetzes ait se verbotenus afferre,
Fidem facti, quod oraculum duobus versibus Hexa-
metris exprimitur, quum et præcedant et sequantur
versus Politici.
- Ἰμαντελιγμός. *Polluci adde Eustath. 979, 28.* Huo
 pertinet * ἱμαντίοπαικτική, quam vocem *Lobeck*
ad Phryn. p. 241 laudat ex Eustrat. in I Nicom. p. 3,
a; 4, b.
- * Ἰμαντοσκελής, ἰ. γ. ἱμανπόπους. *In fragm. Apol-*
lodori ap. Tzetz. Chil. VII, 766, quod etiam legitur
in editione Apoll. Heyniana p. 419, ἱμαντόποδες καὶ
ἱμαντοσκελεῖς referuntur inter fabulosa hominum genera.
- Ἰματιοθήκη, *Hesych. in κανδυτάναι. ἱματίζω et*
ἱματιοπώλης. Etym. M. 300, 24.
- * Ἰμβηρις. ἔγχελυς. *Μηθυμναῖοι. Hesych.*
- Ἰμητήριον, *Schn. ἀμαρτύρωσ. Hujus vocis vix alius*

auctor est quam Hesych. in ἰβανατρίς, quo loco ἰμή-
τριον emendatur in ἰμητήριον.

Ἰνάσσω. ἰσχὺν παρέχω. Zonar. 1110; Etym. M. 100, 38.

Aliter Hesych. et Phot.

* Ἰνδουρος. ἀσπάλαξ (*talpa*). Hesych.

* Ἰξιβάτης, ὄ, Etym. M. 436, 10, sine explicatione.

* Ἰξίον, τὸ, i. q. ἡ ἰξία. Etym. Gud. 279, 56: ἰξίον.
ἡ βοτάνη, ἥτοι ὁ κίσσος.

* Ἰξύας. ἰχθὺς τις. Hesych.

* Ἰξύα vel ἰξύη, i. q. ἰξύς. Etym. M. 636, 23: ἡ βράχις
τρεις ἐπωνυμίας ἔχει. καὶ ἡ μὲν πρώτη καλεῖται αὐχὴν,
ἡ δὲ δευτέρα ἰξύη, ἡ δὲ τρίτη ὄσφύς. Cfr. eundem
770, 13. Etym. Gud. 438, 25, in eadem glossa habet:
ἡ δὲ δευτέρα ἰξίν, qui locus emendandus est ex Etym. M.

Ἰξώδης. Ælian. Var. II, V, 2.

* Ἰοβάφινος, i. q. ἰοβαφής, Nicet. Chon. 328, 10.

* Ἰοβηλαῖος. χρόνοι τεσσαράκοντα ἑννέα, Hesych. Cfr.
Levit. XXV, 10. χρόνοι sunt anni. Alii scribunt ἰοβιλαῖος.

Ἰοβόλος, *venenatus*. Anal. adde Tzetz. Chil. II, 945;
Joseph. Ant. Jud. XVII, 5, 5.

Ἰοβόστρυχος. Pind. Ol. VI, 30; Isthm. VI, 26.

* Ἰοβρυχέουσα. ἀνωμένη, πικραινομένη. Hesych.

* Ἰογλέφαρος (ἰοβλέφαρος). Pind. fr. 113.

* Ἰολάδα. ἰοειδῆ χρώματα, Hesych.

* Ἰόπεπλος, *stola violacea indutus*, Hesych. in ἰόπλοκος.

Ἰοστέφανος. Hymnis Hom. adde Pind. fragm. 46;
Aristoph. Acharn. 673; Equ. 1326.

* Ἰόσοφος, *sagittis strepitum edens*. Hesych. ἰοψάφος
(sic. Emendatio sua sponte se offert.). Ἀπόλλωνος
ἐπίθετον.

* Ἰπνή. ἐφιππῖς. Σικελοί. Hesych.

* Ἰπνασία. γαστήρ. παρὰ Ἰταραντίνοις. Hesych.

* Ἰπνοδόμαν. τὴν φρυγίαν (feminam quæ torret). Κρή-
τες. Hesych.

Ἰππάκη. L. I. adde Æschyl. Prom. sol. 190.

Ἰππακοντιστής, Arrian. Exp. Al. III, 24, 1.

Ἰππαλεκτρώων. Aristophani adde Æschyl. Myrmid. 124.

Ἰππάνθρωπος. Eustathio adde Tzetz. Chil. VI, 971.

Ἰππάριον. Hesych., aliter quam Schn., explicat: ὄρνεόν ποιον παραπλήσιον χηναλώπεκι.

*Ἰππαρος. πάθος τι τῶν ὑπὸ τὸν ἕτερον συμβαινόντων, Hesych.

*Ἰππάσιον, τὸ, i. q. ἡ ἱππασία, Nicet. Chron. 521, 14.

Ἰππαφέσεις, *carceres stadii*. Dionys. Hal. Ant. 583, 15; Polyb. fragm. 76. Schneider per errorem typographetæ ἱππάφεις ex Anal.

*Ἰππετοῦμαι. ἡγώνισμαι. Λάκωνες, Hesych.

*Ἰππίζω, i. q. ἱππάζω, Etym. Gud. 214, 39.

Ἰππίσκος, Schn. i. q. ἱππίδιον. Plane aliter Hesych. ἱπίσκος. ἐπίθεμα κεφαλῆς, ἢ γυναικεῖον κόσμιον. Idem ad vocem ἱππεύς habet explicationem Schn. omissam: ἱππεύς. εἶδος κοροκοσμίου. κοροκόσμιον est virginis ornamentum.

Ἰππογνώμων, ad intelligendum et dignoscendum *valde* idoneus. Æschyl. Jaculatr. 219: ἔχω δὲ τούτων θυμὸν ἱππογνώμονα, quo loco cfr. Schütz. Huc pertinet Eustath. 1524, 48, qui vocem ἱππομανῆς explicat πάνυ μανιώδης, atque quemadmodum e Subst. βούς particulam intensivam βου, ita quoque ἵππος cum vi intensivæ particulæ præponi statuit. Cfr. ἱππόπορος ap. Schn.

*Ἰπποδαμάντιος. οἶνός ποιος ἐν Κυζίκῳ. Hesych.

*Ἰπποδέτης. Pausanias IX. c. 26, init. auctor est Thebis fuisse Ἡρακλέους ἱερὸν μέγα ἐπίκλησιν ἱπποδέτου. Τούς τε γὰρ Ὀρχομενίους φασὶν ἐς τοῦτο ἀφῆχθαι στρατιᾷ καὶ τὸν Ἡρακλέα νύκτωρ τοὺς ἵππους λαβόντα συνδῆσαι σφισι τοὺς ὑπὸ τοῖς ἄρμασι. Hesych. ἱπποδέτης. Ἡρακλῆς ὁ ἐν Ὀγκηστῷ τιμώμενος. οἱ δὲ ἐν Θήβαις.

- * Ἴπποκέντωρ, *equos pungenz*, Tzetz. Chil. IX, in inscriptione hist. 290, μύωψ Ἴπποκέντωρ.
- * Ἴπποκράτεια, *Consualia*, Dionys. Hal. Ant. 86, 7.
- Ἴπποκρατέω. Thucydidi adde Dionys. Hal. Ant. 528, 7.
- Ἴππόκροτος. Euripidi et Anal. adde Pind. Pyth. IV, 92.
- * Ἴππολήμπρα. τὰς τριχίνους σειράς. Hesych.
- * Ἴππολούστρας (λούω). ἔνθα τοὺς ἵππους ἀπένιζον. Hesych.
- Ἴππομιγής. Aelian. Var. Hist. IX, 6.
- Ἴππομολγός. Dubitat Schn. Etym. Gud. 71, 28: Ἴππομολγός (emenda Ἴππομολγός). ὁ ἵππους ἀμέλων.
- Ἴππος. Aëolicam formam h. v. Ἴππύς habet Etym. M. 216, 48: Βύκχις. ὄνομα Αἰολικόν. παρὰ τὸ βάκχος, βάκχις καὶ βύκχις, ὡς ἵππος, ἵππις, καὶ οἶκος, οἶκις. Sed idem 318, 5; 396, 18; 430, 20, rectius scribit Ἴππύς. Etym. Gud. 43, 6, ἵππος, Ἴππύς. Aliam Aëolicam formam h. v. Ἴσσοσ habet Etym. Gud. 384, 2. Significationibus vocis ἵππος adde Hesych. ἵππος. λιμένος ὄλεθρος. Id quod interpp. explicant de rupe sub undis latente, ad quam naves frangantur.
- * Ἴπποτακτικά. ἵππων τάξεις μισθοφόρων. Hesych.
- * Ἴππότης, ἦ, ἦτος. Tzetz. Chil. VII, 607: βλέπω μὲν ἄνθρωπον καὶ ἵππον δὲ ὁμοίως. Ἴππότητα οὐ βλέπω δὲ οὐδ' ἄνθρωπότητά γε. Significat se hominem quidem et equum oculis corporis percipere, non vero abstractam, quam vocant, notionem hominis vel equi.
- Ἴπποτοξότης. Hinc * ἦ Ἴπποτοξεία, Tzetz. Chil. VI, 966, 998.
- * Ἴπποφορβέω, *equos alo*. Tzetz. Chil. VII, 45: Ἴπποφορβῶν ἐν τόποις Θετταλίας.
- * Ἴπποφυής, *eques pariens*, Eustath. p. 1050, 58 et in sqq. sæpius.
- Ἴπποχάρμης. Pind. Ol. I, 23.
- Ἴπταμαί. Quod Porson hoc Præsens auctoritate carere statuit, meliora docet Buttman Gr. Gr. II, p. 211,

unde patet hanc formam, apud seriores maxime frequentatam, interdum etiam ap. antiquiores sine var. lect. apparere. Sed Imperf. ἔπτατο ap. Eurip. Iphig. Aulid. 1608, Buttm. in Aor. ἔπτατο mutat, quum Lucian. Lexiph. sub finem formam ἔπτατο ne μετοιικηδὸν quidem iudicet. Perfectum πέπτηκα et Fut. Act. πτήσω sola Grammaticorum traditione nituntur.

- * Ἰρήτειρα. ἰέρεια, θύτις, Hesych.
- * Ἰρικάν. ἵππος οἴνωπὸς χρώματι, Hesych.
- * Ἰσάμμορος. δύσμορος, Hesych. Significat proprie, *qui alterum calamitate æquat.*
- Ἰσάριθμος. Hinc * ἰσαριθμέω. Tzetz. Chil. I, 939. τὸν στρατὸν ἰσαριθμοῦντα ψάμμω τῇ θαλασσίᾳ.
- * Ἰσθμα. ἄσθμα. Et * ἰσθμαίνοντα. ἀγωνιῶντα, πνευσιῶντα. Et ἰσθμαίων. ἀσθμαίων, φροντίζων, ἀνιῶμενος. Hesych. Theognostus in Anecd. Bekk. 1384: ἰσθμαίνει. ἀγωνιᾷ καὶ αἰσθάνεται. Idem eodem loco: * ἰσθμήν. ἢ φρόνησις.
- * Ἰσχάνδιον. σαλπίγγιον. Et * ἰσκανδοτόν. σαλπιγγωτόν, Hesych.
- * Ἰσμη. πρόφασις, σύνεσις, φρόνησις. Hesych.
- * Ἰσμα. δρύμα. Theognost. in Anecd. Bekk. 1384.
- Ἰσογονία. Dio Cass. 663, 94.
- Ἰσόδενδρος. Pind. fragm. 146, ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχοῖσαι, de Nymphis.
- Ἰσοδαίαιτος. Dio Cass. 22, 21; 158, 37; 1086, 93.
- Ἰσόδοξος. Suidæ adde Hesych. in Ἰσόκλεον.
- Ἰσοδρομέω. Nicandro adde Schol. II, Π, 152.
- Ἰσοδύναμος. Menand. Hist. Byz. 359, 18; 346, 6; Zonar. 1126.
- Ἰσοδυναμόω, i. q. ἰσοδυναμέω. Etym. M. 305, 1, ἰσοδυναμοῦται ubi tamen cod. Gud. exhibet ἰσοδυναμεῖ, et 652, 43 Præs. Ind. ἰσοδυναμοῖ in vulgata, ubi tamen nunc emendatum est ἰσοδυναμεῖ.
- * Ἰσοζύγιος, i. q. ἰσόζυγος, Hesych. s. v.

- * Ἴσοκίνητος, Eustath. 1851, 60. ad explicandum ἰσοφόρος.
- Ἴσοκλήης. Suid. Hesych. Zonar. 1126.
- * Ἴσοκρατῶς. Hanc vocem e Philone laudat Lobeck ad Phryn. p. 526.
- Ἴσόκριθος. Polyb. II, 15, 1.
- * Ἴσολογέω, i. q. ἰσηγορέω, Hesych. in ἰσηγορεῖ.
- Ἴσόμαλος. Xenophonti adde Polyb. XIV, 3, 3.
- Ἴσομεγέθης. Polyb. X, 44, 2; Tzetz. Chil. III, 948.
- Ἴσομέτρητος. Plat. Phædr. 235, E; Dio Cass. 914, 37.
- Ἴσομήκης. Dio Cass. 236, 68; Schol. Pind. Ol. VI, 154.
- Ἴσομήτωρ. Theocrito adde Maneth. IV, 221.
- Ἴσόμοιρος. Homero et Nicandro adde Æschyl. Choeph. 317.
- Ἴσόνειρος. Æschyl. Prom. 548.
- Ἴσόπαις. Æschyl. Agam. 75.
- * Ἴσοπάλις, *qui pugnam parem exigit*. Joseph. de Maccab. 13: μιμησώμεθα τοὺς τρεῖς τοὺς ἐπὶ τῆς Ἀσσυρίας νεανίας, οἱ τῆς ἰσοπάλιδος καμίνου κατεφρόνησαν, *qui parem tormentis istis fornacem flocci faciebant*.
- * Ἴσοπεδής, i. q. ἰσόπεδος. Ap. Leon. Diac. II, 8, est in cod. λίθου ἰσοπεδοῦς. Sed Hasius e conj. edidit ἰσοπέδου.
- * Ἴσοπέραστος, Schol. Od. A, 98, de via, quæ ad emetiendum alteri par sit.
- Ἴσόπηχυσ, Schol. Pind. Ol, VI, 154.
- Ἴσοπλήθης, Dio Cass. 628, 93.
- * Ἴσοπραξία. Eustath. 662, 32, τὴν ὁμοιότητα καὶ ἰσοπραξίαν τῶν μαχομένων, de iis qui pari successu et æquo Marte pugnabant.
- * Ἴσόπτερος. Hesych. ἰσόπτεροι. ἰσότημοι.
- Ἴσοστάσιος. Maximus Tyr. VI, 6; XL, I. Cum Dat. ap. Ælian. Var. Hist. I, 32; Dion. Cass. 186, 74; 408, 62; 449, 54; 572, 3; 1321, 95.
- * Ἴσοστοιχέω, sum ἰσόστοιχος, Anecd. Bekk. 812, 22.

- Ἴσοσύλλαβος, Etym. M. 498, 34. ἴσοσυλλαβέω, idem 131, 49; 356, 41. *ἴσοσυλλάβως, idem 552, 34; 553, 23; Etym. Gud. 359, 12.
- Ἴσοταχής, Polyb. X, 44, 9. ἴσοταχῶς, idem, XXXIV, 4, 6.
- *Ἴσοτερίζω, *parem existimo*. Ducas 224, 5: τὴν συγγένειαν ταύτην οὐ κατεδέξατο ὡς ἐν δυνάμει καὶ πλούτῳ ἴσοτερίζων αὐτῷ, hanc affinitatem amebat, non quod eam opibus et divitiis sibi parem existimaret.
- Ἴσουργός. Etym. Gud. 284, 34; Hesych.
- Ἴσοῦψής. Strabo XVII, 528 et 556, Tzschucke; Polyb. VIII, 6, 4; IX, 21, 10; 41, 6.
- Ἴσοψηφία, Dionys. Hal. Ant. 1467, 1.
- Ἴσόψυχος. Æschyl. Agam. 1449.
- *Ἴσσήλη. αἴγειον δέρμα. Theognost. in Anecd. Bekk. 1384.
- *Ἰστάκη. τὸ δρέπανον. Theognost. in Anecd. Bekk. 1384. ἰστάκη. δρέπανον. Βοιωτοί. Hesych.
- Ἰστημι. Agathias solet formam ἰστώω præferre. Idem Leoni Diac. et aliis illius ætatis scriptoribus solere accidere, observat Hasius ad Leon. Diac. p. 514, edit. Bonn. Cfr. Theodos. Acroas. IV, 42; Priscum, 202, 17; Cinnamum, 104, 20.
- *Ἰστήρ. σφύρα. Hesych.
- *Ἰστιοφόρος, *vela ferens*; et *ἰστοφόρος, *malum ferens*, Hesych. s. v.
- *Ἰστοθήκη, i. q. ἰστοδόκη, Etym. M. 478, 30; Hesych. in ἰστοδόκη.
- *Ἰστοριώδης, *historicus*, Tzetz. Chil. IV, p. 148, in inscriptione.
- *Ἰστορκον, μύρου εἶδος. Hesych.
- *Ἰστρίδες. ἐσθῆτές τινες οὕτω λεγόμεναι. Hesych. Placet interpretibus, has vestes ita fuisse ex *Istris* dictas.

- * Ἴστυάζω. Hesych. ἱστυάζει. ὀργίζεται.
- Ἴστυλόν. τὸ στοιληδόν, Hesych. Ex his vocc. aperte corruptis eliciunt interpp. * ἱστυδόν. τὸ στοιχηδόν.
- * Ἴσφαίνω. Theognost. in Anecd. Bekk. p. 1384: ἱσφαίνει. μεριμνᾷ.
- * Ἴσφατον. βίαιον πεπραγμένον. Hesych.
- * Ἴσφωρες, λησταί, κλέπται. Λάκωνες. Hesych.
- * Ἴσχαδοφάγος, *qui ficibus vescitur*, Hesych. in κραδαφάγος.
- * Ἴσχαλεῦσαι. θηλάσαι, et * ἱσχνεύειν. θηλάσαι, Hesych.
- * Ἴσχαλόω. Hesych. ἱσχαλωμένοι. δεδερματομένοι.
- Ἴσχιάζω, de homine ad evitandum ictum hac atque illac inclinante, Cinnamus 111, 16; 264, 8.
- * Ἴσχιολίδης. (οἰδάω) ὁ μεγάλα ἱσχία ἔχων, Eustath. 1684, 28, affirmans h. v. esse e veteribus scriptoribus desumptam.
- Ἴσχνομυθία. Etym. Gud. 284, 37; Zonar. 1126.
- Ἴσχνόφωνος. L. I. adde Exod. IV, 10; VI, 30.
- Ἴσχυρογνωμοσύνη. Joseph. c. Apion. I, 22, p. 1348, Hudson; Dio Cass. 154, 98. ἱσχυρογνώμων, Aristoteli adde Dion. Cass. 348, 56. Hinc * ἱσχυρογνωμονέω, Cinnamus, 164, 17.
- Ἴσχυροποιέω. Polyb. XXVIII, 17, 7; Menand. Hist. Byz. 377, 19; Etym. M. 536, 26. Hinc
- * Ἴσχυροποιός, Etym. M. 480, 12.
- * Ἴσχυρόπους, *pedibus valens*, Schol. Pind. Ol. IV, 2, p. 111; Ol. V, 6, p. 119, Boeckh.
- * Ἴσχυρόψυχος, *forti animo praeditus*, Hesych. post ἰφθίμη.
- * Ἴταῖος. ὁ Ἄδωνις, Hesych.
- * Ἴταλιάζω. Phot. et Hesych. ἰταλιάζειν. ἐν Ἰταλίᾳ διατρέβειν.
- * Ἴτηλον. τὸ ἔμμονον καὶ οὐκ ἐξίτηλον. Αἰσχύλος. Γλαύκω

- Ποτνιαῖ, Hesych. Consentit Photius: ἴτηλον. τὸ οὐκ ἐξίτηλον ἀλλ' ἀνεξάλειπτον οὕτως Αἰσχύλος. Est fragm. 32.
- Ἰτρία. L. I. adde Dionys. Hal. I, 55; Aristoph. Acarn. 1091.
- * Ἰτρίς. Eustath. 1632, 4, ex Athenæo commemorat vasa quædam figulina, suaveolentia, quibus nomen erat ἰτρίδες.
- * Ἰττυγα. ἐκπληκτικὰ, Αἰσχύλος. Hesych.
- Ἰτυλός. μόνος, ὀρφανός, νέος, ἀπαλός, Hesych. Corruptum videtur ex ἀταλός.
- * Ἰυγγικός, *ad fascinantium pertinens*, Damascius in Anecd. Bekk. 1384.
- * Ἰυρκες. αἰγες ἄγριαι, ὑστριχίδες. Hesych. Est Æolicum pro ἰορκες, i. e. ζόρκες.
- * Ἰχθυαγωγός, i. q. ἰχθυολκός, Hesych. in ἰχθυόνερες.
- Ἰχθυβόλος. Anal. adde Æschyl. S. adv. Theb. 123.
- Ἰχθυηρός. Aristoph. Plut. 815, πινακίσκος ἰχθυηρός. Interpp. ad h. l. observant, Aristoph. in Telmissens. teste Polluce, X, 82, eadem voce usum esse.
- * Ἰχθυόθηρ, ὄ, *bellua pisci consimilis*. Michael Glycas, 508, 1, de crocodilo.
- Ἰχθυοτροφεῖον. Athenæo adde Diodor. Sic. IV, 135.
- Ἰχθυοφόρος et * ἰχθυοφορέω. Etym. M. 117, 28: ἰχθυοφόροι. ἰχθῦς φέροντες. καὶ . . . ἰχθυοφοροῦσι. Præterea ἰχθυοφόρος laudatur e Symmach. Job. XI, 26, ap. Lobeck. ad Phryn. p. 679.
- Ἰχνόομαι. Hesychio adde Suidam, Zonar. 1136.
- * Ἰχνηππος. ὅπου οἱ λίθοι τρίβονται. ἀκόνη. Hesych.
- * Ἰχνοποιέω, i. q. ἰχνοσκοπέω, et fortasse inde corruptum. Etym. M. 395, 39: εὕρις κύων. διὰ τὸ ταῖς ξισὶν ἰχνοποιεῖν τὰ θηρία.
- * Ἰωλον. μέλαν, Hesych. Volunt esse ex ἴον, viola.
- Ἰωψ. Nicandro Athenæi adde Callimachum Athen. eodem loco et Dorionem Athen. p. 300, F.

Κ.

- Κάβαισος. Polluci adde Zonar. p. 1141; Hesych.; Cratinum ap. Etym. M. 482, 21. Sed Etym. Gud. 593, 5, habet κάβατος. ἄπληστος.
- Κάβαξ. πανούργος, Phot. Lex., Etym. M. 482, 26; Zonar. 1141. Ad quem locum Tittmann., quem sequitur Schn., falsam lectionem pro καύηξ esse censet.
- * Καβάρνοι. οἱ τῆς Δήμητρος ἱερεῖς, Hesych. Idem infra κάθαρνοι cum eadem explicatione. Volunt interpp. corruptum esse pro Κάβειροι.
- * Κάββηρα. ἑορτὴ ἀγομένη, Hesych. Emendatur καβείρια, quam vocem Schn. omisisse miror, quum verbum καβειριάζομαι receperit.
- * Κάβειρος. νέος. Πάφιοι. Hesych.
- * Κάβηλος. ὁ ἀπεσκολυμμένος τὸ αἰδοῖον, Hesych. Vide κάληβος.
- * Κάβησις. ὄρνειον. Etym Gud. 593, 10.
- * Καβῖλος. πῖλος πλεκτός, Hesych.
- * Κάβλημα. περίστρωμα. Λάκωνες, Hesych. Est i. q. κατάβλημα, *tapes*.
- * Κάγκελλα, τὰ, κάγκελλοι, et ἡ κάγκελος, *cancelli*. Etym. M. 289, 5, δρυφακτοὶ τὰ κάγκελλα, sed 288, 46, δρυφακτους. τοὺς νῦν καλουμένους καγκέλλους. Rursus p. 743, 42 τὰ κάγκελλα. Schol. Aristoph. Equ. 681, τὰ κάγκελα (sic), et 647, τὴν θύραν, τὴν κάγκελον τοῦ δικαστηρίου. Hinc *καγκελωτός. Schol. Aristoph. Vesp. 124, ἡ θύρα τοῦ δικαστηρίου, ἣν καὶ καγκελωτὴν καλοῦσι. Etym. M. 518, 22 καγκελωτὴ θύρα, sed Etym. Gud. 327, 25 καγκελλωτὴ θύρα. Denique Etym. M. 513, 4, *καγκελοθυρίς, ἴδος.
- * Καγαλίζομαι, i. q. καγαλάω, Hesych.
- * Κάγαλος. κρίκος, ὁ ἐπὶ ταῖς θύραις. Σικελοί, Hesych.
- * Κάγαμος. κισσός. ὑπὸ Κροτωνιατῶν, Hesych.

* Καδδηφορέω, Tzetz. Chil. IV, 583. Kiessling nescire se fatetur, quid sit hæc vox, quam Lacisius vertit: *cados fero*. Sermo est de juvenibus, quos Tzetzæ pater ipsi ostendit ούσίας ἔχοντας τὸ πρὶν μεγάλας, καδδηφοροῦντας τότε δὲ καὶ φαῦλα δρωῦντας ἄλλα. Sententia facilis. Re familiari dissipata bajulorum negotia suscipere coguntur.

* Κάδουσα. εἶδος σταφυλῆς, Hesych.

* Καδρανές. κατωφερές, Hesych.

* Κάδυρος. κάπρος ἄνορχις. Hesych.

Κάζω. Præsens illud vox nihili est. Cfr. Butt. Gr. Gr. II, 160.

Καθαγιάζω. Plutarcho adde Joseph. Ant. Jud. III, 9, 4, Hudson; Etym. Gud. 593, 30; Zonar. 1167.

Καθαιμάσσω. Æschyl. Eum. 428.

Καθαιρέω. Hasius ad Leon. Diac. p. 451 exemplis allatis docet, καθαιρεῖν apud scriptores eccles. esse *deponere, exauctorare, ab officio remove*, similemque esse vim Subst. καθαίρεσις, atque καθαιρετικὰ sc. γράμματα esse litteras, quibus depositionis formula seu sententia contineatur. Porro observat καθαιρέσεις peculiari significatione esse rudera sive partes muri decussas, laudans Philon. de tel. constructione, 92, C; Athenæum de Machin. 92, B. Adv. * καθαιρετικῶς, *eo consilio ut tollas*, laudat idem ex Origine adv. Cels. 25, B. Ipse inveni ap. Malalam, 365, 16, καθαιρεῖν τινα ἀπὸ τῆς ἐπισκοπῆς, a munere episcopali remove.

Καθαριεύω. Hanc formam Schn. improbatam tuetur Etym. Gud. 484, 22, ubi scribitur καθαριεύω.

Καθαρίζω. Gregorio Naz. et Geop. adde Etym. Gud. 178, 42.

* Καθαρματώδης, *impurus, sordidus*. Etym. M. 512, 7: Κηρυβίων. καθαρματωῶδες ἐστὶ τὸ ὄνομα. κηρύβια γὰρ κυρίως τὰ ἀποβράσματα τῶν κυάμων.

* **Καθεδρία**. *Ducas*, 232, 5, ἔστειλαν πρέσβεις τῆς ἀρχῆς τὴν καθεδρίαν προσαγορεύσοντες, *legatos miserunt, ut de principatus initiis ei congratularentur*.

* **Καθερειπόω** s. **καθεριπόω**, *diruo*. *Leo Diac.* 26, 12; 27, 22; 33, 10; 68, 6; 73, 10; 175, 24; 176, 6. Eandem vocem *Hasius ad Leon. Diac.* p. 433 laudat e *Suida*, *Zonara*, *Heliodoro*, *Palladio*.

Καθηγεμών. *Herod.* VII, 128; *Polyb.* II. 40, 2; III, 41, 9; 42, 6; 48, 11; IV, 40, 8; *Dio Cass.* 1354, 75; *Arrian. Exped. Al.* VI, 20.

* **Καθηδυπάθησις**, ἡ (**καθηδυπαθέω**). *Nicet. Chon.* 606, 15; 696, 15.

Καθιερεύω. *Aristoteli adde Dionys. Hal. Ant.* 1505.

Καθιερουργέω. *Dubitat Schn. Diodor. Sic.* IX, 40: ζητήσεως γενομένης εὐρέθησάν τινες τῶν καθιερουργημένων ὑποβολιμαῖοι γεγονότες.

* **Κατικτηρία**. *Hesych.* κατικτηρία (sic, *Jonica forma*). ἡ ἐπὶ καθόδῳ θυσία.

Καθιλύσας. ἀθροίσας, *Hesych.* Emendant **καθαλίσας** vel **καθειλήσας**, unde ***καθαλίζω** vel ***καθειλέω** accedat *Lexicis*.

* **Καθίππασις**, i. q. **καθίππευσις**. *Hesych.* καθίππαξις (sic). πομπῆς ὄνομα παρὰ *Λακεδαιμονίοις*.

Κάθισμα. *Schn.* spurium censet. *Michael Glycas*, 496, 6: *καταντικρὺ τοῦ βασιλικοῦ καθίσματος*. Et p. 497, 2: ἐν αὐτῷ τῷ βασιλικῷ καθίσματι.

Καθοσίωσις, *damnatio*, *Cinnamus*, 31, 22.

* **Καθουφήν**. ἀλώπεκα, *Hesych.* *Corruptum videtur ex κιδάφη*.

Καθυλομανέω. *Hujus vocis vix alius est auctor quam Hesych.* s. v. *Adde Etym. M.* in ὑλομανέω.

Καθυμνέω. *Cleanthi adde Joseph. Bell. Jud.* I, 31, 3.

* **Καθυπερηφανεύομαι**, i. q. **καθυβρίζω**. *Hesych.* in *κατέπλατο*.

Καθυπερτερέω, *Manetho*, VI, 687.

Καθυπηρετέω, i. q. ὑπηρετέω, Eustath. de Ism. et Ism. amoribus, IX, 357.

Καθυπισχνέομαι. Dio Cass. 592, 39; 1350, 22.

* Καθυποβλέπομαι. Bryennius, 53, 13: ἔλεω τῷ ὄμματι τοῦτον καθυπεβλέπετο, benigno vultu illum adspexit.

* Καθυπομένω, *perfero*, Leo Diac. 27, 14; 33, 17. Hasius ad priorem locum addit Anonym. de Vit. Chrysost. VIII, 371, 9, et S. Gregentii Tephrensensis Disputationem cum Judæo, 177, A.

* Καθυπούργησις (καθυπουργέω). Nicet. Chon. 408, 25.

* Καικύλην. τὴν Κεφαλὴν, Hesych.

* Καινία. νίκη. Hesych. Si lectio sana, videtur potius *cædem* denotare, e καίνω i. q. κτείνω.

* Καινίτα. ἀδελφή, et καινίτας. ἀδελφούς και ἀδελφάς, Hesych.

* Καινούργιος, *recens factus*, Nicet. 494, 24.

Κακάγγελος. Meleagro et Plutarcho adde Æschyl. Agam. 622.

Κακεντρεχής. Polybio et Epipharmo adde Strab. VII, 461; Schol. Aristoph. Nub. 260.

Κάκη. Platoni et Euripidi adde Æschyl. S. adv. Theb. 174; 598.

Κακήθης. Nicandro adde Galenum l. ap. Lobeck. ad Phryn. p. 676.

* Κάκιθος. σημαίνει τὸν κολαζόμενον ἢ κακιζόμενον. παρὰ τὸ κακίζω κακίσω, κάκιστος και κάκιθος, Etym. M. 484, 57. Eadem fere Etym. Gud. 293, 9 et Photius. Hesychius habet κάκιθα. λίμνηρα, quæ ultima vox mutanda videtur in λυπηρά.

* Κακχός. ὁ μικρὸς δάκτυλος. Hesych. Idem postea *κασκος cum eadem explicatione.

Κακόβιος. Anecd. Bekk. adde Dion. Cass. 595, 74; Schol. Aristoph. Plut. 84.

Κακογενής. Dubitat Schu. Utitur h. v. Dio Cass. 405, 10.

Κακογνωμονέω. Nicetæ adde Ducam, 335, 18. Adj. κακογνώμων, Dio Cass. 1296, 32.

* Κακοδέρκης, *cæcutiens*, Hesych. in κακόλη.

* Κακοδιάβολος. κακοικονόμος. Λάκωνες. Hesych. Pro κακοδιάβολος emendant *κακοδιάκονος. Vox κακοικονόμος, quam Lobeck ad Phryn. p. 677 præterea e Philone laudat, addatur Lexicis.

Κακοειδής, Dio Cass. 1317, 78.

* Κακοεργέτις, ιδος, ή. Zonar. 1151, κακοεργέτισι. κακοεργοῖς. Tittmann mavult κακοεργάτισι, sed Suidas κακοεργέτησι habet, quæ forma Masculini Schu. ignota lectionem Zonaræ confirmat.

* Κακοιώνιστος, *inauspicatus, mali ominis*, Malalas, 187, 16.

Κακοξενία. Ælian. Var. Hist. IV, 1.

Κακομήτωρ. Grammaticis adde Maneth. IV, 307.

* Κακόσμος, i. q. κάκοςμος, Hesych. in δύσσομος.

Κακοπιστία. Dubitat Schu. Utitur h. v. Michael Glycas 492, 5.

Κακοπλοέω. Strabo XV, p. 27, Tzschucke.

Κακοποιέω. Æschyl. Præc. in Anecd. Bekk. 102, 14.

Κακόποτμος. Æschyl. Agam. 1107.

Κακοπραγία, *infelicitas*. Observat Hasius ad Leon. Diac p. 493, sq. hanc vocem præterea ap. scriptores ecclesiasticos et Judæos significare actionem reprehendam, peccatum; tum malignitatem, pravitatem.

* Κακοπραγμονικῶς. Gregor. Naz. Or. XXIII, 433, A.

Κακοῤῥήμων. Æschylo adde Dion. Cass. 1296, 31.

* Κακοσεβής, *impius*, Eustath. 1066, 7.

Κακόσπλαγχνος, Æschyl. S. adv. Theb. 219.

Κακοσύνετος. Dionys. Hal. Rhet. 935.

* Κακόσφαιρος, *pila formam male referens, non plane rotundus*, Tzetz. Chil. XI, 492.

* Κακόσχημος, ὁ, ἡ, ἰ. q. κακοσχήμων. Etym. Gud. 293, 43.

Κακοσχόλως, Schol. Aristoph. Acharn. 405.

* Κακοφημίζω, Schol. II. A, 105, p. 12. Bekk. ἰ. q. κακολογέω.

Κακοφράδμων. Dubitat. Schn. Eustath. 1445, 30: ἀφραδέας ἦτοι κακοφράδμονας καὶ κακοβούλους τοὺς μνηστῆρας ἔφη.

Κακύνω. Euripidi adde Eustath. 1043, 54.

* Κακώμαλος. Tamquam composita v. ὀμαλές Etym. Gud. 7, 37, affert ἀγκώματος, ἀνώματος, κακώματος. Etym. M. p. 15, 18, in eadem glossa habet * κατώμαλος.

* Καλαβύστας. τοὺς κωλώτας. Ἀργεῖοι. Hesych. καλαβύστης erit igitur ἰ. q. καλαβώτης vel ἀσκαλαβώτης.

* Καλαδία. ρυκάνη (runcina), Hesych.

Καλαμαύλης. Athenæo adde Eustath. 1157, 39.

Καλάμιον. χρυσοῦν καμαρίον, ὃ περιέχει τοὺς πλοκάμους. Eustath. 1181, 53.

* Καλαμίνδαρ. πλάτανος ἡδονεῖς, Hesych. Ultimam vocem mutant in οἱ Δωριεῖς, quum καλαμίνδαρ Laconismum sapiat.

* Καλαοῖδια. ἀγῶν ἐπιτελούμενος Ἀρτέμιδι παρὰ Λάκωσιν. Hesych. Suspiciantur fuisse festum quo feminae certarent, quænam cantu antecelleret.

* Καλαρίνες. ὄχετοί. Λάκωνες. Et * καλαρρυγαί (alii καλάρρωγαι). τάφροι. Hesych.

* Καλαυνεῖ. τρυφᾶ, ἐμπίπλεται, Hesych. Idem * καλαυρεῖ. τρυφᾶ.

* Καλαυροφόρος, *pedum gestans*. Hesych. καλαυρόφης (emendatur καλαυροφόρος). βακτηριοφόρος.

* Κάλαφος. ἀσκάλαφος. Μαγνήτες. Hesych.

* Κάληβος. ἀπεσκολυμμένος τὸ αἰδοῖον, Hesych. Photius corrupte καλήβορον. ἀπεσκολυμμένον. Cfr. κάβηλος.

* Καλιδύη. περιβόλαιον βαρβαρικόν. Hesych.

- * Κάλικον. βόθρον, Hesych. Cfr. *καλαρίνες*.
- * Καλῖς. σκέπαρον. Hesych.
- * Καλλιάνειρα, Adj. formatum ad analogiam vocis βωτιάνειρα, Etym. M. 218, 50.
- Καλλίβωλος. Euripidi adde Pind. Ol. XIV, 1, ap. Schol., ubi in ipso textu nunc legitur *καλλίπωλος*.
- Καλλίδενδρος, Polyb. V, 19, 2; Schol. Pind. Ol. IX, 27 et 31.
- * Κυλλιδώρα. *καλλιονύμφη*. Hesych. Neutram vocem habet Schn. Significare videtur mulierem bene dotatam.
- Καλλιέρημα. Suidæ et Etym. M. adde Etym. Gud. 295, 8.
- * Καλλικάρως. Ita apud Syracusios vocatos fuisse eosdem, qui apud Lacedæmonios Helotes, apud Athenienses autem Thetes vocarentur, auctor est Etym. Gud. 165, 59.
- Καλλίκομος. L. l. adde Pind. Pyth. IX, 110; Nem. X, 10.
- * Καλλίμαρτυς. Nicet. 524, 1; 779, 22, τὸ τοῦ καλλιμάρτυρος Μωκίου τέμενος, sacellum Divi M. martyris.
- Καλλίμορφος. Euripidi adde Tzetz. Chil. IV, 364.
- Καλλίουλος. Athenæo adde Eustath. 1162, 42.
- Καλλίπρωρος. Æschyl. S. adv. Theb. 515; Agam. 227.
- Καλλιβρήμοσύνη. Luciano adde Dionys. Halic. Rhet. 865, 9. *καλιβρήμων* ap. eundem 12, 4; 100, 12; 1006, 8.
- * Καλλιτέαι. φυτόν τι θαμνώδες. Hesych. Volunt esse e genere salicum, quæ ἰτέαι dicuntur.
- * Καλλίτειχος. *probe munitus*, Etym. Gud. 151, 22.
- Καλλίτριχος. L. l. adde Schol. Pind. Ol. III, 2.
- Καλλιώτερος, i. q. *καλλίων*, Thucyd. IV, 118 in formula foederis.
- * Καλοαρμάτωτος, *pulcro curru vectus*, Nicetas, 232, 28.

* Καλόγηρος, ὁ, *qui pulcra senectute fruitur*, Etym. M. 230, 48.

Καλοετής, *suaavis amicus*. Etym. M. 435, 42, ἐπὶ τοῦ συνήθους, καλοετής.

Καλόθριξ, Schn. ex Gramm. Nominativum *καλότριχος habet Nicetas, 779, 27.

Καλόκτιστος. Nicet. 372, 27, πόλις καλόκτιστος.

* Καλολάϊγξ. Tzetz. Chil. VII, 254: λείαι λίθοι στιλπνόταται καὶ μέλαιναί εἰς ἄκρον, ὅμοιοι καλολάϊξι, αἷς παίζουσι αἱ κόραι.

* Καλόνηξ. εἴρων. Ῥόδιοι. Hesych.

Καλοποδιώκτης. Hanc scripturam, Schn. improbatam, habent et Suidas et Schol. Aristoph. Nub. 347: ἀγρίους καὶ καλοποδιώκτας ἐκάλουν τοὺς παιδεραστάς. Sed Eustath. 1915, 16 habet κολλοποδιώκτης, quam scripturam Schn. præfert.

Καλοποιέω. Dubitat Schn. Etym. M. 189, 24, δεῖ ἀληθῶς βασιλέα καλοποιεῖν.

* Καλοπραγία. Schol. Apoll. Rhod. III, 68, δικαιοσύνη καὶ κλοπραγία.

* Καλότροφος, *bene nutritus*, Hesych. in καλοτίθηνα.

Καλοφόρος. Athenæo adde Eustath. 1292, 61.

* Καλόχροος, *pulcri coloris*, Theodos. Acroas. I, 203 ex emendatione Jacobsii.

* Καλυκίζω (κάλυξ). Hesych. καλυκίζειν. ἀνθεῖν.

* Κάλυξις vel *καλύκωσις. Hesych. καλύξεις. βόδων καλύκια, et: κάλυξις. κόσμος τις ἐκ βόδων. Ad quem annotant interpp., Aquilam Cantic. II, 1, reddidisse καλύκωσις τοῦ Σαρῶν, ubi LXX ἄνθος τοῦ πεδίου.

* Καλύριον. ξυλήφιον. Hesych. καῶλον significat lignum.

* Καλώνυμος. Etym. M. ἀριστερός. εὐώνυμος ἀνομάζεται ἢ αὐτὴ ὀνοεῖ ἢ καλώνυμος. Eadem fere Etym. Gud. 77, 14.

* Καλωπάρηος, i. q. καλλιπάρηος, Etym. Gud. 295, 29.

- * **Καμακίς**. κοσμάριον ὃ τοὺς πλοκάμους περιέχει. ἔνιοι σύριγγα. *Hesych.* *Idem* *καμαρίς. κοσμάριον γυναικείον. *Cfr. supra* καλάμιον *ap. Eustath.*
- * **Καμασός**. βάραθρος, *Hesych.* *Hinc nonnulli derivant vocem* καμασίνες. *Idem corrupte* καμάκασος. ὡσεὶ τις λέγει ἐν τῷ βάραθρῳ ἢ τῷ κρημνῷ ἢ τῷ δεσμωτηρίῳ.
- * **Καμελαύκιον**. *Etym. M.* 487, 50: καυσία (*pileus Macedonicus*). εἴρηται μὲν καμελαύκιον παρὰ τὸ ἐλαύνειν τὸ καῦμα. *Idem* 513, 17: κίδαρις. ἐκ τριχῶν ὕφασμα, καμελαύκιον. *Et* 672, 4: κεφαλῆφι δ'ὑπερθεν πῖλον ἔχειν ἀσκητόν. τὸ καμελαύκιον λέγει. *Etym. Gud.* 308, 38; 321, 33, καμαλαύκιον, *sed* 297, 3, καμελαύκιον. *Zonaras*, 1157 καυμελαύκιον ἢ καυμελαύχιον, *et p.* 1158 καλυμαύχιον ἀπὸ τοῦ καλύπτειν τὸν αὐχένα. *Sed idem p.* 1159, καμελαύκιον. Ῥωμαία ἢ λέξις. *Schol. Aristophan. Acharn.* 446, τὸ τοῦ Τηλέφου πιλίδιον, τὸ νῦν καμελαύκιον καλούμενον.
- Κάμβαλον**, *i. q.* κάββαλον *seu* κατέβαλον *Dubitat Schn.* *Etym. Gud.* 289, 28: καμβάλλης, κάμβαλος λέγεται ὁ καταβάλλων. *Sed literarum series jubet emendari* καββάλλης *i. e.* καταβάλλης, *et* κάμβαλος *corruptum est pro* καββάλλων *vel* καββαλῶν.
- Καμηλοπάρδαλις**, *Dio Cass.* 357, 79; 1211, 97; *Diod. Sic. II,* 246.
- * **Καμηλώδης**, *camelo similis*, *Nicet.* 282, 8 *de homine bruto et feroce.*
- Καμίνιον**, *Schn.* ἀμαρτύρως. *Est vox neogræca Schol. Aristoph. Pax.* 539, ἱπνός, ὃ ἡμεῖς καμίνιον καλοῦμεν.
- Καμιναῖος** *et* καμινιαῖος. *L. l.* adde locos *ex Byzant. l. ap. Lobeck. ad Phryn. p.* 552.
- Καμινοκαύστης**, *Schn.* *ex glossar. vet.* *Hinc* * ἡ καμινοκαύστρια, *Schol. Od. Σ,* 27.
- * **Κάμμερος**. ἀχλύς, *Hesych.* *Idem* *κέμμερος. ἀχλύς, ἐμίχλη.
- Καμμαρεύω**. φιλοπονῶ, κακοπαθῶ, *Hesych.* *Idem*

καμμορέων. κακοπαθῶν, et καμμαρεύων. θηρεύων, μο-
χθῶν. Hinc effici posse videtur *καμμορέω vel
*καμμορεύω (κάμμορος), *laboro*.

*Κάμορος. κλήθρη. τὸ δένδρον, Hesych.

Καμπελόχοις. ἀρότροις, Hesych. Hinc efficiendum
videtur *καμπαύλακος, Adj. (αὔλαξ).

*Καμπούληρ. ἐλαίας εἶδος. Λάκωνες. Hesych. Vo-
lunt eam sic dictam esse a crispo capillitio.

*Καμπτηρία, ἡ, *meta*. Tzetz. Chil. VIII, 27, στῆλη
τις ἐπίστατο σχήματι καμπτηρίας.

Καμπυλόβρινος. Malalas, 314, 10.

*Κανάβιος, i. q. κανάβινος, Hesych.

*Καναδόκα. χεῖλη οἴστοῦ. Λάκωνες. Hesych. Idem
κανδόκα. κήλη, Λάκωνες. Emenda κῆλα, *sagittæ*.

*Κάναδοι. σιαγόνες, γνάθοι, Hesych. Corruptum vi-
detur ex γνάθοι.

*Κάνακις (καίνω i. q. κτείνω). ξίφος. Hesych.

Καναχηδά. Hesiodo adde Pind. Nem. VIII, 15.

Καναχηδόν. Dionysio Perieg. adde Etym. Gud. 325, 2;
Zonar. 1179.

*Κάνδαλοι. κοιλώματα, Hesych. Ad quem l. interpp.
ex Eriphan. Hæres. LXVIII p. 309 laudant *ἡ κάν-
δηλα, *vasculum*. Hesych. habet præterea *κάδαλοι
κοιλώματα (κάδος, *urna*).

*Κάνδαρος. ἄνθραξ, Hesych. (κάω seu καίω).

*Κανδηλοσβέστρα i. q. φάλαινα, Tzetz. Chil. IX, 964.

*Κανδοφόρους. μελανειμονοῦντας. Hesych.

*Κανθίαι. σπυρίδες. Hesych.

*Κανθύλη, *tumor*, Æschyl. fragm. 197.

*Κανναβίζομαι. Hesych. κανναβισθῆναι. πρὸς τὴν
κάνναβιν ἐξιδρῶσαι καὶ πυριασθῆναι. Cfr. narrationem
Herod. IV, 74 et 75.

*Κανονικῶς, Adv. Malalas, 424. 1.

Καπάνη. Significationibus h. v. adde Hesych. καπάνη.
τριχίνη κυνη.

- * **Καπαρδεῦσαι.** μαντεύσασθαι. Hesych.
- * **Καπήλη.** ὅπου ὁ κυβερνήτης κάθηται. πάσσαλος περιὸν κατείληται τὰ σχοινία. καὶ τὸ ἐν τῇ πρύμνῃ κώλωμα, ἐνθα οἱ ναῦται πάντα ἀποτίθενται. Hesych. Idem * **κάπηξ.** ξύλον τι ἐν τῇ πρύμνῃ τῆς νεῶς ὑπερέχον.
- * **Καπήλτια.** γυναικεῖα ἱμάτια, Hesych. Idem * **καππάτια** cum eadem explicatione.
- * **Καπνοκορτυάζεται.** σκιρτᾷ. παρὰ Ἐπιχάρμῳ. Hesych.
- * **Καπροφάγος.** Ἄρτεμις. ἐν Σάμῳ. Hesych.
- * **Καπύνιοι.** ἀκόλουθοι. Hesych. Volunt esse, *anhelo cursu sequentes.*
- * **Καπυρῶδης,** i. q. καπυρός. Etym. M. 479, 40. ἰτρίον. καπυρῶδες τραῦμα ἢ πλάσμα, ἀπὸ τοῦ ἰέναι. ἐπὶ λεπτὸν γὰρ ἔλκεται. Pro τραῦμα emendant θραῦμα vel τράγημα.
- * **Κάρ.** μεγάλη ἀκρίς, Hesych. Propter literarum seriem emendant * **κάρον.**
- * **Καραβαία.** δίκρουν ξύλον, et * **καράμβαν.** βάρβδον ποιμενικήν, Hesych.
- * **Καραβίδες.** γράες. Μηθυμναῖοι, Hesych.
- * **Καραδάλη.** ἀρμενοθήκη, Hesych. ἀρμενοθήκη est repositorium velorum navis.
- * **Καραϊός.** Ζεὺς παρὰ Βοιωτοῖς, Hesych.
- * **Καράμα.** πίθω. καράμα. ἢ ἐπὶ τῆς ἀμάξης σκηνή, Hesych. Idem * **καραρύες.** οἱ Σκυθικοὶ οἴκοι. ἔνιοι δὲ τὰς κατήρεις ἀμάξας. Idem * **καρορύς.** ὕδρα, Κρηῆτες, ubi emendant * **καροσύς.** ἔδρα.
- * **Κάρανος.** ὁ τραχὺς ψόφος οἶον πρίων. Hesych. Idem **κάρανος.** κεκρύφαλος, κρηδεμνος. ἢ ἔριφος, ἢ ζημία. Idem * **κάρνη.** ζημία.
- * **Καράσσω.** Hesych. καράξω. στρώσω.
- * **Καράς.** ὁ ἀποσπερματισμὸς, Hesych. Idem * **καρβίς.** μάστροπος, et * **κήρας.** ἀκαθαρσίας. μολύσματα.

- * **Κάρβανοι.** τὰ τῶν σφενδονῶν καρφία, ὡς Σέλευκος. Hesych.
- * **Καρβώνια,** τὰ, *scintillæ.* Etym. M. 594, 12: μύκης σημαίνει τὰ καρβώνια ἤγουν τοὺς σπινθῆρας ἀπὸ τῶν λύχνων ἀναπεμπομένους ἐν χειμῶνι. Substant. *κάρβων, καρβο,* habet Etym. Gud. 58, 7, τὸ ἐσβεσμένον ξύλον κάρβων λέγεται. In hoc libro sæpe inveniuntur Latinæ voces in Græcum receptæ.
- Καρδαμογλύφος,** Schn. ex Aristoph. Vesp. 1357 (1397). Sed ibi non καρδαμογλύφος, sed compositum κυμνοπριστοκαρδαμογλύφος. Sed Hesych. in κυμνοπρίστης habet καρδαμογλύφος.
- Καρδιογνώστης.** Actis Apost. adde Mich. Glycam, 205, 12.
- * **Καρδιόπληκτος,** Suidas s. ἐμβρόντητος.
- Καρδιώττω,** *torminibus laboro,* Schn. Sed Nicetas, 474, 16 plane alia significatione: οὐ τὸ ναυτικὸν μόνον ἐκαρδιώττε, non solum nautæ animosos se præstabant.
- Κάρη.** Miror quod Schn. h. v. indeclinabilem esse dicit, quum ipse Genit. κάρης, κάρητος et κάρηατος, Accus. κάρην et κάραν, Dat. κάρητι laudet. His adde Dat. κάρη, Theognis 1024; Nom. Plur. κάρα, Hymn. in Cer. 12; Accus. plur. τὰς κάρας, Theodos. Acroas. II, 61 et 66. Nominativus κάρηαρ legitur ap. Antimachium in Anecd. Bekk. p. 1386.
- Καρηβαρία.** Agath. 170, 20.
- Καρηβοάω.** Hesychio et Photio adde Eustath. 1461, 26.
- * **Καρικάζειν.** βαρβαρίζειν, Hesych. Videtur idem esse quod Καρίζειν, Cares enim barbari. Vel corruptum est ex καρβανίζειν.
- * **Καριμοίρους.** τοὺς ἐν μηδεμιᾷ μοίρα (cfr. Καρός αἴση). ἢ μισθοφόρους. διὰ τὸ τοὺς Κάρας πρώτους μισθοφόρους γενέσθαι. Hesych. Idem *κάρμορον. τὸν Κηρὶ μεμορημένον.
- * **Καρκαρίς.** ξύλων ἢ φρυγάνων φορτίον, Hesych.

- * Καρκινίδιον, *cancer minutulus*, Ducas, 77, 7.
- * Κάρμα. Hesych. κάρκα (emendant κάρμα). κούρευμα.
- * Κάρνος. φθείρ. βόσκημα, πρόβατον. Hesych. Idem
* καρνοστάσιον. στάβλος (*stabulum*) ὅπου τὸ κάρνον
ἴσταται.
- * Καρόπαις. ἔπακμος παῖς. Hesych. Nonnullis placet
* κουρόπαις.
- * Καροῦχος. εὐχερῆς, εὐκόλος, Hesych.
- Καρόω. Dionys. Hal. An. 458, 21, τραύμασι κεκαρω-
μένος, *vulneribus gravatus et afflictus*.
- * Καρπαλίον. κάρπωμα, Hesych. Emendant * καρ-
πάδιον.
- * Κάρπεντον, *carpentum*, Dio Cass. 959, 70. Idem
971, 86 καρπέντιον.
- Καρπεύω. *Activam formam h. v. habet præter Hype-
ridem Pollucis Polybins X, 28, 3.*
- * Καρποβόλον. τὸ ἱστοβόλον. Hesych. *Utraque vox
deest Lexicis.*
- * Καρπόχειρ, i. η. καρπός, no. 4, Eustath. 1572, 38.
- Κάρταλλος. *Loco l. adde IV Reg. X, 7, ἔθηκαν τὰς
κεφαλὰς αὐτῶν ἐν καρτάλλοις. Deuteron. XXVI, 2,
ἐμβαλεῖς εἰς κάρταλλον, et v. 4, λήψεται ὁ ἱερεὺς τὸν
κάρταλλον ἐκ τῶν χειρῶν σου. Jerem. VI, 9, καλα-
μᾶσθε ὡς ἄμπελον τὰ κατάλοιπα τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπιστρέ-
ψατε ὡς ὁ τρυγῶν ἐπὶ τὸν κάρταλλον αὐτοῦ.*
- Κάρταμος, Schn. ex Niceta, sed addubitat. *Locus
exstat p. 302, 8, sine var. lect. μητρυιὰν καὶ τὸν ταύτης
κάρταμον ἐραστήν, novercam et acerrimum ejus de-
fensorem et amatorem.*
- Καρτεραίχμης, Pind. Isthm. V, 35.
- * Καρτερότης, *robur*. Cyrill. Hierosol. Catech. 274,
B, laudatus ap. Hasium ad Leon. Diac. p. 422.
- Καρτεροψυχία. Dubitat Schn. Laudat h. v. Hasium
ad Leon. Diac. ex Josepho de Maccab. 1093, E; S.
Basil. Ep. 298, II, 1066, D; Nicet. Paphlag. Laudat

S. Eustathii, 53, A. Hinc *καρτεροψύχως, Chrysost. or. in Præcurs. VII, 532, 34.

Καρυατίζομαι, *nucibus ludo*. Philoni adde Nicet. Chon. 299, 15.

*Καρυήματα. κάρυα. Λάκωνες. Hesych.

*Καρυκευτός et *καρυκεύτικος (καρυκεύω), *delicatus, lautus*, Nicet. Chon. 316, 7.

Καρύκιον. Dubitat Schn. Etym. M. 492, 55 καρύκιον καρυοβαφές.

Καρυκοποιέω. Aristoph. Equ. 343.

Καρφόω. Schol. Aristoph. Ran. 845: σκληρὰ καὶ ἦχον ποιῶντα ὡσπερ αἱ κεκαρφωμέναί σανίδες.

*Καρχήματα. θέλγητρα. Hesych.

*Κασιοβόρος. ἐν κασίᾳ γενόμενος σκώληξ, Hesych.

*Κάσκανα. κασσύματα, Hesych.

*Κασκάνδιξ. ἡ γήθυλλις. Hesych. Volunt esse pro κατασκάνδιξ.

Κασσύω. Significationis metaphoricæ Hasius ad Leon. Dian. p. 406 multa dat exempla e scriptoribus ævi Theodosiani et deinceps petita.

*Καταβατήριος et καταπατήριος. Hesych. καπητήρια (lege καππατήρια i. e. καταπατήρια). καταβατήρια.

Καταβιβάζω. Etym. Gud. 172, 38; Etym. M. 220, 15; 305, 37 et 41: καταβιβάζει τὸν τόνον, *promovet accentum*. Hinc *ἡ καταβίβασις τοῦ τόνου, Etym. Gud. 556, 1; Etym. M. 610, 24, pro quo p. 422, 21 vulgarior forma καταβιβασμῶ τοῦ τόνου, *promoto in sequentem syllabam accentu*.

*Καταβλακέω, i. q. καταβλακεύω, Hesych. in καταβλακεύειν.

*Καταβλέθει. καταπίνει. Hesych. Idem καβλέει cum eadem explicatione.

*Καταβλεφαρίζω, Hesych. et Phot. in κατειλλώπτειν, *palpebras comprimo, nictor*.

Κατάβρωμα. Dubitat Schn. Etym. M. 453, 53: θοίνη. εὐωγία, τροφή, κατάβρωμα.

* **Καταγεμίζω.** Dio Cass. 1253, 55, ἐπει τὰ σκάφη καὶ ὑπὲρ τὴν δύναμιν αὐτῶν καταγέμισαν, *quam naves etiam supra modum onerassent.*

* **Καταγληνῆσαι.** καταναλῶσαι, Hesych.

Καταγωγίς. ἱμάτιον ποιὸν περίπηχου γυναικεῖον. καὶ κράσπεδον. Adjectivum περίπηχυς, *cubitum sive brachium cingens*, addatur Lexicis.

* **Καταδεεστέρωσ,** Isocrates ap. Antiattic. Bekkeri p. 103.

* **Καταδερματόω,** *corio obtego*, Hesych. in κατεβρινωμένον.

* **Καταδημοβοιῆσαι.** κατακαλῶσαι, Etym. Gud. 304, 9. Corrupta glossa. Utraque vox æque ignota. Suspicio legendum esse καταδημοκοπῆσαι. κατακηλῆσαι.

* **Καταδιοχμάζω.** Hesych. καταδιγμάσαι. κατασχεῖν. Idem, ὀχμάζει. κατέχει. Unde emendatio sua sponte se offert.

Καταδιψάω. Dubitat Schn. Hesychius habet Adj. καταδίψιος.

* **Καταδορατίζω,** *hasta confodio*. Nicet. Chon. 505, 6, περιστάντες αὐτὸν οἱ δορυφόροι τοῦ Καίσαρος καταδορατίζουσι.

* **Καταδροσίζω,** *rore irrigo*, Schol. Pind. Ol. VI, 88, p. 141, fin. Boeckh.

* **Κατάημι.** Hesych. καταήσεται. καταπνεύσει.

* **Καταθαλαττίζω,** i. q. καταθαλαττώ, Michael Glycas, 32, 17.

* **Καταθαύμαστος,** admirabilis, Etym. Gud. 270, 28.

Κατάθερμος, *valde candens et fervidus*, Schol. Pind. Ol. III, 42, p. 99, Boeckh.

Καταθνήσκω. Tantummodo ap. poetas. Vide Buttm. Gr. Gr. II, p. 51.

* **Καταθοίνησις,** ἡ (καταθoinάω). Nicet. Chon. 345, 6.

Καταιγιδώδης. Schol. Aristoph. Ran. 873, τοὺς καταιγιδώδεις ἀνέμους τυφῶς καλοῦσι.

Καταιονάω. Aeliano adde Dion. Cass. 165, 35.

* Καταισχερεύομαι, *convicia in aliquem jacto*. Tzetz. Chil. VI, 32, τοιαῦτα κατησχερεύσατο κατὰ τοῦ Δημάδου.

* Κατακάπτω, *devoro*. Ap. Demosth. p. 1269, 10, Schäfer e vulgata κατακαίειν, pro qua Reiskius et Bekkerus dant κατακαίειν, probabili conjectura elicit κατακάπτειν.

* Κατακαχρῦσω. ῥήξω. ἐπεὶ αἱ κριθαὶ φρυγόμεναι ῥήγνυνται. τινὲς δε, συνταράξω, καταχῦσω. Hesych. Porro Phot. κατακαχρῦσω. καταφρύξω καὶ συντρίψω. ἀπὸ τῶν καχρῦων μετήνεκται. Idem infra, κατακαχρῦσαι. ῥῆξαι, ψοφῆσαι, ποιῆσαι. Ultima duo verba emendo: ψοφῆσαι ποιεῖν, *efficere ut sonet*. Idem sensit Schleusner, quum emendaret ψόφον ποιῆσαι. Eustath. Od. Σ, p. 1835, 42, κάχρυς ... ὅθεν καὶ κατακαχρῦσαι παρὰ Πausanίᾳ μεταφορικῶς τὸ καταφρύξαι καὶ συντρίψαι. Huc pertinet Hesych. ἐκκαχρῦσω. ἐκκοκίσιω, ἐκτινάξω, ἢ συντρίψω. Porro idem καταχρίσω (ubi propter ordinem literalem recte emendant καχρῦσω). συγγεῶ, ταράξω. καὶ κατακαχρῦσω ὁμοίως.

* Κατακερχνόομαι. Vide glossam Hesych. a Schn. s. κέρχνος laudatam.

Κατακέφαλα. Geopon. adde Malal. 256, 12; Nicet. Chon. 444, 24.

Κατακλείς, *exitus sive catalexis versus*. Schol. Pind. p. 15, med. p. 17, med., p. 118 post med., p. 289 post med., p. 291 ante med. Schol. Aristoph. Acharn. 666.

* Κατακνηστίς (κατακνάω). τυροκνηστίς. Hesych. Alii utramque vocem προπαροξυτόνως scribunt.

Κατακνιδεύω. Dubitat Schn. Hesych. κατεκνίδευεν.

Κατάκοιτος. Ihyco Athenæi adde Ducam, 48, 17, 187, 7.

* Κατακομπολακυθέω, *inania verba loquor*, Tzetz. Chil. X, 278.

* Κατακονδυλω ἰ. η. κατακονδύλλω, Hesych. in κρομβότατον.

Κατακοντίζω, *jaculo confodio*. Huic significationi vulgatæ alia accedat ex Schol. Apollon. Rhod. IV, 825: ὅσα τῶν πλοίων ὑπὸ τῶν πετρῶν ἀπωθούμενα διὰ τὸν κλύδωνα εἰς τὴν Χάρυβδιν κατακοντισθῆ (abrepta sunt), ἀναβροφοῦνται ὑπ' αὐτῆς.

* Κατάκοσμος, ὁ, *decus*, Schol. Pind. Ol. II, 93, p. 74, Boeckh.

Κατακράζω. Aristophani adde Malal. 468, 6, κατακράζειν ὑβριστικῶς φωνάζ. Idem p. 475, 3, κατακράζειν τινός.

* Κατακρημνῶ. Hesych. κατακρημνίζων. κατακρημνῶν.

* Κατακυνηγέτις. Æschyl. Eum. 222, Wellauer, κακυνηγέτις.

Κατακυριεύω. Psalm. adde Etym. Gud. 304, 32.

* Κατακωμάω. Hesych. κατακομᾶ. καταγελαῖ. Pollux VI, 222, κατακωμᾶσθαι. κατειρωνεύεσθαι, διασύρειν, κωμῶδειν.

* Καταλαλάζω. Hesych. καταλαλάζειν. κατεύχεσθαι ἢ πολεμικῶς βοᾶν.

* Καταλαλιάω. Hesych. καταλαλιᾶν καταλγύνεσθαι, λυπεῖσθαι. Sunt qui emendent *καταλοχιᾶν, partus doloribus cruciari.

* Καταλαπριῶω. Hesych. καταλαπριῶσει. ἀποκτενεῖ. καταδέξεται. κατατρυπήσει ἢ καταπερήσει. Videtur esse ex λαπάρα, ut proprie significet: *ilia gladio confodio*.

* Κατάλαμπρος. Etym. M. 790, 29, φεραυγής. κατάλαμπρος, ὁ φέρων τὴν αὐγὴν.

- * **Καταλέκτρια**, ἤ: Anonymus poeta ap. Etym. M. 217, 4: Βύνης καταλέκτριαι αὐδηέσεως, sine explicatione. Βύνη est eadem quæ Ino sive Leucothea. Cfr. Interpp. Hesych. Tom. I p. 779, not. 15.
- Καταλεπτύνω**. Schol. Apollonii adde Hesych. in κατασχυοῦν.
- * **Καταλευγαλέος**, i. q. λευγαλέος, Hesych. s. v.
- Καταλευκαίνω**. Dubitat Schn. Tzetz. Chil. X, 686, τὰς πανοπλίας γύψω καταλευκάνας φόβον πολὺν ἐποίησε.
- * **Καταλεύσιμος**. Etym. M. 495, 37, καταλεύσιμον. τὸν ἄξιον τοῦ καταλευσθῆναι.
- Καταλέω**. Athenæo adde Arrian. Ind. XXIX, 12.
- Καταλιμπάνω**. Schol. Pind. Ol. VI, 72, p. 140; Etym. M. 814, 55.
- * **Κατάλλαγμα**, i. q. καταλλαγῆ, Hesych. in καταλλαγῆ.
- Καταλοχισμός**. Hesychius de partu explicat. Aliter Schn.
- * **Κάταλσος**, i. q. κατάλσης, Malal. 78, 12.
- Κατάλυμα**. L. I. adde Exod. IV, 24; XV, 13.
- Καταλυτήριον**. Schol. Pind. Ol. XI, 55.
- Καταμαραίνω**. Schol. Pind. Ol. XII, 19.
- * **Κατάμασθος**, ὁ, ἡ, *mammosa*. Malalas, 50, 16.
- Καταμάσσω**. Palæphato adde Malal. 32, 7.
- Καταμεθύω**. Polybio adde Dion. Cass. 657, 52; Diodor. Sic. III, 239.
- Κατάμεμψις**. Thucydidi adde Dionys. Hal. Ant. 414, 4.
- * **Καταμιέω**. Hesych. καταμιεῖ. καταπίνει, κατεσθίει. μιεῖν γὰρ τὸ ἐσθίειν. Phot. corrupte καταμνίων. κατεσθίων.
- * **Καταμοιράζω**, *distribuo, divido*, Schol. Pind. Ol. XI, 53.
- * **Καταμφωτοῖ**. αὐλοὶ τινες οὕτως ἐκαλοῦντο, Hesych. Videntur fuisse tibix geminæ.
- * **Καταναγκαστικός**. Etym. M. 239, 43, οὐκ ἔστι

καταναγκαστικὸς οὗτος ὁ λόγος, de argumentatione, quæ vi persuadendi careat.

Καταναυμαχέω. Ælian. Var. Hist. XII, 43; Diodor. Sic. IV, 204; V, 429.

* Κατανέμησις, *distributio*, Schol. Pind. Ol. VII, 61.

Κατανθρακώω. L. I. adde Æschyl. Orith. 267, στέγην πυρώσω καὶ κατανθρακώσομαι.

* Κατανομεύς. καταπύθης (*ulceris instar absumens, suppurans*). Hesych. Cfr. κατανέμω, no. 2.

Κατάντημα. Justino Mart. et Schol. Aristoph. adde Etym. Gud. 303, 40.

Καταντιβολέω. Polluci et Josepho Aristophanem ap. Etym. M. 280, 29: καταντιβολεῖτον αὐτὸν ὑποπεπτωκότας.

Κατάξηρος. Theodos. Acroas. II, 226; Schol. Pind. Ol. VII, 147 p. 180, Boeckh.; Etym. M. 122, 15; 507, 5.

Καταξίως. Sophocli adde Polyb. I, 88, 5; VIII, 12, 5.

* Καταπαιγμός, *ludibrium*. Apollonii Lex. Hom. s. μωμήσονται.

* Καταπαυστήριος. Schol. Apollon. Rhod. II, 483, ἐξιλαστήρια καὶ καταπαυστήρια τῆς ὀργῆς. Schol. Soph. Trach. 572, ἐπιτήδειον πρὸς τὸ παῦσαι, καταπαυστήριον.

Καταπειθής. Ducas, 38, 11; 40, 21; 66, 20; 87, 14; 184, 9.

Κατάπειρα. Polyb. XXX, 5, 5.

Καταπέριω. Paulo Ægin. adde Malal. 487, 4.

Καταπερπερεύομαι. Suidæ et Phot. adde Hesych. in καταπερπερεύετο.

Καταπετρόω. Xenophonti adde Strabon. III, p. 415, Siebenk.

Καταπεφρονηκότως. Pseudodemosth. p. 219, 26, ad quem l. cfr. Schäferi notam.

Καταπήττω. Dionys. Halic. Ant. III, 22.

* Καταπιναρόω, i. q. πιναρόω, *sordidum facio*. Hesych.

καταπεπολτωμένα. καταπεπινακωμένα. Ad quem I. interpp. laudant alias glossas, quæ rectius dant: καταπεπελματωμένα. καταπεπιναρωμένα.

* Κατάπλατυς, i. q. πλατύς. Tzetz. Chil. XI, 855, ἀπὸ δὲ τοῦ κατάπлатυς τῷ σώματι ὑπάρχειν Πλάτωνος κλῆσιν ἔσχηκεν. Hinc *καταπλατύνω ap. Hesych. in κατέπлатο.

Καταπλήξ. L. I. adde Arrian. Exp. Al. V, 22, 8.

Καταπλουτέω. Tzetz. Chil. XIII, 331, τὴν κλῆσιν κατεπλούτησε φέρειν, *denominationem obtinuit*. Cfr. eundem Chil. I, 67, σκιὰν τῆς βασιλείας πλουτεῖν, et VIII, 770, κλῆσιν πλουτεῖν, ubi πλουτεῖν nihil aliud est quam habere.

Καταποντίζω. Josepho adde Plutarch. de Nobil. p. 405, cap. 11, Hutten; Diod. Sic. V, p. 347 et p. 388; VIII, p. 59, Bip.; Polyb. II, 60, 8; XV, 2, 6. Hinc *καταποντιστικός. Nicet. Chon. 118, 21, λαίλαπες καὶ καταποντιστικὰ πνεύματα. Idem 423, 18, καταποντιστικὴ ὄρμη, *piraticus impetus*.

Καταποντόω. Xenarcho Athenæi adde Herod. III, 30; Diodor. Sic. VI, 259, Bip.; Dion. Cass. 38, 13; 211, 65; Joseph. Ant. Jud. XIV, 15, 10; Ælian. Var. II. IX, 8; Charit. Aphrod. p. 13; Porphyrr. de Abstin. I, p. 179; Anton. Liberal. 13; Etym. Gud. 303, 20.

Καταπροίκομαι et καταπροΐσσομαι. Utraque forma auctoritate caret. Nihil aliud ex hoc verbo usurpatur, quam Fut. καταπροΐξομαι ap. Jonas, et καταπροΐξομαι, quam formam Schn. ignorat, ap. Atticos, imprimis Aristophan. Cfr. Buttm. Gr. Gr. II, 162, qui præterea Aor. I Med. laudat ex Themist. Or. XIV init.

* Καταπροσωπέω (τινί). Ducas 266, 14; 342, 18, *acie cum aliquo congredi; proprie, vultum alicujus intueri*.

Καταπτέω. Hæc forma nihili est. καταπτίτην est Aor.

2 Dual. De καταπακῶν et καταπακῶς nec non de Perf. Part. in πτηῶς desinente cfr. Buttin. Gr. Gr. II, 224.

* Καταπύθης, *suppurans*, Hesych. in κατανομεύς ex probabili conj. pro καταπηθής.

Κατάπυκνος. Schol. Pind. Ol. VI, 69, κατάπυκνος τοῖς φυτοῖς τόπος, *locus virgultis densus*.

Καταρακτικῶς. Eustath. II. p. 688, 53, θαλάσσης ἡρέμα καὶ οὐ καταρακτικῶς ἐν τῷ πλημμύρειν ἐπιβαινούσης εἰς γῆν.

Καταράσσω, *desuper ruo*. Diod. Sic. I, 41, χάλαζα καταράττει, et συνεχεῖς ἐν τοῖς ὄρεσιν ὄμβροι καταράττοντες.

Καταραψωδέω, vel rectius καταβραψωδέω. Hesych. adde Etym. Gud. 306, 17.

* Καταργίζω, *tardum reddo*. Æschyl. S. adv. Theb. 356, σπουδῇ δὲ καὶ τοῦδ' οὐ καταργίζει πόδα, ex conjectura Hermanni, probata Eufurdio et recepta a Schütziö.

Καταβραθυμέω. Xenophonti adde Dionys. Hal. Ant. 520, 2.

Καταβράπτω. Plutarcho et Æschylo adde Arrian. Exp. Al. V, 12, 4.

Καταβρήτορεύω. Schol. Aristoph. Plut. 586.

Καταβρίκνώω. Suidæ adde Hesych. in κατερίκνωσε.

* Καταβροιβδέω, *devoro*. Hesych. καταρυβδήσας (sic). καταπιών, βροφήσας.

Καταβρυπαίνω. Isocrates II. 468, 12, Anger.

* Καταβρύσσω, *rugis impleo*, Etym. M. 737, 1.

Κατάρτιον, *malus navis*. Clem. Al. adde Nicet. Chon. 109, 25; 202, 25; 426, 26.

Κατάσβεσις. Dio Cass. 731, 54.

* Κατασελγαίνω, *sum ἀσελγήης*, Phot. in καταπυγών.

* Κατασημειώω, i. q. κατασημαίνω, Hesych. in κατασημαίνω.

Κατασιωπάω πρὸς τι. Demostheni adde Arrian. Expr. Al. III, 26, 3; VII, 8, 7; 18, 7.

* Κατασκελίζω, i. q. σκελίζω, Etym. Gud. 503, 16.

Κατασκευασμός. Demostheni adde Dion. Cass. 19, 26; 44, 43; 156, 71; 665, 4.

* Κατασκληραίνω, i. q. κατασκληρύνω vel κατασκληρόω, Hesych. in καταμαλάσσοντα.

Κατασκόπησις, Cinnamus, 34, 21.

* Κατασκληριάω. Michael Glycas, 457, 10, κατασκληριάσας τὸν δυσώδη αὐτοῦ παρέδωκε ψυχὴν, *pediculis scatens foetidam animam efflavit*.

Κατασμικρύνω. Eustath. II. 1041, 45.

Κατασοβαρεύομαι. Menandr. Hist. Byz. 429, 13.

* Κατασπαθίζω, *gludio caedo*, Leo Diac. 140, 4, ad quem l. Hasius duo alia exempla e Leon. Diac. affert. Eandem verbi σπαθίζω et Subst. σπαθισμός significationem Schn. dubitanter ponit. Legitur tamen verbum hoc sensu ap. Achmet. Onirocr. 81, C. et 82, A; et Subst. ap. eundem 82, A, quos locos l. Hasius ad Leon. Diac. p. 480.

Κατασπαταλάω. L. l. adde Amos, VI, 4; Proverb. XXIX, 21; Justin. Mart. Dial. ad Tryph. p. 239, B; Hesych. in κατατρυφῶ.

Κατασπείρω. Hinc * τὸ κατάσπερμα. Etym. M. 572, 4. λύσσα. ἢ μανία. παρὰ τὸ λύειν τὸν νοῦν. παρὰ τὴν λύσιν τῶν κατὰ τὴν ψυχὴν λογισμῶν καὶ τοῦ παλαιοῦ τῶν φρενῶν κατασπέματος.

* Κατασπιλόω, i. q. κατασπιλάζω, no. 1, *maculam alicui adspargo*. Michael Glycas, 570, 10.

Καταστερίζω. Dionys. Hal. Ant. 153; Diodor. Sic. III, 127; Tzetz. Chil. II, 687; Etym. M. 675, 32; Schol. Pind. Ol. XIII, 130; Leo Diac, 138, 21, ubi vide exempla ab Hasio allata.

Καταστράπτω. Eustath. II. 1061, 8.

Καταστρατηγέω. Hinc *ἡ καταστρατηγία, Tzetz. Chil. IX, 70.

Κατασφίγγω. Dubitat Schn. Utitur h. v. Etym. M. 661, 37.

Κατατραυματίζω. Thucydidi adde Dionys. Hal. Ant. 1540, 8; Dion. Cass. 207, 19; Polyb. XV, 13, 1.

Κατατεθαβήκωτος. Polyb. I, 86, 5; II, 23, 4; III, 76, 9.

* Κατάτροπα, τά. Tertia pars nomi Terpandri vocabatur κατάτροπα, teste Polluce. Vide Boeckh. de metr. Pind. III, 4, p. 182.

Κατατροπόομαι. Æsopo adde Tzetz. Chil. IX, 7; Ducam, 143, 21; 336, 14. Hinc *κατατρόπωσις Nicet. Chon. 638, 3, τὴν ἤτταν τούτων καὶ κατατρόπωσιν.

Κατατροχάδην, *cursim*. Ducas, 44, 16.

Κατατροπάω. Schn. dubitat. Habet Hesych. in καταλαπριώσει.

* Κατατυμβοχοέω, i. q. τυμβοχοέω, Hesych. s. v.

Καταυγάζω. Schol. Pind. Ol. IX, 33, ταύτην τὴν προσφιλεστάτην Ὀποῦντα ἐκδήλοις καταυγάζων ὕμνοις. Cfr. eundem ad Ol. XI, 90.

Καταυθαδίζομαι. Suidæ adde Menandr. Hist. Byz. 407, 20.

* Καταυθεντέω (τινός), *licentiam in aliquem exerceo*, Malalas, 361, 6.

Καταφθάνω. Dubitat Schn. Malalas, 66, 14, κατέφθασεν αὐτοὺς παρὰ τὴν θάλασσαν, *juxta mare eos assecutus est*. Ap. eundem, 101, 8, κατέφθασεν est: *rediit*. Idem, 112, 12, ὁ Ἀντήνωρ κατέφθασεν ἐξελθὼν εἰς πρεσβείαν, *suscepta legatione domo proficisci properavit*. Idem, 457, 9, ὁ πρεσβευτῆς κατέφθασε τὰ Ἰνδικὰ μέρη, *Legatus ad Indorum regiones pervenit*.

Καταφλυαρέω. Straboni adde Etym. Gud. 306, 17.

Καταφορτικός. Hesychio adde Etym. M. 401, 7.

- * **Καταφρίσσω.** Hesych. καταπεφρικότες. δειλιῶντες. Καταφύγιον. Schol. Pind. Ol. VIII, 96.
- Καταχαίρω.** Hinc *κατάχαρτος. Hesych. κάκχαρτος. κατάχαρτος.
- Καταχειρίζομαι.** Aeschini adde Dion. Cass. 1292, 68.
- * **Καταχιονίζω,** i. q. κατανίφω, Hesych. in κατανίφω.
- * **Καταχιόω.** Tzetz. Chil. X, 847, ὁ δ' ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος τὴν πᾶσαν κατεχίωσεν ἐκείνην τραγωδίαν. Huc pertinet locus ap. eundem V, 164, sqq., ubi inducitur Dionysius Tyrannus Philoxenum poetam alloquens: Τήρησον, ὦ Φιλόξενε, τὴν τραγωδίαν, εἴ τι δὲ φαῦλον, χίωσον σκοπῶν ἠκριβωμένως. Tum narrare pergit auctor: ὁ δ' ἀπ' ἀρχῆς εἰς τελευτὴν χιοῖ τὴν τραγωδίαν. V. 170 hoc verbum permutatur cum ὀρθῶσαι. Eadem narratio repetitur Chil. X, 842 sqq., ubi vox χιόω eadem significatione ponitur. Scilicet locis spuriiis vel pravis litteram χ arponebant Grammatici. Cfr. Schn. in χιάζω.
- Καταχορηγέω.** Plutarcho adde Dionys. Hal. Ant. 595, 8; Rhet. 550, 11; Dion. Cass. 50, 60.
- * **Καταψίω,** i. q. ψίω, Etym. M. 818, 35.
- Κατεδαφίζω.** Theodos. Acroas. V, 59, γῆν κατηδάφισε, *terram evertit*. Hinc *κατεδάφισις. Nicet. Chon. 757, 21, ὧ μοι τῆς ἀτίμου τῶν προσκυνητῶν εἰκόνων κατεδαφίσεως.
- * **Κατειργνύω,** i. q. κατείργω, Tzetz. Chil. IX, 313.
- * **Κατελεγχόω,** i. q. κατελέγω. Hesych. κατελεγχῶσαι. κατελέξαι.
- * **Κατελευθερόω,** i. q. ἐλευθερόω. Schol. Pind. Ol. XII, 1.
- Κατέλευσις.** Dubitat Schn. Utitur h. v. Hesych. ad explicandum quid sit κατήλυσις.
- * **Κατεναβρύνω,** i. q. ἐναβρύνω, Hesych. in κατεκαμάρωσεν.
- * **Κατεξαίρετος,** *praecipuus*, Cinnamus, 236, 7.
- Κατεξανίσταμαι.** Aor. 2 Part. Act. κατεξαναστάντες,

Polyb. Fragin. Hist. 53. Aor. 2 Ind. Act. κατεξανέστη, Theodos. Acroas. IV, 28. Perf. Part. Act. κατεξανεστηκώς, Diodor. Sic. X, 93.

* Κατεξευμαρίζω, i. q. εὐμαρίζω. Hesych. κατεξευμαρίζοντος. κατευθύνοντος (*expedire*).

* Κατεπεμβαίνω, *invado, aggredior*. Nicet. 311, 1, κατεπεμβαίνουσι τοῦ καλοῦ, *quod pulchrum et honestum est, id oppugnant*. Id. 389, 5, κατεπεμβαίνοντες τῶν τοῦ Χριστοῦ θεραπόντων.

Κατερᾶω. Hanc vocem Casaub. ad Strab. Tom. VII p. 389, Friedem. Dioscoridi frequentatam esse docet.

* Κατεστυγημένως. μεμισημένως. Hesych. Utraque vox accedat Lexicis.

Κατευμεγεθέω. L. I. adde Zonar. 1173.

* Κατευναστήρ, *servus cubicularius*. Agathias 55, 18. Nicet. Chon. 266, 22, εὐκόλος καὶ εὐχείρωτος τοῖς κατευναστήρσι καὶ θαλαμηπόλοις ἔκτομίαις. Hinc * ἡ κατευνάστρια, *serva cubicularia*. Nicetas, 137, 18, τῶν προκοίτων καὶ κατευναστριῶν γυναικῶν. Porro idem 646, 8; 723, 19, κατευνάστριαι γυναῖκες. Idem 167, 20; 337, 13; 746, 20, metaphorice κύλιξ ζωῆς κατευνάστρια de poculo venenato, vitam consopiente.

* Κατευεργετέω, Tzetz. Chil. X, 811, et * κατευποιέω, id. III, 638, i. q. εὐεργετέω.

* Κατευφημίζω, i. q. κατευφημέω, Hesych. in τραῦσος.

* Κατηγορησεῖω, Desiderativum verbi κατηγορέω, Agathias, 208, 7.

Κατηπιάω. Quinto Smyrnæo adde Hom. II. E, 417.

Κατηφιάω. L. I. adde Joseph. Ant. Jud. III, 5, 7.

* Κατηχητήριος. Nicet. 275, 1, et 682, 5, κατηχητήριοι λόγοι, *orationes catecheticae*. Id. 278, 18, κατηχητήριοι βίβλοι. Hinc * τὸ κατηχουμενεῖον, *locus ubi catechumeni edocentur*, id. 603, 14 et 26.

Κατιόω. Jacob. V, 3; Sirach. 12, 11; Gregor. Nazianz. Or. XXX p. 495.

- * Κατισχυρεύομαι, Lobeck ad Phryn. p. 67 e LXX et e Suida s. ἐτραχηλίασε.
- * Κατογκώω, *tumeo pro fastu*. Tzetz. Jambi, 311, ὧ τὰς βεβήλους καὶ πεφυρμένας φύσεις, ἄνθρωπε, τιμῶν καὶ κατογκῶν εἰς τόσον.
- Κατοικεσία, ἦ. Eustathio adde Etym. Gud. 119, 28; 306, 31.
- * Κατοίκιος, i. q. κατοικίδιος. Tzetz. Chil. XIII, 197, ὄρνις τῶν κατοικίων.
- Κατοιμώζω. Hesychio adde Etym. Gud. 308, 18: κατοιμώζοντες (sic). κατασκευάζοντες. Interpretationem corruptam esse patet. Suspicietur fortasse aliquis legendam esse καταχλευάζοντες, ut significantur, qui per ludibrium aliquem miserantur.
- Κατόλεθρος. Dubitat Schn. Habet Hesych. in κατουλάδα.
- * Κατονόμαξις, i. e. *κατονόμασις, Lobeck ad Phryn. p. 502 ex Archimede.
- * Κατοχέομαι, i. q. ὀχέομαι. In Theophr. Char. 27 cod. Pal. pro ἐφ' ἵππου ἀλλοτρίου ὀχούμενος dat κατοχούμενος, cuius vocis alia desunt exempla.
- Κατόχως. Ælian. Var. Hist. III, 9, ἐκ θεοῦ κατόχως ἐνθουσιᾶν.
- * Κατοχυρόω, *munio*. Leo Diac. 59, 22, ad quem l. Hasius exempla quædam ex recentioribus scriptoribus addit.
- Κατρεύς. Æliano adde Strabon. XV, p. 718 (p. 151 Tzschucke).
- * Κατώβροπος, *desuper vergens*, Olympiodor. in Anecd. Bekk. p. 1388.
- Καυλοτομέω (τινά), *virilibus mutilo, castro*. Malal. 436, 11, 13, 14; Michael Glycas 501, 2.
- * Καυνάχιον, Dim. vocis καυνάχη, Zonar. 1161.
- * Καυσαλώνης, ὄ. Nicet. 551, 12, μάλιστα τὰς ἄλωνα ἐλυμαίνετο, ὅθεν καὶ καυσαλώνης (καίω) ἐπεκέκλητο.

- * **Καυστηριασμός**, *denstio*. Ducas 76, 17.
- Καυχητής**. Hinc *καυχητιάω i. q. καυχάομαι, Etym. M. 206, 22. Subst. *τὸ καῦχος, Etym. Gud. 187, 29; 306, 30.
- Καψάμενος**. ἐλάττωμα ἵππου. Hesych. Hinc efficiunt *καψάνεμος (κάπτω, ἄνεμος) de equo anhelante.
- * **Καχέσπερος**. Etym. Gud. 306, 42. καχέσπερος. σημαίνει τὴν κακίστην καὶ σκοτεινὴν νύκτα τῆς ἀμαρτίας. Videtur igitur hæc vox Substantive a scriptoribus Christianis de peccati caligine usurpata fuisse.
- * **Κέαρος**. ὄρτυξ. Hesych.
- * **Κεβλήνη**. ἡ ὀρίγανος. Hesych.
- * **Κεβλός**. κυνοκέφαλος, κῆπος (i. e. *simia*. Videtur esse ex κέβλη i. q. κεφαλή). Hesych.
- * **Κειρεῖον**, τό, vel κειρίον. Etym. Gud. 315, 40, κειρεῖα. στενὰ πλέγματα. Idem. 372, 24, ὡσπερ ἀπὸ τοῦ αἰδῶ αἰδοῖον, κείρα κειρεῖον, σκάφη σκαφεῖον, γραφή γραφεῖον, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ λέγω λεγεῖον (emenda λογεῖον) διὰ διφθόγγου. . . . διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται. Nihilotamen minus id. 309, 33 per ι scribit: κειρία. παρὰ τὸ κείρεσθαι εἰς λεπτά. ἢ παρὰ τὸ κέρα. ἐκ τριχῶν γὰρ ἐγίνοντο. Et: κειρίον. σημαίνει τὸ σχοινίον. καὶ γίνεται παρὰ τὸ εἶρω, τὸ συμπλέκω, οἶονεὶ τὸ δεσμεῦον τὴν κλίνην, κειρίον ἢ κειρεῖον. ἢ παρὰ τὸ κείρεσθαι εἰς λεπτά, ἤγουν κύπτεσθαι. ἢ παρὰ τὸ κέρα, ὃ σημαίνει τὴν τρίχα, κειρεία, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι κειρεία. ἐκ γὰρ τῶν τριχῶν ἐγεγόνεσαν. Significat igitur funiculos lectulorum ex pilis sive villis bestiarum factos.
- * **Κεηρός**. κοῦφος, Zonar. 1181. Ad quem I. Tittmann h. v. derivat ex κέω (sic), uro, et vult esse: *aridus*, deinde *levis*, metaphoricè de homine fervidi et levis ingenii. Comparat gl. Hesych. καυαρέν. κακόν, καπυρόν.
- * **Κεικύνη**. συκάμινος. Hesych.

* **Κεινόποτος.** Nicander ap. Etym. M. 551, 13: καί τε σὺ κωνείου βλαβρόεν τεκμαίρεο πῶμα Κεινόποτον, sine interpretatione. Sed legendum est κείνο ποτόν. Locus est Alexiph. 186.

* **Κέκιλος.** ἰσχνόφωνος. Hesych.

Κεκράκτης. Plutarcho et Luciano adde Schol. Pind. Ol. II, 154.

* **Κεκραγῖναι.** ἄγριαι θρίδακες. Hesych.

Κεκροτημένως. Dubitat Schu. Dionys. Hal. Rhet. 212, 4.

* **Κελαρινός.** Hanc v. Etym. Gud. 21, 2, sine explanatione inter eas ponit, quæ per ἵνος, non εἶνος scribendæ sint.

Κέλευμα. Sophroni Etym. M. adde Dion. C. 626, 10 et 12; Dionys. Hal. Ant. II, p. 85.

* **Κέλευστρα ἢ κελεύστα.** ἄμαξα ἡμῶνική. Hesych.

* **Κελευστικῶς** (κελευστικός habet Schu.). Hesych. in κελουσιόων.

* **Κελημοσύνη.** Hesych. κελημοσύναις. κελεύσειςιν.

Κένανδρος. Phryn. Bekk. adde Suidam s. v., Phot. s. v.

* **Κενέαρως.** κενός, ἐλαφρός. Hesych.

Κενοδοξέω. Proclo adde Etym. Gud. 150, 33.

* **Κενόσαρκος.** Etym. M. 779, 8, ὑπέρῖνον ἄνδρα λέγομεν τὸν λεπτόν καὶ κενόσαρκον.

* **Κενουργέω,** *temere facio.* Nicet. Chon. 115, 13, ταῦτα εἰς Ῥωμαίους ἐκακούργησας, cum var. lect. ἐκενούργησας.

Κεντάω. Aristotelis loco adde Tzetz. Chil. IX, 426 in ed. Basil. Sed Kiessl. ex uno cod. edidit κεντέιν, quæ forma Tzetzæ frequens est.

* **Κεντριστής,** i. q. κέντωρ, Hesych. in κέντορες.

Κεντροβαρής. Nicet. Chon. p. 157.

* **Κεντροποιός,** Hesych. in κεντροτύπος.

* **Κεντρότυπτος,** i. q. κεντρότυπος sive μαστιγίας, Etym. Gud. 314, 60.

Κεντρώδης. Tzetz. Chil. XII, 888; Schol. Pind. Pyth. I, 54; Etym. M. 498, 44.

* Κενώσιμος, ἰ. q. κενωτικός. Nicet. Chon. p. 659, τὰ κενώσιμα, *remedia ad purgationes et evacuationes a medicis adhiberi solita.*

* Κεραδέω, Anecd. Bekk. p. 1388, de sono quem per dices edunt.

Κεραία, ἡ. Ap. Polyb. h. v. sæpe denotat rostrum tollentis et similium machinarum, deinde totam machinam, cujus rostro graviora pondera in altum tolluntur.

* Κεραΐσις, ἡ, *depopulatio, trucidatio*, Nicet. 799, 7.

* Κεραμευτής, ὁ, ἰ. q. κεραμεύς, Lobeck ad Phryn. p. 316 e Cyrillo adv. Julian. IV, 120, C.

Κεραμίζ. Ap. seriores h. v. significat unumquodque vas ex quacumque demum materia. Eustath. 1069, 19, μολυβδίνη κεραμίζ.

* Κεράρχης, ὁ, *qui cornu sive alam ducit*, Lobeck ad Phryn. p. 672 ex opusc. de vocc. milit.

Κερασφορέω, ἰ. q. κερατοφορέω, Schol. Il. Θ, 271. κερασφόρος ap. Lucian. Bis accus. IX, 59; Herodian. I, 15, 40. Ap. Tzetz. Chil. IX, 550 ponitur de duce primario, qui ceteris ducibus præest.

* Κεράσχειλοι. οἱ ἐπικαμπῆ ἔχοντες τὰ χεῖλη. Hesych.

* Κερατάριον, *antenna* (κέρας no. 7). Schol. Od. Γ, 353; E, 318.

Κερατίζω. Dubitat Schn. Psalm. XLIII, 7, τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν.

Κερατογλύφος. Dubitat Schn. Etym. M. 505, 11, ad explicandum κεραοξόος utitur vocibus κερατουργός, κερατογλύφος.

* Κερατοφάγος. Hesych. s. ὑψ. εἶδος σκώληκος κερατοφάγον. Cfr. Hom. Od. Φ, 395, μὴ κέρα ἴπες ἔδοιεν.

Κερατοφύω. Schol. Od. Δ, 85.

* Κερβεροκίνδυνος. τάρταρος ὠχρός, Hesych.

Κερητίζω. Hanc formam, quam ap. Plutarch. Schu. mutat in κελητίζω, Hesych. explicat per βασανίζω.

* **Κέρκα.** ἀκρίς, Hesych. Idem * κερκάς. κρέξ, τὸ ὄρνειον. Et * κέρκαξ. ἰέραξ.

Κερκίς. Significationibus h. v. adde Hesych. κερκίς. εἶδος ὄρνιθος. Et κερκιθαλλίς. ἐρώδιος, ubi emendant: κερκίς. ἐριθακίς, ἐρώδιος.

* **Κέρκνος.** ἰέραξ ἢ ἀλεκτρυών, Hesych. Emendant κέρκος, de qua voce Hesych. ita: κέρκος. ἀλεκτρυών. ἢ ἀρουραῖος μῦς. Sed videntur Grammatici κέρκος confudisse cum κίρκος.

* **Κερκόλυρα.** σῦτως ὁ Ἄλκιμ' ἐχρήσατο ἀντὶ τοῦ κερκόλυρα. τὸ δὲ κερκόλυρα, ἡχητικὴ λύρα. τὸ γὰρ κρέκε, κρέκε, ἡγὸς ἐστὶ τῆς κιθάρας. Zonar. p. 1190.

Κέρκος. Præter significationes a Schn. allatas h. v. etiam significat *apices flammarum*, quas intuebantur haruspices. Schol. Eurip. Phoen. 1257, Matthiæ: τὸ ἄκρον τοῦ πυρὸς, ὃ καλεῖται κέρκος, ἐσκόπουν. Cfr. Aristoph. Pac. 1053, ἢ κέρκος ποιεῖ καλῶς, et Thesmoph. 246, τὴν κέρκον φυλάττου νῦν ἄκραν. Quamquam ibi poeta ludit ambiguitate verborum.

* **Κερματισμός** (κερματίζω). Olympiodor. in Anecd. Bekk. 1388.

* **Κέρμηλος.** ἀφ' οὗ χαλκὸς γίνεται. Hesych.

Κερουτιάω. Hinc * κερουτιασμός ex emendatione Schleusneri ap. Phot. in κερουτασμός.

* **Κέρουφος** et * **κόςσοιφος.** Etym. M. 531, 23: κόςσοιφος. ἢ τὸν ὡς κόρην οἰφώμενον, τουτέστι ὀχευόμενον (sensu obsceno), ἢ παρὰ τὸ τὴν τρίχα ὑφειμένην καὶ ἡπλωμένην ἔχειν, οἷον κέρουφός τις ὦν. κέρας γὰρ ἢ θρίξ. οἱ δὲ κέρας λέγουσι τὸ αἰδοῖον καὶ κέρουφον, τὸν τὸ αἰδοῖον ἔχοντα ὑφειμένον καὶ μαλακόν. Patet hominem impurum et mollem significari. Sed κέρουφος et κόςσοιφος corruptum est ex κόροιφος, quod vide ap. Schu.

- * Κέβρω, Ætol. i. q. κείρω, Etym. Gud. 169, 51.
- * Κερτομιστής. Hesychius καρτομιστής. χλευαστής.
Emendatio ultro se offert.
- * Κέρχανα ἢ κερχάνεα. ὄστέα καὶ βίξαι ὀδόντων.
Hesych.
- Κεφαλοδέσμιον. Ducas, 339, 16.
- * Κεφαλοκόπτης, *capitis amputator*, Ducas, 242, 2.
- * Κεχάνια. σῦκα τὰ αὐτόματα κεχηνότα, Hesych.
- Κεχαρισμένως. Dionys. Hal. Rhet. 477.
- * Κεχηνώδης, i. q. κεχηναῖος. Anecd. Bekk. 697, 30.
- * Κεχωρισμένως. Schol. Apollon. Rhod. II, 67, δια-
σταδὸν μὲν φησι τὸ κεχωρισμένως.
- * Κεωρεῖν. πασχητιᾶν. Hesych.
- * Κήδευσις, i. q. κήδευμα, no. 3. Etym. M. 509, 48,
ἄξιος κηδεύσεως, τουτέστι ταφῆς.
- * Κηλάζω. τὸ λοιδωρῶ, Zonar. Emenda κηκάζω.
- Κηλιδόω. L. I. adde Jerem. II, 22.
- * Κήμιψ. φλῆψ γεώδης ἐν πέτραις. Hesych.
- * Κημοστόμης, Hesych. Emendant κημόστομος,
ut significetur is, cui os *camo obturatum*.
- * Κήπευσις, i. q. ἡ κηπεία, Zonar. 1205.
- Κηπουρέω. Hinc * κηπούρευμα, Anecd. Bekk. 271, 28.
- Κηρόπλαστος. Æschyl. Prom. 574.
- Κηρύσσω θεούς, *deos invoco*, Schn. ex Euripide. Adde
Æschyl. Suppl. 122.
- * Κητήνη. πλοῖον μέγα ὡς κῆτος, Hesych. Videtur
emendandum esse κητήνη ex * κήτινος i. q. κήτειος.
- * Κία. ἡ μέθη. Zonar. 1210.
- * Κίγκασος. κυβευτικός τις βόλος. Hesych. Idem * κίχ-
κασος. ὃ ἐκ τῶν παραμηρίων ἰδρῶς βέων. καὶ βόλου
ὄνομα.
- * Κίκερος. ὃ χερσαῖος κροκόδειλος. Hesych.
- * Κικίδιον. Etym. Gud. 322, 3: ὁ Ἄλκαϊος ὁμοίως
Ἵμηρῶ τὸν ἰσχυρὸν κίκυν καλεῖ, καὶ τὸ κικίδιον τὸν
ἐκθλιβόμενον ἐκ τοῦ Κρότωνος λίπασμα. Initio glossæ

docuerat, κίχως idem esse quod δύναμις vel ἴχμας, landans Homericum versum πολὺς ἀνεκίχεν (sic) ἰδρώς. Patet igitur hunc scriptorem formam κικίς vulgatæ formæ κηκίς prætulisse, atque inde derivasse κικίδιον. Sed quid sibi vult Nomen Proprium ἐκ τοῦ Κρότωνος. Mirum est, editorem non vidisse scribendum esse non Κρότωνος sed κρέτωνος, quæ vox arborem significat, ricium communem Liænei, ex cujus baccis oleum aliquod, κίχι, exprimeretur. Est igitur κικίδιον Dimin. non vocis κικίς vel κηκίς sed κίχι. τὸν ἐκθλιβόμενον mutandum esse in τὸ ἐκθλιβόμενον, non opus est monere.

- * Κίχιμον. τῆς κωρώνης τὸ κόπριον, Hesych.
- * Κικιρδής. συκῆ, Hesych.
- * Κίχιβῆος. ἀλεκτρυών, Hesych. Idem κίχκα. ἀλεκτορίς et κικκός. ἀλεκτρυών.
- * Κικκάβινον. ἐλάχιστον, οὐδέν, Hesych.
- * Κίχκαβος. ὄνοματοπεποιήται τι νομισμάτιον ἐν Ἄιδου. Et κίχκαβος. ὀβολοῦ ὄνομα, Phot. s. v. Hinc suspicantur interpp. significari obolum Charonti pro nauulo dari solitum et noctuæ, τῆς κικκάβης, imagine impressum.
- * Κίχκη. συνουσία. ἢ ἀπὸ τῶν αἰδοίων δυσσομία, Hesych. Huc pertinet κίχκασος priore significatione. Cfr. κικκιδέω.
- * Κικκιδέω, *concoo*. Hesych. κικκιδῶσαι. μινθῶσαι. Huc pertinet κικκίλονθίς. παιδὸς ἀφόδευμα, ap. eundem.
- * Κίχος. ὁ νέος τέττιξ, Hesych. Idem * κικκός. τέττιξ πρώϊνος, et * κίξιος. τέττιξ.
- * Κικριβιντίς. ἀνδράχνη, Hesych. Idem * κικκίβωτις. ἀνδράχνη. Hanc formam probant interpp., illam spuriam censentes. ἀνδράχνη est herba quæ portulaca dicitur. Ea vescuntur turdi, κίχλαι.
- * Κιλίας. στρουθὸς ἀρσῆν. Hesych.

- * **Κιλλαγητήρ**, i. q. **κιλλακτήρ**, Theognost. in Anecd. Bekk. 1389.
- * **Κιλλός**. Vide ad **θερίστριον**.
- * **Κίμβαξ**. ἡ **ἀσπίς**, Hesych. in **κίμβαξ**.
- * **Κιμβεύει**. **ὄδοιπορεῖ**. Hesych.
- * **Κινάδευμα**, *astutia* (**κίναδος**, *vulpes*) et * **κίναδεύομαι**. Hesych. **κίναβεύματα**. **πανουργεύματα**. Phot. Lex. **κίναβευμάτων**. **πονηρευμάτων**, et **κίναβρεύεσθαι**. **σκευωρεῖσθαι**. Hinc nonnullis placet elicere * **κίναβρευμα** et * **κίναβρεύομαι**, i. q. **κίναβράω**, *hircum oleo*. Sed probabilior est sententia eorum qui **κινάδευμα** et **κίναδεύεσθαι** emendandum censent, cui rationi optime convenit explicatio addita. **σκευωρεῖσθαι** est *insidiari, astute agere*. Eodem pertinere videtur * **κίνιφος**. ὁ **ποικίλος**, Zonar. p. 1210; et * **κίναφεύειν**. **πανουργεύεσθαι**, Hesych.
- * **Κιναθισμός** i. q. **κινάθισμα**. Phot. Lex. **κίναθισμόν**. οἱ μὲν τὴν **κίνησιν** ἀποδιδούσι, οἱ δὲ τὸν **θησαυρισμόν** **κίναθισμόν** καλοῦσι.
- * **Κιναιδεύομαι**, *sum cinædus*, Schol. Lucian. Jup. Trag. Tom. VI, p. 233, Bip.
- * **Κιναιδογράφος** et * **κιναιδολογία** (**κιναιδολογέω** habet Schn.). Choerobosc. in Anecd. Bekk. p. 1389.
- * **Κιναίδοιον**. ὄρνεον, ἕγξ, Hesych. Alii **κινάδιον**.
- * **Κιναύρα** (**κινέω**, **αὔρα**). **ψῦχος** τὸ **ἅμα** **ἡμέρα**. Hesych.
- * **Κινδαύει**. **κινεῖται**, **κερατίζει**, Hesych. Cfr. **κίνδαξ**.
- Κινδυνώδης**. Hinc * **κινδυνωδῶς**, Dionys. Hal. Ant. 1323, 6.
- * **Κίερμοι**. οἱ **μικροὶ** **ἰχθύες**, Hesych. Si hæc vox derivanda est ex **κινέω** et **ἔρματα**, suspicetur aliquis legendum esse **μακροί** vel **μεγάλοι** pro **μικροί**, ut sermo sit de balænis aliisque ejus generis piscibus, quos poeta aliquis saxa et scopulos maris movisse dixerit.
- * **Κινούρας**. τοὺς **κακούργους** **ἵππους**, Hesych. Caudam movent equi lascivientes et indomiti.

- * **Κινυρίδες** (κινύρομαι). τὰ μικρὰ ὀρνιθάρια, Hesych. **Κινυτίδος**. κινήτικος, Hesych. Priorem gl. partem emendant * κινυτίας, ὁ.
- * **Κινώ**. κίνησις. Δωριεὺς. Hesych.
- * **Κίουρος**. ἐμβολεὺς οἰσύνης, κόφινος ᾧ τὸν σίτον ἀναβάλλουσι (lege ἐμβάλλουσιν οἱ ναυτικοί. ἢ μέτρον τι. Hesych. Idem * κύρις. πλέγμα τι. σχοινίον. ἢ κυρτίς.
- * **Κίρα**. ἀλώπηξ. Λάκωνες. Hesych.
- * **Κίρις**. Etym. Gud. 323, 48, 52, κίρις ἔστιν εἶδος ἑράκος. Idem, 415, 51, κίρις ἔστιν εἶδος ὀρνέου. Choerob. in Anecd. Bekk. 1389, κίρις. ἔστι δὲ εἶδος ἑράκος. λέγεται δὲ καὶ παρὰ Κυπρίους ὁ Ἄδωνις, παρὰ δὲ Λάκωσιν ὁ λύχνος. Est insolentior scriptura pro κείρις ap. Schn.
- * **Κίρκασμα**. τοὺς βότρυας. Hesych. Placet interpretibus, h. v. inde esse, quod uvæ confertim pendentes figuram τοῦ κίρκου referant.
- * **Κίρων**. ἀδύνατος πρὸς συνουσίαν. καὶ αἰδοίου βλάβη. καὶ ἀπεσκολυμμένος. καὶ κυρίως μὲν ὁ σάτυρος καὶ ἐντεταμένος, ὁ γυναικίας καὶ μὴ δυνάμενος χρῆσθαι. Hesych. χρῆσθαι de concubitu ponitur.
- Κισσηρώδης**, *pumiceus*. Michael Glycas, 498, 2, κισσηροειδής.
- * **Κιτρόχροος**, *citrei coloris*, Tzetz. Chil. IX, 630.
- * **Κίτταλος**. μυρβίνη. Hesych.
- * **Κιττάναλον**. ἡ κρήσερα, Hesych.
- * **Κίττανος**. ἡ κονιακὴ τίτανος, Hesych.
- * **Κιτύμινα**. γλαυκά, Hesych. Emendant * κικύμινα. Idem supra κίκυμος. γλαυκός.
- Κιχήλη**. Aristophani adde Athen. II, p. 64; Eustath. Od. p. 1934, 15.
- Κίχρημι**. Hinc * ἡ κίχρησις. Tzetz. Chil. XII, 303, κίχρησις ἢ δάνος.
- * **Κλαδάραχοι**. φραγμοί, Hesych. Idem κλήδεα. φραγμοί.

Κλάνιον. Cfr. Hesych. in κλάνια et locos ibi ab interpp. laudatos.

* Κλαπάζειν. χρονίζειν, Hesych.

* Κλαραγεῖ. ἐλαφρῶς καθεύδει. Σικελοί. Hesych.

* Κλάρας. φοίνιξ, τὸ δένδρον, Hesych.

* Κλάρες. αἱ ἐπὶ ἐδάφους ἐσχάραι. Hesych.

* Κλαυμαρίομαι et * κλαυμαρέομαι, ap. Tarentinos i. q. κλαυθυρίζομαι. Hesych.

* Κλεῖσμα. Ap. Tzetz. Chil. I, 903, κλείσματα sunt *cancelli pontis margini appositi*, ne quis decidat.

* Κλήματα. ὑποδήματα, Hesych. Eandem expl. habet ad * κλείματα et * κλίματα. Jeremias, XLVIII, 32, κλήματά σου διῆλθε θάλασσαν.

Κλείσουρα. Leo Diac. 130, 16; Ducas, 87, 8; 344, 32; Nicet. 112, 25.

* Κλεπταββάδες, οἱ, falsi presbyteri, qui furtim per falsam et latam januam introeunt, Tzetz. Chil. IX, 329, 342, 348, 353, 368. Sed quamquam priore loco adluditur ad βαίνειν, tamen XIII, 349, ubi scribitur divisim κλεπτῶν ἀββάδων, vera etymologia patet.

* Κλεπτοάγιος, *falsus Sanctus*, Tzetz. Chil. IX, 257.

* Κλεπτοτελωνέω, *vectigalia defraudo*. Tzetz. Chil. XIII, 527, τὰ κλεπτοτελωνούμενα. Menandr. Hist. Byz. 360, 21, εἰ παρὰ τὸ δοκοῦν τολμήσωσί τι, ἤγουν, τὸ λεγόμενον, κλεπτοτελωνήσωσι.

* Κληδόνιος (κληδών), Etym. M. 650, 46, ad explicandum quid sit Ζεὺς πανομοφάιος.

* Κληρώτρια. Schol. Pind. Ol. VII, 118, p. 176, Boeckh., Δάχεσιν τὴν κληρώτριαν. Adv. * κληρωτικῶς, Michael Glycas, 70, 11.

* Κληῆτος, τὸ. Etym. Gud. 178, 48: πόσα σημαίνει κληῆτος; δύο. τὴν συνέλευσιν καὶ τὴν συνάθροισιν. ὡς τὸ, σήμερον τὸ κληῆτος τῶν θεῶν πατέρων. Eadem uberius p. 327, 52: κληῆτος. προπερισπωμένως, τὸ τῆς στρατιᾶς ἄθροισμα καὶ τὸ πλήθος. σημαίνει δὲ τρία. διὰ μὲν τῆς

ἦτα τὴν συνέλευσιν καὶ τὴν συνάθροισιν. καὶ γίνεται παρὰ τὸ κλω, τὸ καλω. ὡς τὸ, σήμερον τὸ κλήτος τῶν θεῶν πατέρων. καὶ διὰ τοῦ ε μέρους τῆς οἰκίας, τὸ καλούμενον πρόσκλιτον, κ. τ. λ. Zonar. p. 1220 brevius: κλήτος. τὸ πλήθος.

* Κλητροί κλήτορες, Hesych.

* Κλητώριον. ἡ βασιλικὴ τράπεζα. ἀπὸ τοῦ καλεῖν. Etym. Gud. 328, 23.

* Κλιβανίκιος ἄρτος, i. q. κλιβανίτης, Eustath. 1088, 1.

* Κλίδια. τάρικος, Hesych.

Κλινίς. Photio adde Hesych. s. v.

Κλινοκαθέδριον. Anal. Bekk. adde Etym. M. 520, 27.

Κλινοπηγία. Hinc * ὁ κλινοπηγός, Theognost. in Anecd. Bekk. 1390.

Κλινοπόδιον, i. q. κλινόπους, Schol. Od. Θ, 278.

* Κλιτηρήρης. Anecd. Bekk. 272, 19. κλιτήρες. εἶδος φορείου. ἢ κλινίδιον ἔχον ἀνακλίσεις, οἷον νῦν τὸ κλινοκαθέδριον.

* Κλονιστήρ (κλόνης). παραμήριος μάχαιρα, παρίσχιον. Hesych.

* Κλωπιτεύω, i. q. κλωπεύω, Etym. M. 521, 23. Zonar. 1222, scribit κλωπιτεύω.

Κλοποφορέω. Hinc * ἡ κλοποφορία, Zonar. p. 1219.

* Κλυδώνισμα (κλυδωνίζομαι), Etym. Gud. 303, 20.

Κλύζω. Præter significiones a Schn. allatas h. v. etiam significat: *pice imungo, cera oblitio*. Hesych. κεκόνισται. πεπίσσωται, κέκλυσται. Theocrit. I, 27, κισσύβιον κεκλυσμένον καρῶ, *roculum cera oblitum*, ad quem l. cfr. Kiessling. Schol. ad h. l. κεκλυσμένον ἦγγον λελουμένον καρῶ, κεχρισμένον, ὁ κεκονισμένον οἱ κοινοὶ φασιν, ἀπὸ τοῦ κλύζω.

* Κλυτοιμωγεῖς. ἀκουσταὶ θρήνου, Hesych.

Κλυτόμαντις. Dubitat Schn. Pind. fragm. 60, 2, κλυτόμαντι Πυθοῖ, vaticinio incluta Pytho.

Κλωπάρομαι. Hesych. adde Phot. s. v.

Κλώψ, Schm. e Xenophonte. Huic auctoritati adde Hesych., Phot., Zonar. qui corrupte scribit κλέψ, Suidam qui præter Xenophontem laudat epigramma: τόξω μὲν κλωπας βάλλε σάου δὲ φίλους. Præterea Herod. I, 41, μή τινες κατ' ὁδὸν κλωπας κακοῦργοι ἐπὶ δηλήσει φανέωσι ὑμῖν. Tum id. II, 150; VI, 16; Aelian. Hist. An. I, 38, ὅστις βούλεται κλώψ ἢ ληστής κύνας ἄγαν ἀγριωτάτους κατασιγάσαι. Lycophr. 658, δελφινόσημον, κλωπα Φοινίκης θεᾶς. Idem, 1303, ἀλλὰ κλωπα σὺν Γεύκρω στρατόν. Epigr. in Brunckii Anal. Vol. III, p. 287, Δερξία ὄν ποτε μούνον ἔλον δόλω σὺδ' ἀναφανδὸν Κλωπας ἐπὶ Σπάρταν διὰν ἐπειγόμενον. Epigr. Meleagri XX ibid. Vol. I p. 8: καὶ κλωπας προφυγόντ' ἐν γηονὶ δ' ὀλλόμενον. Adv. * κλωπηδίζ, *furtim*, Luced. Bekk. p. 1310.

* Κναστήριον. ἐνήλατον. Λάκωνες. Hesych.

* Κνηθός, τὸ, i. η. κνηθμός, Hesych.

Κνήμη. Hinc * κνημώδης, Hesych. in κνήμαργος, et * κνημιαῖος, Lobeck ad Phryn. p. 556 ex Hippocr.

* Κνίζος, ὁ, *prurigo*. Nicet. Chon. 135, 10.

Κνισσάριον. Eustath. 134, 24, auctor est h. v. esse Neogræcam.

* Κνύζωψ. λάχανον ὅμοιον σελίνω, Hesych.

* Κνύσσω, *cæcutio*. Etym. M. 522, 44: κνύσσω. παρὰ τὸ ὄσσω, τὸ βλέπω. ἢ παρὰ τὸ κενουῖσθαι τοῦ βλέπειν. Cfr. κνυζώ, Od. XIII, 401. Sed suspicantur ap. Etym. M. legendum esse κνώσσω.

Κνώδαλον. Hinc * κνωδαλώδης, Tzetz. Chil. V, 521.

* Κνώζει. βοᾶ, Zonar. 1226.

* Κνωπεύς. ἄρκτος, Hesych.

* Κόαξ. βάτραχος, Hesych.

Κόβακτρον. Hesych. κόβακτρα. κολακούμενα, πανουργήματα. Phot. corrupte κόβατρα.

* Κοβελίσκον. τρυβλίον, Hesych.

- * Κογχαλίζειν. πεποιήται ἀπὸ τοῦ ἤχου τῶν κογγῶν, Hesych.
- * Κόγγαλος. κονιορτός, Hesych.
- * Κογγυλαγόνες. γυναῖκες, νύμφαι, Hesych. *Explicans de Nymphis concharum gestatricibus.*
- * Κόδαλα. ἰχθύς, καστρεῖς, Hesych.
- * Κοῖα, *pila*. Etym. M. 770, 10; Etym. Gud. 535, 50. κοῖα. σημαίνει τὴν σφαῖραν. ἡ χρῆσις παρὰ Ἀντιμάχῳ, Κοῖας ἐκ χειρῶν εἰς σκόπελον μεταβριπτάζουσι. *Legitur hoc fr. ap. Schellenberg. p. 98. Hesych. habet: κοῖας. σφαῖρας ἢ λίθους, ubi cfr. interpp. Moschopulus κοῖαν accipit λίθον στρογγύλον, teste Schellenberg. qui h. v. suspicatur proprie significasse, circum, tum lapidem ob figuræ rotunditatem. Quod Schellenb. vocem εἰς eijcit, id recte facit ut versus restituatur; sed id. h. l. nihil ad rem nostram.*
- * Κοιάζει. ἐνεχυράζει, Hesych. Idem κουάσαι, κωάζειν et κωασθεῖς cum eadem explicatione; porro *κοῖον. ἐνέχυρον, et κοῦα, κώιον, et κῶον similiter.
- * Κοίη. ἱερεὺς Καβείρων, ὁ καθαίρων φονέα. εἰ δὲ κόη. Hesych. Idem *κοιᾶται. ἱεράται, et κοιώσατο. ἀφιερῶσατο, καθιερῶσατο, et *κοιόλης. ὁ ἱερεὺς.
- * Κοίελος. τὸ ἐν τοῖς κυάμεις θηρίδιον. Hesych.
- Κοιλιούχιον, Schn. ex Theophr. Char. 18. Est quidem hæc codicum lectio, quam Fischer., Schneider., Corai., retinuerunt; sed quum h. v. idonea auctoritate careat, Astius emendat κυλικεῖον, Sylburg. *κλειδούχιον, *repositorium clavium*, alii *κολλικούχιον, *capsa ad panes condendos.*
- * Κοιμάστριος. κοιτών, Hesych. κοιμάστριος est Adj. et subiutelligendum est τόπος vel simile quid. Lobeck ad Phryn. p. 131 emendat *κοιμαστήριον.
- * Κοιμησεῖω, Desiderat. verbi κοιμάομαι, Etym. M. 485, 8.
- * Κοιμητηρία, ἡ, i. q. κοιμητήριον, Etym. M. 550, 56.

- * Κοιμητικῶς. Etym. M. 485, 18, κακκαίοντες. κοιμητικῶς ἔχοντες.
- * Κοίμισμα, i. q. κοίμημα, Hesych. in κῶμα.
Κοινοβούλιον, Polyb. XXVIII, 16, 1.
- * Κοινοδήμιον, i. q. κοινοδημόσιον, Theognost. in Anecd. Bekk. 1390; Zonar. 1240; Hesych.
- * Κοινοκαθέτας. συνθηκοφύλακας, Hesych.
Κοινολεκτέω. Eustathio adde Etym. Gud. 59, 5; 171, 49; 317, 14; 371, 42.
- * Κοινομήτωρ ἀδελφός, *frater eadem matre natus*, Theognost. in Anecd. Bekk. 1390.
- Κοινῶν. Ap. Pind. h. v. est *consciis, index, interpret.* Mirum unde factum sit ut Passow. in Lexico h. v. modo Pluralem habere dicat, quum tamen locum Pind. in quo Boeckh. vulgatam κοινῶνι cum Dor. forma κοινῶνι permutet, non ignoret.
- Κοινοφέλεια. Diodor. I, 156.
- * Κοιτάριον, Dimin. vocis κοίτη, Schol. Od. Σ, 51.
- * Κοιτωνιάρχης, i. q. κοιτωνίτης, Tzetz. Chil. VI, 486.
- Κοκκίζω, Schol. e Polluce. Imo ex Æschyl. Pollucis. Est fragm. Æsch. no. 329.
- * Κοκκινόβαφος, i. q. κοκκινοβαφής, Schol. Pind. Ol. VI, 66.
- * Κοκκινόπους, i. q. ἐρυθρόπους, Schol. Pind. Ol. VI, 159.
- * Κοκκινότης, *color purpureus*, Nicet. 779, 26.
- * Κοκκίς. Hesych. κοκκίδα. αἴγειρον.
- * Κοκκόαξ. κορώνη (avis). Hesych.
- Κοκκοβαφής. Clem. Al. adde Agath. 172, 4; Leon. Diac. 83, 11; 86, 23; Hesych. in κοκκοποιόν.
- * Κοκκόνοι. οἱ πυρῆνες τῶν ἐλαιῶν, Hesych.
- * Κοκκοποιόν. κοκκοβαφής. Hesych. Emendant * κοκκοποιόν vel κοκκοπινόν.
- * Κοκκοχλύζειν, συλλαβίζειν, Hesych.
- * Κόκκως. λόφος, Hesych.
- * Κοκρύδακοι. κυλλοί, Hesych.

* Κοκρύδων. ληστῶν, κλεπτῶν, Hesych.

Κόλαβρος, *porcus*. Dubitat Schm. Zonaras, p. 1230: κολοβρός (sic). ὁ μικρὸς χοῖρος. Suidas et Hesych. προπαροξυτόνως scribunt κόλοβρος et κόλαβρος. Tittmann ad Zonar. l. l. affert ex Olympiodor. ad Jobum V, 4, κολαβρός. Eustath. p. 1817, 20, refert, porcos aprorum vocari κολόβρια vel μολόβρια.

* Κολακευμάτιον, Dim. vocis κολάκευμα, Hesych. in κοσκυλματίοις.

* Κολακοφοροκλείδης. Ἴεροκλείδης, ὃν ἐπὶ πονηρίᾳ κωμωδοῦσιν, Ἐρμιππος μὲν ἐν Κέρκωψι, Φρύνικος δὲ ἐν Κωμασταῖς. Hesych. qui infra * Κορακοφοροκλείδης de eodem Hieroclide. Similiter Aristoph. Vesp. 590 pro Cleonymo Κολακῶνυμος.

Κολαφιστικός. Adv. * κολαφιστικῶς, Zonar. p. 1248.

* Κόλλεα. ποιὰ τις ἔρχησις, Hesych. Idem * κολία et * κολιάσαι de eadem re. Cfr. ἀσκολιάζω, unde corruptæ videntur hæ glossæ.

* Κόλλεα. περιτμήματα δερμάτων ἀφ' ὧν ἔψεται ἡ κόλλα τοῦ βροῦς. Hesych.

* Κολλύχνιον. καρύου λέπισμα. Hesych.

* Κολοίδιον. παραξιφίδιον (*sica*). Hesych.

* Κολοίδορον. ξύλον μάχας ποιούντων ἐπαισφερόμενον. Hesych. Significat lignum, quod pugnantibus interjicitur ut divellantur.

* Κολοίπρημα. ἄπληστον κάθασμα, Hesych.

* Κολοκώνας. τὰς βαλβίδας τινές. Hesych.

Κόλον, i. q. κῶλον. Nicandro adde Aristoph. Equ. 458: παί' αὐτὸν ἀνδρικώτατα καὶ γάστριζε καὶ τοῖς ἐντέροις καὶ τοῖς κόλοις.

* Κολόφρυξ. ὁ δόλοφρυξ. τὸ Κ περισσόν, Etym. M. 526, 1. Hesych. * κολοίφρυξ. Ἐναγραῖος ἀλεκτρῶν. καὶ ὄρος Βοιωτίας. Cfr. Suidam in ἀλεκτρῶνα ἀλήτην Ἐναγραῖον et in Ἐναγραῖοι ἀλεκτρορίσχοι. Steph. Byz.

- laudatus ab interpp. Hesych.: ἀντικονδυλαῖς οἱ ἐν Βοιω-
τία κολοίφρυγες.
- * Κολόχειρ. χείραργος, Hesych. Significat proprie ho-
minem manibus truncum.
- * Κόλυβος. ἔπαυλις, Hesych. Cfr. καλύβη.
- * Κολφαβρός et Jon. κολπαβρός (κόλπος, ἄβρός), Eu-
stath. 1745, 60.
- * Κομ.βακεύεται. κόμπους λέγει. Hesych. β mutandum
esse in π, patet ex explicatione. Idem * κομ.παλι-
κεύσει. προσαλαζονεύσει.
- * Κόμβους. ὀδόντας γομφίους, Hesych. Idem postea
* κόμμοι et * κόμμοι cum eadem explicatione. κόμμοι
(κόπτω) verior forma videtur.
- * Κομβόω, *defraudo, emungo*. Malalas, 395, 12, ἠπά-
τησε πολλοὺς καὶ ἐκόμβωσε πολλὰ χρήματα. Id. l. 14,
ἐκόμβωσε πολλοὺς ἀργυροπράτας. Et l. 18, ἐμὲ οὐ
κομβώσεις.
- * Κομιστικός. Schol. Apoll. Rhod. I, 401, οἷήϊα ἀπὸ
τοῦ οἶειν, τὸ κομίζειν. κομιστικὰ γὰρ τὰ πηδάλια.
- * Κομ.μαρεύων. θηρεύων, μοχλῶν, Hesych. Idem, κα-
μαρεύουσα. φιλοπονοῦσα.
- * Κομ.μίδιον, Dimin. vocis κόμμι. Zonar. p. 1240,
κομίδιον (sic). τὸ τοῦ δένδρου δάκρυον. Cfr. Steph.
Byz. in ἠλεκτρίδες.
- Κόμ.μωσις. Athenæo adde Nicet. Chon. 606, 15; 779, 12.
- * Κόμ.παλος. παλαιστροφύλαξ. Hesych.
- * Κομ.πητός (κομπέω). Hesych. κομητά (sic). αὐχητά.
Κομ.πισμός. Hinc * κομ.βίζων (sic pro κομπίζων).
φυσῶν, Hesych. Id. postea κομίζειν. καταλαζονεύειν,
ubi emendandum esse videtur: κομπάζων.
- Κομ.πολακύθης. Hinc * κομ.πολακυθέω, i. q. κομ.πολα-
κέω, Tzetz. Chil. IX, 414.
- Κομ.ποβρήμων. Dubitat Schn. Zonar. p. 1231, κομ-
ποβρήμων. ὃ κενόδοξα λέγων.

- * Κομψευτικός, i. q. κομψευτός et κομψός, Nicet. Chon. 477, 24.
- Κομψοεπής. Dubitat Schn. Auctoritatem aliquam h. v. addit * ἡ κομψοεπεία ap. Cyrillum adv. Julian. III, 76, B, qui locus laudatur ap. Lobeck. ad Phryn. p. 675.
- Κονάριχον. γλαφυρόν. Hesych. Idem * κοναρόν. εὐτραφῆ, πίονα, δραστήριον, et * κοναρώτερον. δραστηκώτερον.
- * Κονδοειδής, *statura brevis*, Malal. 160, 17, et sæpissime; * κονδόθριξ, *capillitio curtus*, id. 88, 18; 232, 13; * κονδόστολος, *statura brevis*, Etym. Gud. 108, 1. Nam κονδός posteriore Hellenismo est *curtus*, *brevis*. Alii scribunt κοντός, cfr. Schn. in Add.
- Κόνδυσ, τὸ, Schn. ex Athenæo XI, p. 477, sed ibi semper κόνδυσ, ex Menandro, Hipparcho Comicò, Nicomacho de Festis Ægypt. His adde Esaiam, LI, 17, 22; Genes. XLIV, 2, 12; Zonar. 1241; Hesych. in θερίκλειον et in κόνδυσ.
- * Κοννόφρων. Hesych. κοννόφροσιν. ἄφροσιν. Volunt eos significari, qui nihil aliud τῶν φρενῶν, *sapientiæ*, indicium habeant quam κόννον, *barbam*.
- * Κοντεύω, *conto sive palo affigo*. Malal. 160, 6, ἑώρακότες οἱ Πέρσαι τὴν κεφαλὴν Ὀλοφέρνου κοντευθεῖσαν. Et p. 245, 19, τὴν κεφαλὴν τοῦ Ιερέως ἐκόντευσε.
- * Κοντάριον, Dim. vocis κόντρος, Schol. Pind. Ol. XIII, 133; Nicet. 47, 26; 142, 21; 143, 28; Eustath. 1641, 8; Etym. M. 283, 23.
- * Κοντοπαίκτης (παίζω). Anecd. Bekk. 652, 8, allatis exemplis μικροτεχνίας, ψευδοτεχνίας, κακοτεχνίας, denique subjungit: ματαιοτεχνία δὲ ἡ σχινοβατικὴ, ἥγουσιν ἢ ἐν σχοίνῳ περίπατος, καὶ ὡσπερ ὁ κοντοπαίκτης.
- Κόος. Etym. M. 396, 29, κόν λέγουσι τὸ μέγα οἱ Λάκωνες.
- Κοπάζω. Tzetz. Chil. VI, 825, ἐκόπασε κατακλυσμοῦ

τὸ ὕδωρ. Hinc * τὰ κοπάσματα τοῦ ὕδατος ap.
eundem v. 833.

* Κόπελλα. αἰθυῖα. καὶ τὰ ὀστώδη τοῦ σώματος, Hesych.

* Κόπερα. τὰ κόπρια Αἰολικῆ διαλέκτῳ, Etym. M. 529,
22. Id. 665, 44, κοπρία. κόπερα (sic).

Κοπραγωγός, Tzetz. Jambī 37.

Κοπρεών, i. q. κοπρών, Tzetz. Chil. VI, 520; XII, 248.

* Κοπροβόλος. Etym. M. 94, 3, κοπροβόλον πτύον,
vannus quæ sordes sive paleas ejicit et expurgat.

* Κοπροποιός, qui inquinat. Etym. M. 529, 15.

Κοπροφαγέω. Suidæ adde Hesych. in Κύπριος βοῦς.

Hinc * κοπροφάγος, Tzetz. Chil. XII, 239; 672;

Hesych. l. l.

* Κοπρόφερτος, i. q. κοπροφόρος, Michael Glycas 544, 9.

* Κοραγεῖν. τὸ ἀπάγειν τὴν κόραν, Hesych. Ad Proser-
pinæ raptum spectari statuunt.

* Κορδυλισμός (cum var. lect. κορδυλισμός). ἡ περι-
βολή, Zonar. 1233. Id. 1241: * κορδύλημα. τὸ περι-
βλημα. Est e κορδύλη, no. 3.

Κόρημα. τὸ σάρον, παρὰ τὸ κορεῖν. Etym. 529, 44;

cf. 594, 40. Suidas, κόρημα. τὸ σάρον, τὸ κόσμη-
τρον. Pollux VI, 15, σπόγγις καὶ σπογγιαῖς καθηράν-
των οἱ ὑπηρεταὶ πάντα τὰ λείψανα τῆς τροφῆς τὰ ἐπὶ

τὸ ἔδαφος ἀπερβριμμένα, ἃ καὶ κορήματα κλητέον.

Idem, X, 28, ἐπεὶ τῷ πυλωρῷ τὸ καθαίρειν καὶ καταβ-
ραίνειν τὴν οἰκίαν ἀναγκαῖόν ἐστι, τὰ πρόσφορα δὲ

τούτων τῶν σκευῶν εἴπωμεν, οἷον τὸ κόρημα. καλεῖται

δὲ οὕτω καὶ τὸ σκεῦος καὶ τὸ κάθαγμα τὸ κορούμενον.

Subjungit deinde versum Eupolidis, τουτί λαβὼν τὸ

κόρημα τὴν αὐτὴν κόρει, et versum Aristophanis, ἐπὶ

τοῦ κορήματος καθέζομαι χαμαί. Ex quibus duobus

locis vel solis satis apparet id quod Pollux docere

vult, vocem κόρημα significare et τὸ σκεῦος sive *scopas*,

et τὸ κορούμενον sive *purgamenta ipsa*. Præterea in

alio loco Poll. κόρημα est σκεῦος, in quo purgamenta

τὸ ὕδωρ. *Hine* *τὰ κοπάσματα τοῦ ὕδατος *ap. eundem v. 833.*

* Κόπελλα. αἰθυῖα. καὶ τὰ ὀστώδη τοῦ σώματος, *Hesych.*

* Κόπερα. τὰ κέπρια Αἰολικῆ διαλέκτῳ, *Etym. M. 529, 22. Id. 665, 44, κοπρία. κόπερρα (sic).*

Κοπραγωγός, *Tzetz. Jambī 37.*

Κοπρεών, i. η. κοπρών, *Tzetz. Chil. VI, 520; XII, 248.*

* Κοπροβόλος. *Etym. M. 94, 3, κοπροβόλον πτύον, vannus quæ sordes sive paleas ejicit et expurgat.*

* Κοπροποιός, *qui inquinat. Etym. M. 529, 15.*

Κοπροφαγέω. *Suidæ adde Hesych. in Κύπριος βοῦς. Hine* *κοπροφάγος, *Tzetz. Chil. XII, 239; 672; Hesych. l. l.*

* Κοπρόφερτος, i. η. κοπροφόρος, *Michael Glycas 544, 9.*

* Κοραγεῖν. τὸ ἀπάγειν τὴν κόραν, *Hesych. Ad Proscripitiæ raptum spectari statuunt.*

* Κορδυλισμός (cum var. lect. κορδυλισμός). ἡ περιβολή, *Zonar. 1233. Id. 1241: *κορδύλημα. τὸ περιβλημα. Est e κορδύλη, no. 3.*

Κόρημα. τὸ σάρον, παρὰ τὸ κορεῖν. *Etym. 529, 44; cfr. 594, 40. Suidas, κόρημα. τὸ σάρον, τὸ κόσμητρον. Pollux VI, 15, σπόγγοις καὶ σπογγιαῖς καθηράντων οἱ ὑπηρεταὶ πάντα τὰ λείψανα τῆς τροφῆς τὰ ἐπὶ τὸ ἔδαφος ἀπερριμμένα, ἃ καὶ κορήματα κλητέον. Idem, X, 28, ἐπεὶ τῷ πυλωρῷ τὸ καθαίρειν καὶ καταβραίνειν τὴν οἰκίαν ἀναγκαῖόν ἐστι, τὰ πρόσφορα δὲ τούτων τῶν σκευῶν εἴπωμεν, οἷον τὸ κόρημα. καλεῖται δὲ οὕτω καὶ τὸ σκεῦος καὶ τὸ κάθαρμα τὸ κορούμενον. Subjungit deinde versum Eupolidis, τουτί λαβὼν τὸ κόρημα τὴν αὐλήν κόρει, et versum Aristophanis, ἐπὶ τοῦ κορήματος καθέξομαι χαμαί. Ex quibus duobus locis vel solis satis apparet id quod Pollux docere vult, vocem κόρημα significare et τὸ σκεῦος sive scopas, et τὸ κορούμενον sive purgamenta ipsa. Præterea in alio loco Poll. κόρημα est σκεῦος, in quo purgamenta*

- deponuntur; X, 191, c. 53, περὶ τῶν ἐκ πλέγματος
 ἱερῶν σκευῶν, sect. 192: σκευῶν δὲ ἐν Εὐπόλιδος Πό-
 λεσι κατάλογος, κλίνας (emendant κάννας) ἑκατὸν,
 κόρημα, κιβωτὸν, λύχρον. Hemsterh. ad primum Poll.
 locum ex vet. Onomast. laudat Dimin. * τὸ κορημ.ά-
 τιον. Eustath. 1887, 32, κορήσατε δῶμα. ἀντὶ τοῦ
 σαρώσατε, καλλύνατε. ὅθεν καὶ κόρημα, τὸ σάρον, δι'
 οὗ φιλοκαλεῖται γῆ. Aristoph. Pac. 59, κατὰθου τὸ
 κόρημα (depone scopas). μὴ κόρει τὴν Ἑλλάδα. Ad
 quem I. Schol. κόρημα. κόσμητρον, τὸ σάρον, ᾧ εἰώ-
 θασι ἀποκαθαίρειν τοὺς ξύπους τῶν οἴκων.
- * Κορινθιάζειν. μαστροπεύειν, ἑταιρεύειν, Hesychius.
 Steph. Byz. in Κόρινθος et Eustath. 290, 23, Κορινθιά-
 ζομαι. Noti sunt mores Corinthiorum.
- * Κορκορύγημα, i. q. κορκορυγή, Zonar. 1242.
 Κορυβαντιασμός. Dionys. Hal. Ant. 274, 10.
- * Κορυθαλία. δάφνη ἐστεμμένη. τινὲς τὴν εἰρεσιώνην.
 ἄλλοι δὲ ὑπερόριον θεόν. Hesych. Etym. Gud. 338, 13,
 et Etym. M. 531, 53, κορυθάλη. ἡ πρὸ τῶν θυρῶν
 τιθεμένη δάφνη. Id. 303, 33: εἰρεσιώνη. κλοῦσι δὲ
 αὐτὴν καὶ κορυθάλειαν. Id. 276, 38, κορυθαλῆς ἡ δάφνη
 λέγεται. Hesych. praeterea, * κορυθαλλίστριαι. αἱ
 χορεύουσαι τῇ κορυθαλλίᾳ θεᾷ. Athenaeus, IV, p. 139,
 B, τὴν Κορυθαλλίαν καλουμένην Ἄρτεμιν.
- * Κορυνόμαχος, i. q. κουνήτης, Hesych.
- * Κορύπτης, i. q. κορυπτίλος. Etym. M. 532, 9, κορύ-
 πτης. ὁ κριὸς, ἀπὸ τοῦ κορύπτειν, τὸ κρατίζειν.
- Κορωνιάω. Hinc * κορωνίτης ap. Simonidem Etym.
 M. 270, 47, καὶ σαῦλα βάνων ἵππος ὡς κορωνίτης.
 Vocem σαῦλον id. in eadem gl. explicat per τρυφερὸν
 καὶ γαῦρον.
- Κοσκινίζω. Geoponn. adde Tzetz. Chil. XIII, 423.
 Etym. M. 710, 40, σήθω. τὸ κοσκινίζω, sed p. 713,
 50, σινιάσαι. κοσκινῆσαι. Atque Etym. Gud. 35, 15,

* ἡ κοσκίνησις. Unde præter κοσκινίζω et κοσκινεύω etiam κοσκινέω Lexicis addatur.

Κοσραγός. Syuesio adde Damascium in An. Bekk. 1391.

Κοσμάριον. Athenæo adde Eustath. 1181, 53.

Κοσμοκράτωρ. Orph. adde Tzetz. Chil. III, 88; IV, 556, 762, et sæpius.

Κοσμουργία, ἡ, Tzetz. Jambi, 326.

* Κοσμοφλεγής, Joann. Siceliota in Anecd. Bekk. 1391.

Κοσμώ, ἡ. Harpocrat. adde Etym. M. 763, 50.

* Κοσσάβιος, *ad cottabum pertinens*, Æschyl. Ossil. 166, ubi Wellauer pro vulgata κότταβος σκοπός emendat κοσσάβιος σκοπός.

* Κόσσω. Æol. pro κόπτω, Etym. M. 635, 54; Etym. Gud. 438, 3.

* Κοττιστής, *aleator*. Hesych. in κάσσαν, ad quem l. ex II. Steph. glossar. laudatur κοττιστής. κυβευτής.

* Κοττάρια. τὰ ἄκρα τοῦ κέγχρου, Hesych. Id. * κότετικοι. αἱ περικεφαλαῖαι; porro * κοττίδια. πλαταγαί, κρόταλα (proprie capitula, præpter rotunditatem crepitaculorum; denique * κοττύβη. τὸ φυόμενον ἐμφερές μύκητι. Videntur hæc omnia ad κόττα, *caput*, pertinere.

* Κοτύς, Æol. pro κότος. Etym. M. 396, 18; 599, 57.

* Κουλιβός, ἡ πίτυς, Hesych.

* Κουμάσιον. τὸ τῶν ὀρνίθων οἴκημα, Hesych.

* Κουπήϊον. καράρα ἢ ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν γινομένη.

Κουρεύω, i. q. κείρω. Schol. Aristoph. adde Ducam, 23, 15; 219, 18, ubi, quemadmodum κείρω, significat *regionem hostiliter deprædari*. Præterea Malal. 189, 13; 361, 8, ubi proprie ponitur; Nicet. 107, 25; 187, 26; 322, 26; Etym. M. 534, 6; Zonar. 1247.

* Κούρισσα, i. q. κυρίς, no. 2. Etym. M. 523, 3, κομμώτρια. ἡ κοσμοῦσα τὰς γυναῖκας κούρισσα.

* Κουτίδες. συκαλλίδες. Et * κουτίδια. δίχτυα πρὸς τὰς συκαλλίδας, Hesych. συκαλλίδες sunt ficidulae.

Κουφολογία. L. I. adde Ælian. Var. Hist. IV, 28; Joseph. Ant. Jud. II, 6, 7; XVIII, 8, 2.

* Κοχλοειδής, i. q. κοχλιοειδής, Tzetz. Chil. VIII, 207; XI, 550.

* Κόψα. ὕδρια, et * κοψία, χύτρα, et * κόψανα. πυριστάτης χαλκός. Hesych.

Κόφινος. Hinc Adv. * κοφινηδόν, Etym. M. 798, 56.

* Κραβατοπόδιον, i. q. κλινόπους, Schol. Od. Θ, 278.

* Κράγιον. σύντριμμα ἐν κεφαλῇ. Hesych.

* Κραγμός, *vociferatio*. Etym. M. 570. 32, παρὰ τὸ κρᾶζω, κραγμός.

* Κραδεᾶτις, *que hastam vibrat, bellatrix*. Phot. Bibl. 144, a, 39, κραδεᾶτις καὶ ἀγεμονία (Πάλλας).

* Κραδησίτης. φαρμακός, ὁ ταῖς κράδαις βαλλόμενος. Hesych. Cfr. Schn. in κραδίας νόμος.

Κραιπαλίζω, i. q. κραιπαλάω. Dubitat Schn. Aliquam auctoritatem huic formæ addit Substant. * ὁ κραιपालισμός. Etym. Gud. 48, 59, ἡ μέθυσις κραιपालισμός λέγεται. Aliam verbi formam * κραιपालόω habet Hesych. κραιπαλώσας. μεθύσας.

Κράκτης, Schn. e Plutarcho, sed falsam lectionem esse censet pro κερράκτης. Sed Tzetz. Chil. VIII, 438, τῷ ἔχειν παῖδας φιλητὰς, κράκτας, ἀκαιροβόας. Cfr. supra κραγμός quod dictum est pro vulg. forma κερκραγμός.

Κρᾶμα. Schol. Pind. Ol. VII, 5. Huc pertinet Hesych. κράμβατα (emenda κράματα). κεράσματα.

* Κράμβαλα. μνημεῖα, Hesych. Cfr. κραιμβαλέος et κράμβος, *tostus, ustus*, unde κράμβαλον, bustum.

* Κράμβωτον. ἔκτινος, τὸ ζῶον, Hesych.

* Κραναοίκουρον. μοῖρα τις τοῦ ἱερέου, Hesych. Eminent ad κραιναοίκουρον, et ad haruspicinam spectare putant, sed neque uberius explicant sententiam suam, neque ego intelligo.

* Κρανίξαι (κρανίον). ἐπὶ κεφαλὴν ἀποβρίψαι, Hesych.

Idem corrupte κερανίξαι. κολυμβῆσαι, κυβιστῆσαι, pronosse capite præcipitare.

- * Κραπαταλλίας. άνεμώδης καὶ ἀσθενής καὶ ἀνίσχυρα λέγων, ἄμεινον δὲ ληρώδης. Hesych. Idem *κραπάταλλοι. ἰχθύες τινές, et κραπάταλλος. παρὰ πολλοῖς ὁ μωρός. ἢ νόμισμα. Pollux IX, 83: ὄνομά τι νομίσματος καὶ Κραταπάλλους (sic) εἶτε παίζων· εἶτε σπουδάζων Φερεκράτης ὠνόμασεν ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι. λέγει δὲ τὸν μὲν κρατάπαλλον εἶναι ἐν ἄδου δραχμῇ. Schn. vocem κρατάπαλλος ut placentæ nomen, et Κρατάπαλλοι ut comoediam Pherecratis novit. Athenæus vero p. 75, b, et postea sæpius Pherecratis fabulam ut Hesych. κραπατάλλους nominat. Nomen fabulæ inde ortum fuisse videtur, quod auctor fatuos quosdam homines in ea exhibuerat sub nomine piscium eorum, quos Græci Hesychio teste κραπατάλλους vocabant.

Κράστις et κραστίζεσθαι. Anecd. Bekk. adde Eustath. 633, 48; 1220, 46.

- * Κραταίβιος, Choerob. in Anecd. Bekk. p. 1391, sine explicatione.

* Κραταίπιλος. Fragm. Æschyl. in Anecd. Bekk. p. 1391 a Choerobosco servatum: κραταίπιλος. ὁ ἰσχυρὸν πῖλιον ἔχων. παρὰ Αἰσχύλῳ.

* Κράτεια, ἡ, *imperium*, Etym. Gud. 343, 8; 363, 44.

* Κρατεροφόρος. γενναῖος. Hesych.

Κρατερώδους. Dubitat Schn. Hesych. κρατερόδοντες, sed propter seriem litteralem emendant κρατερώδοντες.

- * Κρατηρίσκος, Dimin. vocis κρατῆρ, Hesych. in κοτυλίσκος. Idem κρατηρίσκοι. οἱ τοῦ ὀφθαλμοῦ οἱ καὶ μήκωνες λέγονται. Videtur *cavitates oculorum* significare, atque in μήκωνες sine dubio vitium aliquod latet.

Κρατησίμαχος, Pind. Pyth. IX, 39.

Κράτωρ, ὁ, *qui imperium tenet*, Tzetz. Chil. VI, 411;

Cinnamus, 161, 11; Michael Glycas 519, 18, 526, 10; 547, 3.

Κρεανομέω. Schol. Pind. Ol. I, 58; VII, 152; Diodor. Sic. X, 126.

Κρεῖττον, τὸ, *Deus*, ap. Agathiam sæpissime; porro Menandr. Hist. Byz. 318, 14; 370, 1; Procop. Panegy. in Anastas. 492, 15; 494, 4.

* Κρεῖττονέω, sum melior; Tzetz. Jambī, 136, 202.

* Κρέκελος (κρέκω, κρεγμός). θρήνος, Hesych.

* Κρεμάζω, i. q. κρεμάννυμι, Ducas, 72, 1.

* Κρέμβολα. ἐφ' οἷς τὰς κρόκας ἐντυλίσσουσιν αἱ γυναῖκες. Hesych. Significat igitur arundinem sive rhombum, radio textorio insertum, circa quem rhombum glomeratur subtemen.

* Κρεοθήκη, Hesych. in κρήϊνον.

* Κρεοτομέω. Tzetz. Chil. XIII, 410, Ἀχιλλεὺς ἐκεῖνος αὐτοχειρὶ φέρεται.

Κρεοτομῶν, δαιτρεύων, alludens ad Il. IX, 209.

Κρεωδοτέω. Dubitat Schn. Zonar. p. 1258, κρεοδοτῶ (sic).

Κρεωδόχος. Ap. Hesych. in κρήϊνον scribitur κρεωδόχος.

Κρεωκόπος. Dubitat Schn. Utitur h. v. Hesych. s. ἐπίξηρον.

* Κρεώπωλις, Fem. vocis κρεωπώλης, Hesych. in κάπηλα. Hinc Adj. * κρεωπωλικός. Plutarch. Symp. I. II, Quæst. X, p. 98, Hutten, ἀπὸ κρεωπωλικῆς τραπεζῆς σταθμῶ λαβὼν ἕκαστος μοῖραν.

* Κρηθεῖν. κακολογεῖν, Hesych. Idem, ἀκρηθῆς. ἄψεκτος.

* Κρήϊα. ζώδια, Hesych.

* Κρήϊνον. κρεοθήκη, Hesych. Idem mox rectius κρήϊνον (i. e. κρεῖτον). ἐπίκοπον, κρεωδόχον, λέβητα.

Κρημνοβατέω. Polyæno adde Longum, p. 60, Schäfer. Hinc * κρημνοβάτης, Fem. vocis κρημνοβάτης, Tzetz. Chil. VII, 842.

* Κρηπιδουργός, i. q. κρηπιδοποιός, Anecd. Bekk. 273, 17.

- * Κρησίπαιδα (emendant κρησίπεδα). ἐν Σαμιακῇ θυσίᾳ ἡ λέξις φέρεται. δῆλον ὅτι μέρη Ιερείων λέγεται, Hesych.
- * Κρίγδανον. πέλτη, ἀσπίς, Hesych.
- * Κρίδιον. ὁ μικρὸς κριός, Hesych.
- * Κριθόγιτον. ἀπόβριμα κριθῆς, Hesych. Emendant ἀπόβρεγμα vel ἀπέτριμα.
- * Κριθόκανον. σπέρμα μελανθίῳ ὅμοιον, Hesych.
- * Κρικαδιᾶν. τὸ ἐναλλάξαι τοὺς δακτύλους ὡσπερ κρικους. Hesych. Cfr. ἐγκρικαδία et ἐφεδρίζειν.
- * Κριοφάγος. θεὸς τις ᾧ κριοὶ θύονται. Hesych.
- * Κρίτanos. τέρμιθος (*limon*). Hesych.
- * Κροιοός. κολοβός, Zonar. p. 1253. Hesych. explicat per νοσώδης, ἀσθενής.
- * Κροκύδειλος vel κροκύδειλός, *animalculum a crocodilo diversum*, Hipponax Eustath. 855, 52.
- * Κροκύς. ἡ ἐχίδνιος βοτάνη, Hesych. Hinc * κροκύδιον, Theognost. in Anecd. Bekk. 1392 sine explicatione, sed, ut puto, vulgarem significationem vocis κροκύς (*floccus*) retinens.
- Κροκύφαντος. L. I. adde Etym. M. 539, 45, qui h. v. Atticæ dialecto vindicat.
- Κροκωτοφορέω, Aristoph. Lysistr. 44.
- * Κρομμυοπωλεῖον, τό, Hesych. in κρομμύαν.
- * Κροταφιαῖος (κρόταφος), Synesii Ep. 122, 259.
- * Κροταφιστής, Hesych. in κόβαλος. Ad quem I. interpp. laudant Gloss. Vet.: κροταφιστής, *percussor*; et: Percussor, κροταφιστής, σφάκτης, πλήκτης.
- Κρουμάτιον, Schol. Pind. Ol. IX, 1, p. 207.
- * Κρουνοφόρον. οὕτω καλεῖται τι τῶν ἐν ταῖς ναυσί. Hesych.
- * Κρουπαλίας. κλειδας, Hesych.
- Κρουπεζοφόρος. Polluci adde Cratinum ap. Schol. Pind. Ol. VI, 152, p. 151, fin.
- Κρουσιμέτρης. Schol. Aristoph. Nub. 450.
- * Κρυαίνει. ἱμείρει. Theognost. in Anecd. Bekk. 1392.

- * **Κρυμάω**, *frigeo*. Zonar. 1259: κρυμῶσα. βίγῶσα. Aliam formam aperte corruptam habet Hesych. Tom. II p. 348: κρυμύει. βίγῶϊ, πέφρικεν, et p. 357 *κρυμυεῖ cum eadem explicatione. Emendant κρυμυεῖ ex *κρυμυέω. Ego mallet κρυμοῖ ex *κρυμυόω, unde rursus ad Theognost. in Anecd. Bekk. 1392, *κρυμύσσω. Substant. κρυμυός, quod addubitat Schn., habet Tzetz. Chil. I, 996. De Adj. κρυμώδης adde I. I. Dionys. Perieg. 780, de Thermodonte, περὶ κρυμώδεις ὄχθας.
- * **Κρυπτίνδα** et *κρυφάδεις, *furtim*, Anecd. Bekk. 1392.
- * **Κρύπτιος**, i. q. κρυπτός. Agath. 320, 12, ἐκ τῶν κρυπτίων ἀναθορόντας, *ex insidiis prosilientes*.
- Κρυσταλλώδης**, *glacialis, glacie tectus*, Dio Cass. 591, 26.
- * **Κρυφιώδης**, i. q. κρύφιος, Nicet. Chron. 107, 1. Adv. *κρυφιωδῶς, id. 320, 23.
- * **Κρυφογενής**, *furtim natus*, Hesych. in κρυφογενέσιν.
- * **Κρυψίποθος**, *desiderium celans*, Etym. M. 543, 43.
- * **Κρυώλη**, ἦ, Etym. M. 742, 52, sine interpretatione. Est fortasse *frigus*. Sed probabilior est emendatio Valckenaerii ex ms. Leid. κρωβύλη, quam lectionem etiam Bastius in cod. Paris. 2654 reperit.
- Κρῶπος**, *falx*, Schn. Sed Zonar. 1252, et Theognost. in Anecd. Bekk. 1392, κρῶπος. ὕδρῖα. Videntur igitur κρῶπος et κρωσσός confundisse.
- Κρωσσός**, *urna cineribus condendis*. Erinnae, Moscho et Sophocli adde Epigr. Anonymi de Vit. Pind. Tom. II p. 10, Boeckh.
- * **Κτάρρα**. ἰχθὺς βραχύτερος πάντων. Hesych.
- * **Κτεανύχης**. πένης, Hesych. Aliquam lucem huic glossæ affundit alia gl. ejusdem, ἀχῆνες. πένητες.
- * **Κτηνικός**. Malchus, Hist. Byz. 267, 16, εἴ τι ἦν κτηνικὸν ἀφαρπάξει, *omnia pecora rapuit*.
- Κτήτωρ**. Tzetz. Chil. III, 964: τοῦ Ἡρυσίου τοῦ κτήτορος

- τῆς πόλεως Προύσης. Et VI, 696, Μίδαο ὁ κτήτωρ τῆς πόλεως Μιδείας. *Utroque loco conditorem significat, quum auctor voces κτίστης et κτήτωρ confuderit, quemadmodum Hesych. κτήτορες. οἰκοδεσπόται, κτίσται.*
- * Κτιδόνες, αἱ. Eustath. 1229, 43: ἰθυκτίονα. ἐπ' εὐθείας ἔχουσαν τὰς κτιδόνας, ἥγουν τὰς ἐν τοῖς ξύλοις διαφύσεις, ἃς οἱ ἰδιῶται ἴνας φασίν.
- Κτύπος. Hinc * ὁ κτυπιστής, Etym. M. 673, 46.
- * Κυαμίτης, Epitheton Bacchi, vel nomen herois cuiusdam. Hesych. in κυαμήτης, ubi vide quod laudant interpp.
- * Κύβειρος. ἀναιδής, Zonar. 1263, Suidas.
- Κύβερνος. Gregor. Naz. adde Etym. Gud. 351, 13.
- * Κύβευμα, *ludus tesserarum*, Hesych. in κυβηακή.
- * Κυβεών, ὁ, *locus ubi ludus tesserarum exercetur*, Tzetz. Chil. X, 558, 564.
- * Κυβηλικός (κυβηλιστής). Hesych. II, p. 365, κυβηλικὸν τρόπον. Idem postea corrupte κυβαλικὸς τρόπος. τῷ πελέκει κακουργῆσαι.
- * Κυβιστήρ, i. q. κυβιστητήρ, Nicet. Chon. 173, 6, κυβιστήρ et κυβιστής exhibent praeterea Etym. M. 146, 51; 543, 23; Etym. Gud. 351, 18; Zonar. 1262. Corrupte Hesych. κυβηστήρ.
- * Κυβιστία, ἡ, i. q. κυβίστησις, Zonar. 1266.
- * Κυδάγγω, i. q. κудάζω. Hesych. κудαγγόμενα. λουδορούμενα. Et * κудάγγας. μάχας, λουδορίας.
- * Κυηρόν. ἔγκυον, Hesych. Substant. * κυήτωρ, *parens*, habet Eustath. 1546, 21.
- * Κυθηροδίκης. Thucyd. IV, 53, τὰ Κύθηρα . . . κυθηροδίκης ἀρχὴ ἐκ τῆς Σπάρτης διέβαινον αὐτόσε κατὰ ἔτος. Cfr. Hesych. in κυθηροδίκης; Meurs. Miscell. Laced. II, 4; Kragii Diss. de Reg. Laced. II, 13.
- * Κυθνώλης. ἐξώλης. ἔνιοι δὲ πεποιῆσθαι τὴν λέξιν φασίν ἀπὸ Κύθου τῆς νήσου. ἀπολέσθαι γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Ἀμφικτύωνος. Hesych. Alii κυθνώδης scribunt, sed Heladius in Chrestomath. I. ab interpp. Hesych. per λ

scribendum esse affirmat, addita causa: "Αργούς γὰρ ἦν χωρίον τι καλούμενον Κύνιον, οὗ τοὺς ἄνδρας ποτὲ Ἀμφιτρύων ἀνείλε πάντας πλὴν ὀλίγων πάνυ. Hesych. porro habet κυνώλης. ἐξώλης, quod mutandum est in κυθνώλης.

- * Κυθογενής. Hesych. κυθογενέσι. κρυφογενέσι.
- * Κυθώδης, *qui foctorem suam occultat*. Hesych. κυθώδεις. δυσόσμου.
- * Κυκλίζομαι et * κυκλισμός, Olympiodor. in Anecd. Bekk. 1392.
- * Κυκύζα. γλυκεῖα κολόκυντα, Hesych. Idem * κύκυνον. σικυόν.
- * Κυλινδροφύλαξ. Nicet. Chon. 814, 21, διωδηκῶς τὸν κυλινδροφύλακα θύλακον, *scroto tuncfacto*. Etenim per cylindros illos intelligit testiculos, usus pro more metaphora contortula et mira.
- * Κυλίνθιον. προσωπεῖον ξύλινον, Hesych. Idem * κύνθιον et * κύριθρον cum eadem explicatione; porro * κυριττοί. οἱ ἔχοντες τὰ ξύλινα πρόσωπα, κατὰ Ἰταλίαν, καὶ ἐορτάζοντες τῇ Κορυθαλλίᾳ, γελουασταί.
- * Κύλλαβοι. ὑπόπια, et * κύλλια cum ead. expl. Hesych. Est i. q. κύλα.
- * Κύλλοβος. ξηρὰ συκῆ. Hesych.
- * Κύμαρος. κόμαρος (κόμη), βόστρυχος, Hesych.
- * Κυματοφορίς. Hesych. κυματοφορτίδες (sic). κόγχαι.
- * Κυμβατευτής (κύμβη, no. 2.). Hesych. κυμβατευταί. ὀρνιθευταί.
- * Κυμερνήτης, Æol. i. q. κυβερνήτης, Etym. M. 543, 2.
- * Κυμοβόρον. τὸν ὑπὸ τῶν κυμάτων βοῶν, Hesych.
- Κύναστρον. Schol. Lycophron. adde Eustath. 514, 27, qui h. v. Neogræcam censet.
- * Κυνεγκέφαλος. ὁ τῆς ξάχεως ἀπὸ κεφαλῆς εἰς τὰ αἰδοῖα φερόμενος γόνος, Hesych.
- * Κυνοβλαβής, *canis instar rabiosus*, Nicet. Chon. 636, 3.

- * Κυνοβόρα, ἡ, *cibus canum*, Tzetz. Chil. XIII, 279.
- Κυνύπισμα. τὸν ἀπὸ στεμφύλων ποτόν. Κύπριοι. Hesych.
Est igitur i. q. στεμφυλίτης οἶνος.
- Κυνυλαγμός. Hesych. adde Schol. Arist. Plut. 476.
- * Κύπριον. τὸ ἀρνόγλωσσον, Hesych.
- Κυρία, ἡ, *potestas*. Observat Hasius ad Leon. Diac. p. 448, h. v. esse LXX interpretibus et scriptoribus ecclesiasticis hoc sensu imprimis frequentatam, et a plerisque scribi κυραῖαν. τὸ κύριον est interdum *exemplar princeps*, πρωτότυπον.
- Κυριαρχία. Dionys. Areop. adde Nicet. 52, 14, ubi significat *dominatum*. Alia forma ap. eundem eodem sensu, p. 24, 5, est * ἡ κυριάρχησις.
- * Κύριθον. τὴν σφαῖραν. Hesych.
- Κυριοκτόνος, Joseph. Ant. Jud. VII, 2, 1.
- Κυριωνυμέω. Eustathio adde Ducam, 235, 1. Significatione Act. κυριωνυμοῦντες αὐτὸν καὶ ἀρχηγὸν ἀναγορεύοντες, *dominium eum ducentemque appellantes et salutantes*.
- * Κυριωτικός, *potens*, Schol. Pind. Pyth. II, 106.
- * Κυρτοειδής, i. q. κυρτός. Etym. M. 545, 35, κῦφον. τὸ κυρτοειδές καὶ περιφερές.
- * Κυρωτῆρες (κυρώω). ἄρχοντες, Hesych.
- * Κυσανίζει (κυσός). ὄμιλεῖ, Hesych. ὄμιλεῖν de concubitu dici, constat.
- * Κυσέρη. πυθμῆν, χάσμα, Hesych.
- * Κυσήγη. βοιά. Hesych.
- * Κύστεροι. ἀγγεῖα τῶν μελισσῶν. καὶ τυρίσκοι, Hesych. Videtur igitur h. v. et de favis et de caseis poni propter *foramina*. Idem κυρσερίδες. τὰ τῶν μελισσῶν ἀγγεῖα. κυψελλίδες. Videtur autem κυρσερίδες corruptum esse ex κυψελλίδες, adeo ut hæc vox addita non explicationem sed emendationem contineat. Cfr. κύτταρος ap. Schn.
- Κύστη. Significationibus h. v. adde Hesych. κύστη. ἄρτος σπογγίτης.

* Κύταρον. ζωμήρυσις. Hesych.

Κυφωνισμός. Hesychio adde Schol. Aristoph. Plut. 476.

* Κωβήλη. συνουσιασμός, συνουσία, Hesych. Phot. Sed Zonar. p. 1275, κωβύλη.

* Κωβηλίνη. ἠπήτρια, Hesych.

* Κώβαλοι. κύτινοι βροῖων. Hesych.

* Κώβαξ. ὁ μέγας τέτιξ. Hesych.

* Κώδιστρον. ὁ πούς τῆς μήκωνος, Zonar. 1277.

Κωδύα, ἦ. L. I. adde Etym. Gud. 535, 54, qui quum voces in sonum ια desinentes, si bisyllabæ sint, per οια, si plurium quam duarum syllabarum, per υ φιλὸν scribi jusserit, inter exempla ponit σικυῖα, κωδυῖα, ὄξυῖα, ἀφυῖα. Exempla vocis κωδύα e Galeno dat Lobeck ad Phryn. p. 302. Idem eodem loco ex Athenæo, XV, 27, 481, laudat * τὸ κώδυον, quod idem significat. Choeroboscus in Anecd. Bekk. p. 1393 habet:

* κώδυξ, κώδυκος, ἐπὶ τοῦ κωδύου.

* Κωδωναῖος. Eustath. 1964, 10, χειμερινὰ σῦκα, κωδωναῖα ὑπὸ Ἀχαιῶν καλούμενα.

* Κῶθος. τὸ κοίμημα. Zonar. 1273.

* Κώκαλον. παλαιόν. καὶ εἶδος ἀλεκτρούνος, Hesych.

* Κωλανεμίζομαι (κῶλον, ἄνεμος), *ventos pernitate membrorum æquo*. Hesych. κωλανιζόμενοι (sic omissis duabus literis εμ). τάχει χρώμενοι ἀνέμοις ἴσα.

* Κωλαρίας. τοὺς ἐκ τῆς ἀγέλης παῖδας. Hesych.

* Κωλοφάσσα, i. q. ἀλλᾶς, Tzetz. Chil. XIII, 275.

Κωλύμη, i. q. κώλυμα. Thucyd. I, 92; IV, 27, 63; Herodian. VIII, 1, 15; VIII, 8, 12. Dionys. Hal. Rhet. 794, 2, hanc vocem e Thucyd. ut poeticam laudat.

Κωλυσανέμας. Tzetz. Chil. II, 899; IV. 526.

Κωμοδρομέω. Polluci adde Malal. 453, 16. Hinc * κωμοδρομός, Michael Glycas, 500, 21.

* Κωνειάω. Zonar. 1279, κωνειῶ. φαρμακεύω. ἀπὸ τοῦ κωνεῖου.

Κωνοσειδής. Dio Cass. LX, 26; Herodian. V, 3, 11.

* Κώφησις (κωφέω). κώλσις. Hesych.